

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 27. januar 2011**

Torsdag den 27. januar 2011 kl. 17.30**Dagsorden:**

1. Godkendelse af dagsorden ()
 2. Røkering i udvalg (2011-13084)
 3. Anlægsbevilling til igangsættelse af initiativer under budgetaftalens temaer 'Styr på økonomien 3.0' og 'Bedre Ledelsesrum' (2010-182841)
 4. Bedre bus til Nørre Campus (2010-159483)
 5. Køb af ejendom og anlægsbevilling til bydelstorv ved Kulturhus NV (2010-124628)
 6. Cityringen, tilkøb i forbindelse med trafikomlægningerne (2010-155963)
 7. Anlægsbevilling, Købmagergade, Hauser plads og Kultorget (2010-167408)
 8. Sønder Boulevard, anlæg af rekreativt område (2010-154309)
 9. Københavns befæstning, bevilling fra partnerskabet (2010-11631)
 10. Anlægsbevilling, etablering af en trætrappe på Svanemøllestranden (2010-166649)
 11. Frigivelse af anlægsmidler til køkken og badebro, Amager Strandpark (2010-163194)
 12. Læskure i Rødegårdsparken (2010-172655)
 13. Takstoversigt for affaldsgebyrer (2010-165438)
 14. Fremtidig løsning af mindre anlægsopgaver i Teknik- Miljøforvaltningen (2010-147206)
 15. Hvidbog om byrum i Strøggader (2010-169608)
 16. Differentieret graffiti-bekæmpelse (2010-171484)
 17. Københavns Kommunes Handicappolitik (2010-139743)
 18. Godkendelse af udbudsmateriale til udbud af frivillig integrationsarbejde 2011-14 (2010-154589)
 19. Deltagelse i Projekt Fritidsguider (2010-137703)
 20. Overflytning af Kollektivhuset Bellahøj (2010-164441)
 21. De borgerrettede kvalitetsstandarder 2011 (2010-173563)
 22. Ældrerådene fra 1. januar 2011 (2010-152252)
 23. Ombygning af plejecentrene Hasselbo og Hørgården (2010-175416)
 24. Opsigelse af driftsoverenskomst med Dagmargården (2010-175384)
 25. Anlægsbevilling til tidlig opstart af 20 børnegrupper i midlertidige pavilloner (2010-164913)
 26. Styrelsesvedtægten for Folkeskolen bilag 6 Støtteforanstaltninger, specialpædagogisk bistand og specialundervisning (2009-178428)
 27. Copenhagen Volunteers - Fremtidig organisering (2010-143694)
 28. Årsberetning Intern Revision for Regnskabsåret 2009 (2011-2030)
 29. Forespørgsel til Socialborgmesteren om erhvervsmulighederne for psykisk syge med arbejdsevne i behold (2011-8323)
 30. Medlemsforslag om stop for samarbejde med selskaber, der tjener penge på de israelske bosættelser i Palæstina (2011-5653)
 31. Medlemsforslag om butiksliv i København (2011-8468)
-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg har modtaget afbud fra Simon Strange, der er forhindret på grund af tjenesterejse, samt fra Henrik Appel Esbensen, Cecilia Lonning og Kasper Johansen, der alle er forhindret på grund af arbejde. Der er endvidere afbud fra Flemming Steen Munch og Birthe Skaarup samt Mette Reissmann, der alle er forhindret på grund af sygdom. Flemming Steen Munch og Birthe Skaarup har meldt afbud på grund af egen sygdom, og Mette Reissmann har meldt afbud på grund af sygdom i den nærmeste familie.

Venstre anmoder om at få indkaldt stedfortræder for Flemming Steen Munch. Michael Hougaard er rette stedfortræder. Jeg skal konstatere, at indkaldelsen er lovlig, og skal derfor byde velkommen til Michael Hougaard.

(Forsamlingen rejste sig)

Dansk Folkeparti har ligeledes anmodet om, at der indkaldes stedfortræder for Birthe Skaarup. Sonja Pedersen er indkaldt som stedfortræder. Da Sonja Pedersen er suppleant i Bispebjerg Lokaludvalg, skal hendes udtræden af dette hverv imidlertid godkendes, inden hun kan indtræde i Borgerrepræsentationen. Indstilling herom indgår i sagen uden for dagsordenen, der er omdelt på pladserne.

=====

1. Godkendelse af dagsorden ()

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med i alt 29 sager. Derudover er der omdelt 1 sag til behandling uden for dagsordenen. Sagen vedrører røking i udvalg. Jeg skal foreslå, at sagen uden for dagsordenen behandles som aftenens første punkt, så forslaget om, at Sonja Pedersen indtræder som suppleant for Birthe Skaarup, kan blive behandlet først.

Er der nogen bemærkninger til dagsorden? (*Ophold*). Det er der ikke; så er dagsordenen godkendt.

Jeg skal gøre opmærksom på, at der i gruppeformandskredsen er enighed om, at der generelt er et for højt støjniveau i salen under mødernes afvikling. Mødeledelsen vil derfor fremover være mindre tolerant over for støj i salen, og vi vil i videre omfang end hidtil indskærpe, at støjniveauet holdes på et rimeligt niveau. Det gælder for alle, herunder også borgmestres konversation i salen, skal jeg sige.

Dagsordenen blev herefter godkendt.

=====

2. Røking i udvalg (2011-13084)

Bispebjerg Lokaludvalg

Godkendelse af,

1. at Sonja Pedersen (udpeget af Dansk Folkeparti) udtræder som 2. suppleant i Bispebjerg Lokaludvalg den 27. januar 2011.

Østerbro Lokaludvalg

Godkendelse af,

1. at Klaus Lange udtræder som medlem (udpeget af Idræt 2) med virkning fra d. 28. januar 2011

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Valgbestyrelsen

Meddelelse fra den store valggruppe

2. at Ayfer Baykal (F) indtræder som ny suppleant i Valgbestyrelsen som følge af Camilla Burgwalds (F) udtræden af Borgerrepræsentationen med virkning fra d. 28. januar 2011.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi kan hermed byde velkommen til Sonja Pedersen som rette stedfortræder for Birthe Skaarup. Velkommen til.

(Forsamlingen rejste sig)

3. Anlægsbevilling til igangsættelse af initiativer under budgetaftalens temaer 'Styr på økonomien 3.0' og 'Bedre Ledelsesrum' (2010-182841)

Indstilling om,

1. at der udmøntes en anlægsbevilling på i alt 6,3 mio. kr. i 2011 til de i tabel 1 viste initiativer vedrørende 'Bedre Ledelsesrum' og 'Styr på økonomien 3.0'. Udmøntningen sker på Økonomiudvalgets bevilling anlæg funktion 6.45.51 med dækning samme sted i 2011, samt
2. at initiativerne forankres under det nuværende projektråd for 'Bedre Ledelsesrum', der udgøres af de adm. direktører for Økonomiforvaltningen, Socialforvaltningen, Sundheds- og Omsorgsforvaltningen, Børne- og Ungdomsforvaltningen og Koncernservice, jf. bilag 1.
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

4. Bedre bus til Nørre Campus (2010-159483)

Indstilling om,

1. at forvaltningerne udarbejder program og projektforslag vedrørende bedre bus til Nørre Campus,
2. at forvaltningerne på baggrund af program vedrørende bedre bus til Nørre Campus ansøger Trafikstyrelsen om statslig medfinansiering til hovedprojekt og anlæg,
3. at forvaltningerne i samarbejde med de berørte lokaludvalg tilrettelægger borgerdialogen, jf. bilag 1,
4. at der til modtagelse og anvendelse af støtte fra Staten gives to tillægsbevillinger som hhv. en indtægts- og en udgiftsbevilling i 2011 på 1,1 mio. kr. (2011 p/l). Begge tillægsbevillinger gives på Økonomiudvalgets bevilling, Økonomisk Forvaltning, anlæg, funktion 2.28.23.3,
5. at der i 2011 overføres 3 mio. kr. (2011 p/l) fra Økonomiudvalgets bevilling, Økonomisk Forvaltning, anlæg, 2.28.23.3 til Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Ordinær anlæg funktion 2.28.23.3 til udarbejdelse af program og projektforslag,
6. at der gives en anlægsbevilling på 3,0 mio. kr. (2011 p/l) til udarbejdelse af program og projektforslag på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær anlæg, funktion 2.28.23.3, samt
7. at forvaltningen i arbejdet med busprojekt på Nørre Alle samt i planerne for Nørre Campus skal indarbejde gode cykelstikrydsninger af Nørre Alle.
(Økonomiudvalget og Teknik- og Miljøudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

5. Køb af ejendom og anlægsbevilling til bydelstov ved Kulturhus NV (2010-124628)

Indstilling om,

1. at ejendommen matr.nr. 597 Utterslev Kvarter, beliggende Tomsgårdsvej 21 købes på de i bilag 1 (Fortroligt) anførte hovedvilkår. Der anvises dækning for købesummen på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinære anlæg, funktion 2.28.23.3,
 2. at der gives en anlægsbevilling i 2011 til køb af ejendommen på det i bilag 1 (Fortroligt) nævnte beløb (2011 p/l) på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinære anlæg, funktion 2.28.23.3,
 3. at der gives en anlægsbevilling på 9,9 mio. kr. (2011 p/l) i 2011 til miljømæssig oprensning/håndtering af forurenede overskudsjord samt til anlæg af bydelsplads på den købte ejendom på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinære anlæg, funktion 2.28.23.3, samt
 4. at der i 2011 overføres 700 t. kr. (2010 p/l) fra Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinære anlæg, funktion 2.28.23.3 til Økonomiudvalgets bevilling Finansposter, funktion 8.22.05.5 (kassen), samt at der gives et varigt rammeløft til Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling Kultur og Fritid, funktion 0.32.35.1 – Andre fritidsfaciliteter på 35 t. kr. (2010 p/l) fra 2012 og fremover til dækning af drift og vedligeholdelse af bydelspladsen med modpost på Økonomiudvalgets bevilling Finansposter, funktion 8.22.05.5 (kassen).
- (Økonomiudvalget, Teknik- og Miljøudvalget og Kultur- og Fritidsudvalget)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg skal indledningsvis minde om, at der i bilag 1 er fortrolige oplysninger, hvorfor en drøftelse af oplysningerne heri ikke må ske for åbne døre. Man må altså ikke inddrage de konkrete oplysninger, der fremgår af bilag 1, i forhandlingerne fra talerstolen.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg går på talerstolen for at sige, at jeg synes, de borgerlige har fået denne her indstilling i den gale hals. I hvert fald bygger deres protokolbemærkning fra TMU på lutter misforståelser.

For det første er det kun 1,15 mio. kr., der kommer til at gå til oprensning af grunden, og altså ikke 10 mio. kr., som de borgerlige fejlagtigt skriver i deres protokolbemærkning fra Teknik- og Miljøudvalget. Det fremgår også tydeligt af indstillingens økonomiafsnit:

"Jordhåndteringen er, på baggrund af en orienterende forureningsundersøgelse, foretaget for Københavns Kommune af NIRAS, anslået til 1,15 mio. kr."

For det andet så lægges der op til, at kommunen betaler oprensningen. Her synes jeg, at man skal huske, at det er kommunen, der ønsker at anlægge en plads, ikke Shell. Shell er heldigvis villig til at sælge, så vi kan få vores plads. Det er de jo ikke forpligtet til. Hvis vi pålagde Shell selv at stå for oprensningen, ja, så var det langtfra sikkert, at de overhovedet ville være villige til at sælge grunden. Så for kommunen er det en take it or leave it-situation.

For det tredje så skal jeg minde de borgerlige om, at der faktisk allerede er etableret et ungdomshus, hvis de altså skulle have glemt det. Hvis det lykkes de borgerlige at forpurre planerne om en bydelsplads – det tror jeg nu heldigvis ikke, det gør – så vil ungdomshuset altså stadig være der, uanset om man kan lide det eller ej.

Så den her sag er altså ikke en for eller imod et ungdomshus-sag, som de borgerlige gerne vil gøre den til. Nej, det, vi skal tage stilling til, det er, om vi gerne vil have en stor, attraktiv bydelsplads med bibliotek, forsamlingshus, hvor bydelens indbyggere kan mødes, et projekt, som vil give et af byens mest udsatte områder i byen et velfortjent løft. Jeg synes faktisk, det er synd for borgerne i Nordvest,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

at de skal straffes, fordi kommunen har valgt at lægge et ungdomshus i bydelen. Jeg synes, at borgerne i Nordvest fortjener et bibliotek, et forsamlingshus og også en plads. Så derfor synes jeg, de borgerlige skulle tænke sig om og stemme for den her indstilling.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet til Jakob Næsager, som har været på billedet heroppe også under borgmesterens tale, men det er, fordi vi har haft lidt tekniske vanskeligheder.

Jakob Næsager (C): Tak for borgmesterens opfordring til at tænke sig om. Det har vi gjort, og vi har endda gjort det over flere omgange. Konklusionen er og forbliver, at vi er imod forslaget her.

Vi er for det første imod, at kommunen overtager en grund og skal betale for oprensning af forurening, som en privat grundejer har været årsag til. Vi mener, det er et godt og sundt princip, at det er forurenere, der betaler. Derfor mener vi ikke, at hverken kommunen eller skatteborgerne skal hænge på forureningen. For det andet er vi imod selve konceptet med at skabe plads til et autonomt ungdomshus. For det tredje mener vi, at de her penge kunne være brugt på en måde, så mange flere kunne få glæde af det.

Derfor er vi imod projektet. Vi vil gerne videreføre vores protokolbemærkning fra Teknik- og Miljøudvalget. Jeg kan dog forstå på teknik- og miljøborgmesteren, at det ikke er 10 mio. kr., der skal oprenses for, men der kommer så til at stå "et millionbeløb" i stedet for.

Nu skal jeg ikke underholde om skabelsesberetningen, men jeg vil dog tillade mig lige at trække en historisk linje op.

Grunden til, at hele det her problemkompleks er på vores dagsorden i dag, er, at den forrige overborgmester holdt nogle kaffemøder med nogle af sine autonome venner. De her kaffemøder resulterede i, at hun forivrede sig og kom til at love at stille et kommunalt ungdomshus til rådighed. Det har så fået en hel bølgeeffekt eller dominoeffekt i den forstand, at det kulturhus, der var i Nordvest, er blevet overtaget af de autonome, og det har så betydet, at man har måttet bygge nyt til kulturhuset, og man har måttet lave et nyt bibliotek på grunden.

Det har så igen skubbet andre ud, og nu er det så Shellgrunden, der nærmest er blevet bygget hen over, da man byggede biblioteket. Så rent faktisk er det en dominoeffekt, som skyldes den tidligere overborgmesters ivrige aktivitet, da hun holdt de her kaffemøder med de autonome.

Vi er imod forslaget af de tre grunde, der står i protokolbemærkningen, som vi gerne vil have videreført. Tak.

Muhammad Aslam (A): Jeg vil gerne sige, at vi fra Socialdemokraterne har jo hele tiden sagt, at vi gerne vil give Nordvest et løft, og det gør vi bl.a. ved at give dem denne her bydelsplads foran kulturhuset og biblioteket.

Der vil også være mulighed for, at denne her bydelsplads vil fungere som en hovedadgang til både biblioteket og kulturhuset, og samtidig vil der være udeservering på bydelspladsen. Det vil også komme til at give en forsamlingsplads til nordvestborgerne, men også til københavnere.

Så vi støtter dette forslag og dette løft.

Karin Storgaard (O): Jeg vil da gerne starte med at sige til borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, at de borgerlige tænker sig altid om. Det er derfor, vi er kommet med de kommentarer, og vi har stemt imod forslaget. Det kan da godt være, at vi vedrørende beløbet, som borgmesteren siger, har fået noget galt i halsen, men det kan vi så rette, og man må så undskylde, at vi har givet lidt for mange penge, men det kan jo hurtigt løbe deropad, det er så en anden side af sagen.

I øvrigt har vi ikke glemt, at der er et ungdomshus i forvejen, altså det er ikke et nyt ungdomshus, vi taler om, men det er måske formuleringen i protokolbemærkningen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Men se, det, der er problemet her, det er, at forvaltningen indstiller til Borgerrepræsentationen, at vi skal købe Shellgrunden. Shellgrunden er, som vi kan se af bilagene, en privat grund, og så skal vi betale for oprensningen. Mig bekendt plejer vi ikke at betale for oprensning. Jeg mener bestemt, at i de andre sager, vi har haft, er det forurenerne, der skal betale, eller også må man lave en aftale med dem. Det kan da ikke være rigtigt, at hver gang vi går ind og køber en grund, så skal vi betale for oprensning af forureningen. Det er rigtig mange af de grunde i København, og de er altså ikke alle sammen kommunale.

Så jeg synes, at det er helt på sin plads, at man går ind og ser på det. Hvis vi ikke gør det, så tror jeg, at vi hurtigt vil kunne få brugt alle de penge, vi har, fordi det er rigtig dyrt at få rensede grunde.

Så vil jeg sige vedrørende protokolbemærkningen – nu skal jeg lige have fundet den frem – hvor der står: "... et led i at etablere et autonomt ungdomshus i karreen." Jamen det er jo det ungdomshus, der er etableret i forvejen. Vi skal da ved gud i himlen ikke have to ungdomshuse derude, så er det da helt godnat.

Så vil jeg sige om det her torv, man taler om: Er der ikke et torv bare få hundrede meter hen ad Tomsgårdsvej? Det mener jeg, der er, med både træer og bænke osv., så jeg ved ikke, hvorfor man skal have et torv til på den plads.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor man er så vild med at få lige netop den grund, som bare vil koste os penge. Jeg mener sagtens, vi kan bruge de penge til noget andet. Så Dansk Folkeparti kan ikke stemme for forslaget, og vi ønsker at videreføre protokolbemærkningerne med den rettelse, som også er nævnt af Jakob Næsager.

Jesper Christensen (A): Nu har vi jo normalt en fri debat herinde i Borgerrepræsentationens mødesal. Det synes jeg også, vi skal have. Jeg vil bare sige til den konservative ordfører og historiskriver, inden det bliver hugget for stenfast, at samtlige beslutninger om aktiviteterne i Nordvest inklusive nyt kulturhus og ungdomshus faktisk er truffet af Borgerrepræsentationen, og det er behandlet adskillige gange i Borgerrepræsentationen. Det er ikke sket på kaffemøder eller andre steder.

Jeg synes også, jeg vil sige, at det i hvert fald var min opfattelse, da jeg var derude for nylig sammen med resten af Økonomiudvalget, at både lokaludvalget og en hel række lokale kræfter faktisk er rigtig glade for det og udtrykker også, at de har et godt samarbejde med de unge i Ungdomshuset.

Jeg skal bare endnu en gang sige, at vi fra socialdemokratisk side faktisk synes, det er en succeshistorie, og at man også på et eller andet tidspunkt må komme til den erkendelse, at de unge mennesker, der er i København, som på fredelig vis vil indgå i et samarbejde med en kommune, er vi selvfølgelig indstillet på at forhandle med og også at prøve at lave nogle aktiviteter, der tiltrækker unge bredt i byen.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet i 2. runde til Karin Storgaard.

Karin Storgaard (O): Jeg skal nok gøre det kort, jeg vil bare have en kort bemærkning, fordi nu blev ungdomshuset omtalt. Det er jo ikke ungdomshuset, vi skal diskutere i dag, men jeg kan ikke lade være med at sige, at der altså er nogle hængepartier med det ungdomshus. Jeg har netop rettet en del spørgsmål til forvaltningen for at finde ud af, hvad det i hele taget er der foregår, og hvad det koster kommunen, og betaler de noget for at være der, og hvad er det for nogle mennesker, der kommer i det her hus. Så kan vi jo tage det op og diskutere, når svarene kommer.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg vil altså bare fastholde i forhold til Karin Storgaard, at det ikke er et ungdomshus, vi tager stilling til. Det ungdomshus er etableret. Det her er altså ønsket om at etablere et bydelstov i forbindelse med både bibliotek og forsamlingshus. Jeg synes, det er rigtig,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

rigtig synd, hvis vi fremover, hver eneste gang vi skal lave noget i det kvarter, skal stemme imod, fordi der er blevet etableret et ungdomshus på et tidspunkt. Det er synd for bydelen, det er synd for de borgere, der bor derude. Så tag da at komme til fornuft og vær med til at give det her udsatte område et løft.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Jamen jeg sagde ikke noget om, at vi skulle have et nyt ungdomshus. Jeg er udmærket godt klar over, hvordan der ser ud derude. Det var altså ikke mig, der oprindeligt startede på at snakke ungdomshus. Jeg tror, det var borgmesteren, der startede på det.

Jakob Næsager (C): Det, der kalder mig på talerstolen, er den socialdemokratiske ordførers bemærkning om samarbejdet med de unge her i byen. Vi ønsker at samarbejde med alle de unge, der ønsker at være en del af det konstruktive ungdomsmiljø her i kommunen.

Når de siger i lokaludvalget, at de er meget begejstrede for ungdomshuset, så kan det næppe undre, i og med at de autonome er talrigt repræsenteret i netop lokaludvalget for det pågældende område. Da listerne blev indleveret, så viste det sig faktisk, at en hel del af listerne til lokaludvalget faktisk ikke havde en bred repræsentation af borgere bag sig, men faktisk viste det sig, at en hel del af de lister, der var stillet op, var båret af enkeltpersoner, og flere af dem har tidligere haft og har stadig væk relationer til ungdomshuset. Så det undrer mig egentlig ikke, at lokaludvalget var meget positivt over for ungdomshuset.

Teknik- og miljøborgmesteren sagde, at nu skal de borgerlige ikke stemme imod ethvert forslag, der udspringer af ungdomshusproblematikken. Det har vi heller ikke tænkt os. Vi tager nøje og nøgternt stilling til hvert enkelt forslag for sig.

Når vi er imod det konkrete, så er det, som jeg sagde i min indledende tale, fordi det her er en del af den samlede pakke om etablering af et ungdomshus, og det er en dominoeffekt. De autonome fik kulturhuset, kulturhuset blev skubbet ud, og man måtte bygge nyt til kulturhuset og biblioteket. Da man byggede nyt til kulturhuset og biblioteket, så skubbede det stort set byggeriet ind over den her tankstation, vi taler om i dag. Så det er en dominoeffekt, og det hele skyldes og har sin rod i, at man lod de autonome få halvdelen af kulturhuset.

Så vi forholder os nøgternt til de konkrete forslag. Men det her er et direkte udspring af det samlede forslag om ungdomshuset, og derfor nej tak.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard:** Jamen det kan godt være, det er overflødigt, nu hvor Jakob Næsager har været oppe og forklare protokolbemærkningen.

Jeg vil sådan i al stilfærdighed gøre Karin Storgaard opmærksom på, at Dansk Folkeparti har lavet en protokolbemærkning, hvor det indgår, at de er imod projektet, fordi det er et led i at etablere et autonomt ungdomshus i karreen. Det var derfor, jeg startede med at tale om et ungdomshus og syntes, at det var en dårlig begrundelse. Det her er et led i at give hele området et løft.

Jeg kan sige for vores vedkommende, at vi ikke laver det her bydelstov, fordi vi på den måde vil styrke ungdomshuset. Vi laver det for at styrke hele bydelen med alle de mange millioner, som er investeret både i biblioteket og i forsamlingshuset derude. Det synes jeg stadig væk, at bydelen fortjener.

Allan Ahmad (Ø): Jeg vil først og fremmest sige, at jeg er hundrede procent enig med borgmesteren.

Så har jeg et spørgsmål til Jakob Næsager: Hvis man kommer fra sådan en kultur som ungdomsmiljøet eller noget lignende, hvad skal man egentlig gøre for at være med? Skal man deltage i demokratiet, eller skal man ikke? Altså er begge ting galt, eller hvordan hænger det sammen?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jesper Christensen, og så skal vi holde os til spørgsmålet.

Jesper Christensen (A): Bare lige endnu en vildfarelse hos den konservative ordfører.

Altså det var ikke unge fra ungdomshuset, Økonomiudvalget mødte, da vi snakkede med lokaludvalget. Jeg tror, at både Alex Heick og Winni Sjelle, som var de repræsentanter, vi mødte, sådan set er mand for deres egne meninger og noget ældre, end man ville være, hvis man var aktivist i et ungdomsmiljø.

Indstillingen blev godkendt med 37 stemmer imod 10. 3 undlod.

For stemte: A, B, F, Ø og Jaleh Tavakoli (løsgænger).

Imod stemte: C, I og O.

Følgende undlod at stemme: V.

Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti videreførte deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen med en enkelt rettelse:

"Vi kan ikke stemme for, at kommunen køber og oprenser en privat grund og anlægger bydelstov. For det første finder vi, at kommunen ikke skal betale et millionbeløb for oprensning af en privat grund, men at forurenere skal betale for oprensningen. For det andet er vi imod projektet, fordi det er et led i at etablere et autonomt ungdomshus i karreen. For det tredje finder vi, at kommunens borgere vil få mere glæde af de mange penge (to cifret millionbeløb), hvis de anvendes til andre formål."

6. Cityringen, tilkøb i forbindelse med trafikomlægningerne (2010-155963)

Indstilling om,

1. at Københavns Kommune erhverver 453 m2 grundareal fra Københavns Energi Varme, til vejformål. Økonomiforvaltningen bemyndiges til at erhverve arealet. Købet finansieres af nedenstående bevilling til Teknik- og Miljøudvalget.

2. at der fremrykkes 4,6 mio. kr. (2011 p/l) fra 2013 til 2011. Midlerne fremrykkes fra Økonomiudvalgets bevilling Økonomisk forvaltning anlæg, funktion 6.45.51.3 (Sekretariat og forvaltning) til Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær anlæg, funktion 2.28.23.3. Teknik- og Miljøudvalget gives således en tillægsbevilling på 4,6 mio. kr. (2011 p/l) i 2011 på ovenstående bevilling og funktion, med modpost på Økonomiudvalgets bevilling, Finansposter, funktion 8.22.05.5 (Kassen). Økonomiudvalgets bevilling Økonomisk forvaltning anlæg, funktion 6.45.51.3 (Sekretariat og forvaltning) nedskrives med 4,6 mio. kr. i 2013 (2011 p/l), med modpost på Økonomiudvalgets bevilling, Finansposter, funktion 8.22.05.5 (Kassen), samt

3. at der frigives en anlægsbevilling på 4,6 mio. kr. (2011 p/l) til arealerhvervelse samt ombygning af krydsene Lygten/Tagensvej og Haraldsgade/Vermundsgade på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær anlæg, funktion 2.28.23.3.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Jakob Næsager (C): Forslaget her drejer sig bl.a. om lukning af Haraldsgade. Vi har den principielle tilgang, at vejene skal bruges til at køre på. Derfor er vi ikke med på, at Haraldsgade skal lukkes, og derfor har vi en protokolbemærkning, der siger, at Det Konservative Folkeparti er imod en lukning af Haraldsgade.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Indstillingen blev godkendt med 46 stemmer imod 0. 4 undlod.
 For stemte: A, B, F, I, O, V, Ø og Jaleh Tavakoli (løsgænger).
 Følgende undlod at stemme: C.

Det Konservative Folkeparti afgav følgende protokolbemærkning:
 "Det Konservative Folkeparti er imod en lukning af Haraldsgade."

Liberal Alliance tilsluttede sig Det Konservative Folkepartis protokolbemærkning.

=====

7. Anlægsbevilling, Købmagergade, Hauser plads og Kultorvet (2010-167408)

Indstilling om,

1. at der frigives en anlægsbevilling på 32,75 mio. kr. (2010 p/1) fordelt med 19,6 mio. kr. i 2011 og med 13,15 mio. kr. i 2012 til gennemførelse af projektet for Købmagergade, Kultorvet og Hauser Plads på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Ordinær anlæg funktion 2.28.23.3. Anlægsbevillingen er finansieret af en allerede indarbejdet indtægtsbevilling fra Knud Højgaards Fond på 25,25 mio. kr. og en rådighedsbevilling på 7,5 mio. kr. på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær anlæg, funktion 2.28.23.3 2,
2. at Teknik- og Miljøudvalget gives en indtægtsbevilling på bevillingen Ordinær anlæg, funktion 2.28.23.3 på 6,1 mio. kr. (2010 p/1), fordelt med 2,7 mio. kr. i 2011, 2,9 mio. kr. i 2012 og 0,5 mio. kr. i 2013. Indtægterne kommer fra Knud Højgaards Fond til finansiering af fondsmoms, samt
3. at Økonomiudvalget gives en udgiftsbevilling på bevillingen Finansposter, funktion 7.65.87.7 gr. 004 Refusion af købsmoms på 6,1 mio. kr. (2010 p/1) fordelt med 2,7 mio. kr. i 2011, 2,9 mio. kr. i 2012 og 0,5 mio. kr. i 2013 til betaling af fondsmoms.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Den første, der har ønsket ordet i denne sag, er Morten Kabell. Tak for, at du trykkede dig ind i så god tid. Det må andre også godt lige gøre fremover. Tak for det.

Morten Kabell (Ø): Jamen selv tak.

Alle er vist enige om, at Købmagergade trænger til sin nye belægning. Vi i Enhedslisten ser i den grad også frem til, at asfalten og de knækkede betonfliser, som københavnere og byens gæster har måttet leve med i alt, alt for mange år, bliver afløst af en ny og flot belægning. Derfor stemmer vi naturligvis også ja til indstillingen.

Men vi er en anelse bekymrede for, hvordan leverancerne af den granit, der skal bruges til Købmagergade, fremkommer. Jeg har tidligere forhørt mig hos forvaltningen om produktionsforholdene. Det har jeg, fordi vi jo ved, at granitproduktion og måske generelle arbejdsvilkår i Kina ikke just er af den standard, som vi i Europa ønsker at leve op til.

Kommunens etiske indkøbspolitik skal jo netop tage højde for, at vi som by ikke skal være skyld i, at hundreder af kinesiske arbejdere dør af stenlunge. Svaret var, at man oprindeligt ønskede sig nordisk granit, men at det formodentlig var for dyrt i forhold til mængden i dette projekt. Det næstbedste ville så være granit, der svarer til kvaliteten af nordisk granit i forhold til de tekniske og de æstetiske krav, men som samtidig kan sikre, at de etiske krav, vi har i Københavns Kommune, bliver fulgt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Så langt, så godt. Jeg er da også undervejs blevet beroliget fra forvaltningens side med, at man tjekker op på produktionen undervejs. Men vi ved jo også godt, at kommer der en delegation danskere til Kina for at tjekke produktionen, så kan man godt kalde det uanmeldt, men det er det jo nok ikke. Allerede ved visumansøgningen, ved ankomsten i lufthavnen og så ved hyringen af chauffør for at komme ud til granitbruddet, ja så er der jo alle muligheder for, at advarslen går. Og når inspektionen ankommer, så er der pludselig anskaffet filtermasker og meget andet godt, som arbejderne kan bruge, mens inspektionen foregår. Og så ser alt jo godt ud, selv om virkeligheden måske er en anden dagen efter.

Jeg har bedt forvaltningen forud for dagens møde svare mere præcist på en række spørgsmål om granitten, fordi vi i Enhedslisten efter udvalgsbehandlingen er blevet opmærksomme på flere problemer i produktionen. Skal vi nemlig leve op til vores etiske indkøbspolitik, som jo er vedtaget i så bred enighed, som den er, så bliver vi også nødt til at afsætte de nødvendige midler til implementering og kontrol.

Det interessante er nemlig: Ved vi præcist, hvilket land, provins, stenbrud granitten til Købmagergade kommer fra? Har vi styr på, at arbejderne har fået udleveret gratis beskyttelsesudstyr af tilstrækkelig kvalitet, og bliver der løbende kontrolleret støvniveau i stenbrud og værksteder? Har vi sikret, at arbejderne får foretaget årlige lægetjek indeholdende lungerøntgen, som det anbefales ved minedrift og arbejde med sten, og som også er indeholdt i bl.a. den kinesiske lovgivning for arbejdsmiljø, men som al erfaring viser ikke just bliver overholdt? Hvordan sikrer forvaltningen gennem Center for Anlæg og Udbud, at stikprøverne kan gennemføres uanmeldt, at det er lokale auditører eller igennem kontakt med lokale organisationer, at kontrollen udføres? Hvordan sikrer vi, at der kan gennemføres uovervågede interview med arbejderne, og en kontrol med, om arbejdere i både stenbrud og værksteder løbende modtager uddannelse i sikkerhed og sundhed?

Alle disse spørgsmål kan det sagtens være, der er rigtig godt styr på, og det håber jeg også. Jeg har tilladt mig at advisere teknik- og miljøborgmesteren på forhånd om de her spørgsmål og det her emne, netop for, at det er muligt for borgmesteren at give nogle gode svar og en passende reaktion på det her.

Det er ikke sådan, at vi ikke ønsker, at der skal laves omlægning på Købmagergade. Det er heller ikke sådan, at vi ikke ønsker, at det er den løsning, som vi i enighed fandt, der skal gennemføres, det skal den. Det er en rigtig flot og god løsning, dyr, men rigtig flot. Men det er også vigtigt, at vi som København lever op til de krav, som vi på forhånd har stillet.

Så skal jeg sige, at Enhedslisten også har en protokolbemærkning, som er indleveret.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Jeg vil gerne takke Enhedslistens Morten Kabell for at have opmærksomhed på de etiske arbejdsmiljøvilkår, som vi ser i denne sag. Vi har jo haft en sag tidligere i pressen, hvor det firma, som er involveret, ikke gjorde en særlig god figur. Så derfor er det meget, meget vigtigt, og jeg kan sige, det er klar SF-politik at stille etiske krav, og det er også klar SF-politik at sikre, at de bliver overholdt.

Jeg har, siden jeg fik den mail fra Morten Kabell i går, hvor jeg blev adviseret om, at denne sag ville blive rejst, undersøgt sagen og er blevet forsikret om, at der i den her sag er blevet stillet alle de nødvendige krav i udbuddet om beskyttelsesudstyr, forbud mod børnearbejde, samarbejde med lokale læger, alle de ting, som vi er enige om skal stilles i sådan en udbudsforretning.

Der er også i forvaltningen modtaget dokumentation for, at de her krav er overholdt. Dokumentationen indeholder bl.a., at nødvendigt sikkerheds- og beskyttelsesudstyr stilles til rådighed gratis. Alle medarbejdere skal være undervist i brugen af beskyttelsesudstyr samt risikoen ved ikke at anvende det. Arbejdsgiveren tager ansvaret for, at det nødvendige beskyttelsesudstyr bliver anvendt. Der er etableret samarbejde med de lokale læger, der informerer om sundhedsmæssige risici.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

SA Granit er desuden medlem af Dansk Initiativ for Etisk Handel, som har til formål at fremme international handel, der respekterer menneske- og arbejdstagerrettigheder og bidrager til en bæredygtig udvikling i udviklingslandene og de nye vækstøkonomier.

SA Granit har tre ansatte i Kina, hvilket muliggør spontane kontroller eller stikprøver, herunder uvildige interview med de ansatte, og altså ikke et spørgsmål om først at ansøge om visa, som Morten Kabell nævnte, så man alligevel ikke kommer uvildigt.

Jeg kan så sige, at som supplement til den dokumentation, forvaltningen har modtaget, vil forvaltningen gennemføre en inspektion i forbindelse med denne leverance, og den er ved at blive planlagt i øjeblikket. Nu har vi jo ikke fået granitten endnu. Forvaltningen har oplyst over for mig, at den forventer at gøre det ved at tage kontakt til en af de organisationer, som har specialiseret sig i den slags organisationer, så de, der foretager inspektionen, er uvildige og har de fornødne kompetencer.

Så i de knap 24 timer, jeg har haft til at undersøge denne her sag, mener jeg, at situationen er den, som billedet tegner sig indtil videre, at vi kan føle os rimeligt trygge. Men det er også klart, at jeg er åben over for yderligere undersøgelser og åben over for, at vi gør alt, hvad vi overhovedet kan, for at sikre, at de krav, som vi er enige om skal stilles i en sag som denne her, bliver overholdt.

Det er rigtigt, som hr. Morten Kabell sagde, at det her er noget, Morten Kabell er blevet opmærksom på efter udvalgsbehandlingen. Men hvis det skulle vise sig nødvendigt, så tager vi også gerne en mere detaljeret drøftelse på et udvalgsmøde igen.

Morten Kabell (Ø): Jamen så vil jeg som sådan bare takke borgmesteren for de informationer, som han kommer med, og jeg glæder mig naturligvis over, at man fra forvaltningens side har været opmærksom på de ting. Det er selvfølgelig også noget, vi vil følge op på løbende, kan jeg da godt love.

Næste gang kan jeg da også godt love teknik- og miljøborgmesteren, at han forhåbentlig får mere end 24 timer til at forberede sig på mere tekniske spørgsmål om granitproduktion i andre lande.

Men tak til borgmesteren.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Enhedslisten afgav følgende protokolbemærkning:

"Enhedslisten stemmer for renoveringen under den forudsætning, at granitten og andre byggematerialer er udvundet under forhold, der er arbejdsmiljømæssigt forsvarlige og lever op til ILO-konventionerne og menneskerettighederne. Enhedslisten forventer, at Teknik- og Miljøforvaltningen vil gøre sit yderste for at sikre, at det er tilfældet."

8. Sønder Boulevard, anlæg af rekreativt område (2010-154309)

Indstilling om,

1. at fremrykke 12 mio. kr. (2010 p/l) til at omdanne Sønder Boulevard mellem Enghavevej og Vesterfælledvej fra Teknik- og Miljøudvalgets ordinære anlægsramme i 2014. Der skal derfor gives en tillægsbevilling til Teknik- og Miljøudvalgets ordinære anlægsramme på 1,3 mio. kr. (2010 p/l) i 2011 på funktion 2.28.23.3 med modpost på Økonomiudvalgets bevilling, Finansposter, funktion 8.22.05.5. Herudover skal Teknik- og Miljøudvalgets ordinære anlægsramme opskrives med 4,7 mio. kr. (2010 p/l) i 2012 og 6 mio. kr. (2010 p/l) i 2013 samt nedskrives med 12 mio. kr. (2010 p/l) i 2014. Rammekorrekturene foretages med modpost på Økonomiudvalgets bevilling, Finansposter, funktion 8.22.05.5, samt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

2. at der frigives en anlægsbevilling på 12 mio. kr. (2010 p/1) til projektudvikling, projektering og anlæg af Sønder Boulevard mellem Enghavevej og Vesterfælledvej på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær anlæg funktion 2.28.23.3. Anlægsbevillingen fordeles med 1,3 mio. kr. i 2011, 4,7 mio. kr. i 2012 samt 6 mio. kr. i 2013.

Der præciseres, Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

9. Københavns befæstning, bevilling fra partnerskabet (2010-11631)

Indstilling fra Økonomiudvalget om,

1. at der gives en indtægtsbevilling på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær anlæg, funktion 0.28.20.3 på 4,932 mio. kr. (2010 p/1), fordelt med 4,712 mio. kr. i 2011 og 0,219 mio. kr. i 2012, samt en udgiftsbevilling på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær anlæg, funktion 0.28.20.3 på 4,5 mio. kr. (2010 p/1), fordelt med 4,3 mio. kr. i 2011 og 0,2 mio. kr. i 2012 og at der gives en indtægtsbevilling på Økonomiudvalgets bevilling Finansposter, funktion 7.65.87.7 gr. 004, Refusion af købsmoms på 0,432 mio. kr., fordelt med 0,412 i 2011 og 0,019 i 2012 til betaling af fondsmoms. Indtægterne er finansieret af Skov- og Naturstyrelsen samt Realdania, samt

2. at der frigives en anlægsbevilling på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær anlæg funktion 0.28.20.3. på 4,5 mio. kr. (2010 p/1) til forbedringer på Kastrup Fort og Københavns Kommunes del af Vestvolden. Anlægsbevillingen skal fordeles med 4,3 mio. kr. i 2011 og 0,2 mio. kr. i 2012.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

10. Anlægsbevilling, etablering af en trætrappe på Svanemøllestranden (2010-166649)

Indstilling fra Økonomiudvalget om,

1. at Københavns Tømrerlaugs pris på 150.000 kr. (2010 p/1) til Københavns Kommune modtages og Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær anlæg, funktion 0.28.20.3 opskrives med en indtægtsbevilling på 0,15 mio. kr. (2010 p/1) i 2011, samt en udgiftsbevilling på 0,12 mio. kr. (2010 p/1) i 2011, samt at der gives en udgiftsbevilling på 0,03 mio. kr. (2010 p/1) på Økonomiudvalgets bevilling Finansposter, funktion 7.65.87.7 gr. 004 Refusion af købsmoms til betaling af fondsmoms, samt

2. at der frigives en anlægsbevilling på 0,12 mio. kr. (2011 p/1) i 2011 på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær anlæg, funktion 0.28.20.3. til etablering af en trætrappe på Svanemøllestranden.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

11. Frigivelse af anlægsmidler til køkken og badebro, Amager Strandpark (2010-163194)

Indstilling om,

1. at der frigives en anlægsbevilling på 0,6 mio. kr. (2011 p/1) i 2011 til Amager Strandpark I/S til installering af køkken på Cafébåd (0,5 mio. kr.) og til projektering af permanente badebroer (0,1 mio. kr.) på Teknik- og miljøudvalgets bevilling Ordinær anlæg, funktion 0.28.20.3.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til formanden for Amager Strandpark, nemlig Jakob Næsager.

Jakob Næsager (C): Tak for det.

Jeg vil gerne på bestyrelsens vegne takke for den velvillige behandling af bevillingen, der har været i udvalget.

Jeg vil gerne på vegne af de fire partier her i salen, der er repræsenteret i Amager Strandparks bestyrelse, fremkomme med en protokolbemærkning, og den lyder:

"Socialdemokratiet, Enhedslisten, Dansk Folkeparti og De Konservative, der alle er repræsenteret i Amager Strandpark I/S' bestyrelse, er glade for Borgerrepræsentationens bevilling af penge til forprojektering af permanente badebroer og bevillingen til køkken til Amager Strandparks cafebåd, så cafebåden nu bliver gjort færdig og kan lejes ud til restaurationsformål. Vi vil i bestyrelsen administrere pengene så økonomisk som muligt, så vi får mest muligt for pengene. Vi håber, at et eventuelt mindreforbrug vil kunne anvendes til nye træer i strandparken."

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Socialdemokraterne, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti afgav følgende protokolbemærkning:

"A, Ø, O og C, der alle er repræsenteret i Amager Strandpark I/S's bestyrelse, er glade for Borgerrepræsentationens bevilling af penge til forprojektering af permanente badebroer og bevillingen til køkken til strandparkens cafebåd, så cafebåden bliver gjort færdig og kan lejes ud til restaurationsformål. Vi vil i bestyrelsen administrere pengene så økonomisk som muligt, så vi får mest muligt for pengene. Vi håber, at et eventuelt mindreforbrug vil kunne anvendes til nye træer i strandparken."

12. Læskure i Rødegårdsparken (2010-172655)

Indstilling om,

1. at der, såfremt regnskabsoverførslen på 0,198 mio. kr. (2010 p/1) til etablering af læskur i Rødegårdsparken fra 2010 til 2011 godkendes, omplaceres 0,198 mio. kr. (2010 p/1) i 2011 fra Lokaludvalg Amager Øst til Teknik- og Miljøforvaltningen. Omplaceringen skal foretages fra Økonomiudvalgets bevilling Økonomisk forvaltning, funktion 6.45.51.1 til Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær anlæg, funktion 0.28.20.3, samt

2. at der, såfremt regnskabsoverførslen på 0,198 mio. kr. (2010 p/1) til etablering af læskur i Rødegårdsparken fra 2010 til 2011 godkendes, frigives en anlægsbevilling på 0,198 mio. kr. (2010 p/1) i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

2011 til etablering af læskur i Rødegårdsparken på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær anlæg, funktion 0.28.20.3.

Det bemærkes, at det med sagen *Principper for overførsler 2010-2011* (2010-145533) i Økonomiudvalget d. 2. november 2010 er besluttet, at der i 2011 skal ske en samlet prioritering af udvalgenes overførselsønsker på serviceområdet i forbindelse med regnskabsafslutningen for 2010.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

13. Takstoversigt for affaldsgebyrer (2010-165438)

Indstilling om,

1. at forslag til takstoversigt for 2011 alene godkendes for så vidt angår gebyrerne vedrørende husholdninger (gebyrerne, der opkræves hos grundejeren over ejendomsskattebilletten), og at Teknik- og Miljøforvaltningen fremlægger en selvstændig indstilling om takster for erhvervsaffald efter ikrafttrædelse af den nye bekendtgørelse.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: En række partier har stillet ændringsforslag i denne her sag, fordi vi synes, at de nye regler, som vi nu skal administrere efter, er uigennemtænkte og umulige at administrere efter, hvis vi vil have affaldssortering i byområder, og det vil SF, ligesom flere andre partier vil det. Regeringen siger også, at den vil fremme affaldssortering og genanvendelse, men det spænder den nye affaldsbekendtgørelse ben for i de byområder, hvor der er blandet bolig og erhverv.

De nye regler har gjort, at forvaltningen har set sig nødsaget til at opkræve et fast affaldsgebyr pr. bolig hos grundejeren uanset affaldsmængde. Det har rejst kritik fra flere sider, fordi der så ikke længere er et økonomisk incitament til at sortere affaldet, så der bliver mindre dagrenovation tilbage.

Forvaltningen har fra starten gjort Miljøstyrelsen opmærksom på, at de nye regler er håbløse i byområder. KL har også bakket fint op og meget loyalt og kraftigt understreget over for Miljøstyrelsen, at København og Frederiksberg, som også har problemet og har protesteret over det, ville få store problemer med de nye regler. Men der er ikke blevet lyttet indtil nu, og nu står vi i den situation, som indstillingen beskriver.

Derfor stiller SF, Socialdemokraterne og Enhedslisten ændringsforslag om, at kommunen skal tage sagen op med miljøministeren. Jeg skal nok læse den præcise ordlyd op lige om lidt, men før jeg gør det, vil jeg sige, at der heldigvis er mange, der gerne lokalt vil gøre en indsats. Så vi vil lave nogle forsøg for at se, hvad der kan lade sig gøre.

Teknik- og Miljøudvalget vil om kort tid få forelagt en indstilling om sådan et forsøg, bl.a. på Nørrebro, hvor der er interesse for at sørge for en affaldsadskillelse, så de private beboere kan betale efter volumen, altså efter, hvor meget de sorterer. Jeg ser meget frem til, at vi kan lave et forsøg, bl.a. på Nørrebro, som vi forhåbentlig kan brede ud til resten af byen, når vi får lidt mere tid. Men den her sag har været meget forhastet indtil nu, som udvalgsmedlemmerne også ved, og vi skal have godkendt en indstilling i aften.

Men selve ændringsforslaget, som er stillet af Socialdemokraterne, Enhedslisten og SF, lyder:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

"at teknik- og miljøborgmesteren på kommunens vegne retter henvendelse til miljøministeren om, at affaldsbekendtgørelsen snarest muligt ændres, så det i praksis bliver muligt at lave et takstsystem, der gør det attraktivt for borgere i byområder at sortere deres affald."

Bo Normander (B): Jeg skal kort sige, at Det Radikale Venstre gerne vil støtte ændringsforslaget.

Lars Berg Dueholm (I): Det er ikke så meget affaldssorteringen, som bringer mig på talerstolen, om end vi godt kan støtte det ændringsforslag, som S, SF og Ø har fremsat her i dag. Næh, det er mere hensynet til de små lokale erhvervsdrivende, som bringer mig på talerstolen.

I dag er det sådan, at vi får talrige henvendelser, vi der sidder i Teknik- og Miljøudvalget, fra de små erhvervsdrivende, som synes, at det er ganske uretfærdigt, at de bliver opkrævet ret store affaldsgebyrer, på trods af at de måske kun har en ganske lille selvstændig virksomhed, og på trods af at de i virkeligheden i denne virksomhed overhovedet ikke generer affald. Det er typisk virksomheder inden for de liberale erhverv, det kan være en revisor, der arbejder hjemmefra, det kan være en arkitekt eller noget lignende, som blot sidder ved sit eget køkkenbord og på ingen måde generer affald.

Af den årsag har vi fra Liberal Alliance en protokolbemærkning, som lyder som følger:

"Liberal Alliance beklager de nye gebyrer for de mindre erhvervsdrivende. Taksterne bør fastsættes efter affaldsmængden."

Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten fremsatte følgende ændringsforslag:

"Det foreslås, at indstillingen tilføjes følgende at-punkt:

"at Teknik- og Miljøborgmesteren på kommunens vegne retter henvendelse til Miljøministeren om, at affaldsbekendtgørelsen snarest muligt ændres, så det i praksis bliver muligt at lave et takstsystem, der gør det attraktivt for borgere i byområder at sortere deres affald.""

Det Radikale Venstre og Liberal Alliance tilsluttede sig ændringsforslaget.

Ændringsforslaget blev vedtaget uden afstemning.

Den således ændrede indstilling blev herefter godkendt uden afstemning.

Liberal Alliance afgav følgende protokolbemærkning:

"Liberal Alliance beklager de nye regler for de mindre erhvervsdrivende. Takster bør fastsættes efter affaldsmængden."

Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti tilsluttede sig protokolbemærkningen fra Liberal Alliance.

=====

14. Fremtidig løsning af mindre anlægsopgaver i Teknik- Miljøforvaltningen (2010-147206)

Indstilling om,

1. at anlægsafdelingen i Teknik- og Miljøforvaltningens Center for Veje pr. 1.juli 2011 er reduceret til en størrelse, som er tilpasset de opgaver, som skal og kan varetages af anlægsafdelingen set i sammenhæng med de øvrige tilstødende fagområder i centeret.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ønsker nogen ordet? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er forhandlingerne ... (*Afbrydelse*). Jeg roste jo Morten Kabell tidligere for netop at kunne finde knappen, så det prøver vi så næste gang. Lars Berg Dueholm.

Lars Berg Dueholm (I): Tak for ordet.

På Liberal Alliances vegne skal jeg genfremsætte forvaltningens oprindelige forslag på området, her altså teknik- og miljøforvaltningens oprindelige forslag. Det var sådan set et meget simpelt forslag. Det lyder således:

1. "at anlægsafdelingen i teknik- og miljøforvaltningens Center for Veje nedlægges pr. 1. juli 2011."

Det, som man har lavet det om til, er, at vi nu skal ud og finde arbejde til de medarbejdere, som det i virkeligheden ikke kan betale sig at have gående i Københavns Kommune. Det er sådan set et typeksempel på de to veje, der er i dansk politik, uanset om det så er landspolitik eller kommunalpolitik: Ønsker vi at indrette kommunen efter de ansattes hensyn, eller ønsker vi at indrette kommunen efter borgernes hensyn?

Forvaltningen kommer åbent til udvalget og siger: Nu skal I høre, kære venner. Der er sådan set ikke rigtig noget arbejde til de her mennesker, og den gruppe bliver også så lille, at det bliver for administrativt tungt at opretholde den, så skulle vi ikke tage og nedlægge den? Nej, siger man så fra venstre side i salen her, det synes vi ikke, vi skal. Vi synes i stedet vi må finde på noget arbejde til disse mennesker, og så må det jo koste, hvad det nu engang koster.

Hvis vi på nogen som helst måde forestiller os, at vi skal have en mere veldrevet kommune, at vi skal have en kommune med en lavere skatteprocent, og vi på den måde skal prøve på at arbejde os ud af den økonomiske krise, som hele Danmark befinder sig i, ja, så er løsningen altså ikke, at vi arbejder for at finde dyre og omkostningstunge arbejder til medarbejderne. Nej, løsningen er tværtimod, at vi indretter kommunen efter de opgaver, der er.

Lise Thorsen (A): Ja, men vi taler jo ren ideologi her mere end noget andet. Der er nogle, der vil udlicitere alt, koste hvad det vil. Der er også nogle, der overhovedet ikke vil udlicitere noget som helst, koste hvad det vil. Eller også kan man vælge den tredje vej: Hvad koster det? Det er den, vi vælger, fordi det er den, der er sund fornuft.

Anlægsafdelingen kan ikke hvile i sig selv, det er vi enige i, og derfor trimmer vi den og tilpasser den. Men vi har ikke lyst til og vil ikke nedlægge den, fordi dels vil vi gerne beholde både ekspertisen og arbejdspladserne i kommunen, dels vil vi ikke være fuldstændig afhængige af markedskræfterne, for det, der er billigt at få udført i dag, koster formuer i morgen, når markedet vender. Desuden er der opgaver, der er så små, at det vil være alt for dyrt og alt for tidkrævende at udlicitere dem. Den smidighed, som de små, men vigtige opgaver kræver, klarer vi selv. Det er ikke så meget ideologi, som det er sund fornuft. Derfor fastholder vi vores forslag.

Liberal Alliance fremsatte følgende ændringsforslag:

"Det foreslås, at 1. at-punkt føres tilbage til indstillingens oprindelige 1. at-punkt, således at 1. at-punkt herefter vil have følgende ordlyd og indhold:

"1. at anlægsafdelingen i Teknik- og Miljøforvaltningens Center for Veje nedlægges pr. 1. juli 2011.""

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Ændringsforslaget blev forkastet med 33 stemmer imod 13. 4 undlod.

Før stemte: C, I, O og V.

Imod stemte: A, F, Ø og Jeleh Tavakoli (løsgænger).

Følgende undlod at stemme: B.

Indstillingen blev herefter godkendt med 28 stemmer imod 17. 5 undlod.

Før stemte: A, F og Jaleh Tavakoli (løsgænger).

Imod stemte: B, C, I, O og V.

Følgende undlod at stemme: Ø.

Enhedslisten videreførte sin protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"Enhedslisten stemmer for ændringsforslaget (vedtaget i Teknik- og Miljøudvalget), da det trods alt er en forbedring i forhold til den oprindelige indstilling. Enhedslisten så helst en bevarelse og udvidelse af anlægsafdelingen og etablering af en egentlig håndværksafdeling. "

Det Radikale Venstre, Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti videreførte deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre ønsker at følge forvaltningens indstilling om at nedlægge anlægsafdelingen."

Liberal Alliance tilsluttede sig Det Radikale Venstres, Venstres, Det Konservative Folkepartis og Dansk Folkepartis protokolbemærkning.

15. Hvidbog om byrum i Strøggader (2010-169608)

Indstilling om,

1. at 'Hvidbog om byrum i strøggader' (bilag 1) vedtages som inspirationskatalog for det videre arbejde med udvikling af byrum i strøggader i forlængelse af 'Handlingsplan for Københavns Byrum', samt

2. at erfaringerne fra løsningen i Istedgade indgår i det videre arbejde med byens strøggader, ligesom det sikres at vejbelægninger skal være cykelvenlige, der skal sættes på mere grønt såsom vejtræer m.v., og at busbaner kun fjernes efter konkret vurdering af, at det ikke har væsentlige negative konsekvenser for den kollektive trafik.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme, samt at strøggadedefinitionen som vedtaget i Kommuneplanen 2009 lægges til grund, og det bemærkes, at der er tale om et idékatalog til byrum i strøggader.

(Teknik- og Miljøudvalget) (Standsningsret)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Karin Storgaard har i Teknik- og Miljøudvalget benyttet sig af standsningsretten til at få sagen indbragt for Borgerrepræsentationen. Jeg giver derfor i første omgang ordet til Karin Storgaard, værsgo.

Karin Storgaard (O): I denne her sag, som jeg har standset, er der lavet sådan en fin bog her, en hvidbog, og den er ganske god, der står rigtig mange fine ting i den. Jeg vil gerne rose forvaltningen i den anledning. Der er dog nogle ting, der mangler. Jeg synes godt, der kunne være nogle flere træer osv.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Men når jeg så har sagt det, så mener Dansk Folkeparti, at hvidbogen bruges som et inspirationskatalog, som det er oplyst, og vi vil gøre opmærksom på, at der er for mange lighedspunkter med Nørrebrogade, og det projekt er altså ikke helt vellykket, selv om der er nogle, der mener noget andet. Hvis vi ikke passer på, så ender Amagerbrogade som mere eller mindre uddød gade. Butikkerne kommer til at dreje nøglen om, de handlende forsvinder fra neden.

Jeg er ganske enig i nogle ting, der står i det her hæfte, f.eks.: "Hvis gaden bliver for pæn, vil der være mange, som ikke længere føler sig velkomne. Strøggaderne skal bibeholde deres skævhed." Det er sådan, som det var før. "Udgangspunktet er at bevare den lokale atmosfære."

Og dernæst står der: "Amagerbrogade bliver ikke lukket for biltrafik. Det slog Københavns Kommunes projektleder fast ved en workshop derude." Det er jeg ikke helt enig i, fordi der ligger jo ligefrem nogle bemærkninger rundtomkring om, at man vil i hvert fald ændre på trafikken og lave banerne kortere osv.

Vi mener, at der foruden busser også skal være cykler og biler, der kan bruge de her strøggader. Det vil sige, at der også skal være parkeringspladser, og de skal være i nærheden af forretningerne, fordi hvis man ikke kan komme til forretningerne, så er der altså et problem, så er det, at kunderne går andre steder hen. Det kan vi også se ude på Nørrebro, hvor der er problemer med manglende parkering i sidegaderne, og derfor forsvinder de handlende. Det er alt for besværligt at finde en parkeringsplads, og man skal huske tiden, og så er der betalingen, og det er ikke altid helt billigt.

Dansk Folkeparti har i udlandet – nej, ikke i udlandet, det var, fordi vi snakkede om udvalgsrejse før, men vi har i udvalget fire gange forsøgt at få et samarbejde i gang om at få ændret indholdet i inspirationskataloget, sådan så alle kunne være med. Vi synes, det ville være fint, hvis hele Borgerrepræsentationen kunne være enige om det her, men det kan man ikke, man er oven i købet ikke engang villige til at sige lad os udsætte det og lad os så få en ordentlig snak om, hvordan er det, der skal se ud derude.

Jeg ved godt, at man vil henvise til, at lokaludvalget synes, det er en god ide, men det skal altid være med et gran salt, fordi det er altså ikke altid, at lokaludvalgene helt præcis ved, hvad det er der foregår.

Vi synes ikke, det er en god ide, og jeg har bragt sagen op her, fordi vi mener, der skal være noget mere åbenhed om de her ting.

Lars Weiss (A): Vi i Socialdemokratiet synes, det er et ganske fremragende arbejde, forvaltningen har udført i den her sammenhæng. Den har taget den problematik, der har været oven på Nørrebrogade, der er andre strøggader i byen, hvilke instrumenter har vi i forhold til at skabe et spændende og aktivt handelsliv og et spændende og aktivt byliv i de her områder.

Jeg hører, at Karin Storgaard efterlyser, at der skal være mere parkering i sidegaderne. Det er et af de elementer, der er beskrevet i hvidbogen.

Jeg hører, at Karin Storgaard siger, at Amagerbrogade bliver indsnævret i forbindelse med vedtagelsen af denne hvidbog. Det er jo ikke rigtigt. Hvidbogen er en værktøjskasse, det er ikke et konkret projekt for Amagerbrogade. Det kunne lige så godt være Østerbrogade eller Vesterbrogade eller andre strøggader i byen. Det er blot en beskrivelse, hvor Amagerbrogade er blevet brugt som eksempel på, hvilke værktøjer vi har, når vi taler om at sikre by- og handelslivet i de decentrale strøggader i byen.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Ligesom Socialdemokraterne er vi også meget, meget glade for denne her hvidbog, fordi vi vil have en by for mennesker. Jeg tror, at det i forhold til Karin Storgaards bemærkninger er nødvendigt at vælge retninger og prioritere, hvad det er for en by, vi vil have.

Vi vil prioritere de bløde trafikanter, vi vil prioritere mere bevægelighed i byrummet, så en tur gennem byen er en oplevelse i sig selv. Vi skriver 2011, og vi vil have, at bydelens hovedpulsåre skal afspejle de ambitioner, vi har, om, at vi vil have en grøn by, og vi vil have en sund by.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Ja, hvis man vil gøre det bedre for nogle, er der ofte andre, der vil opleve det som en forringelse. Det er jo det, politik handler om, at træffe valg. Derfor tror jeg ikke, det nytter noget, at vi bliver ved med at udsætte den her sag for at nå til enighed, fordi vi er uenige.

Vi vil bygge videre på de kvaliteter, som København er blevet berømt for i hele verden: Vores torve, strøggader, parker, havnebade og de gode forhold for cyklister. I slutningen af i år supplerer vi yderligere med en fodgængerstrategi. Den videre udvikling af strøggader vil ske, så vi også får implementeret den her fodgængerstrategi, som har strøggaderne som et af de fire fokusområder.

Så vi er selvfølgelig meget, meget begejstrede for den her hvidbog, der skal give inspiration til at opfylde alle de her ambitioner. Jeg må sige, at jeg har jo sagt på udvalgmøder, at jeg forstår ikke, at højrefløjen vil bremse et inspirationskatalog. Men det er jo nok, fordi de borgerlige partier har den ide, at gennemkørende trafik virker stimulerende på bylivet, og jeg vil bare spørge: Hvor og siden hvornår?

Altså i SF tror vi, at byliv og bæredygtighed går hånd i hånd. Vi tror, at byliv opstår, når vi fremmer fodgængere og cyklister og den kollektive trafik, kort sagt den trafik, der fremmer mødet mellem mennesker. Vi vil gøre rigtig meget for at reducere den gennemkørende biltrafik.

Når det er sagt, så er det vigtigt at pointere, når vi taler om Nørrebrogade, at hvidbogen faktisk ikke foreslår forbud mod gennemkørende trafik, men reduktioner i den gennemkørende trafik ved at gøre strøgaden mindre tillokkende for den gennemkørende trafik. Københavnerne vil have et byrum, der fungerer, inspirerer og er sundt, det er det fornuftige valg. Vi skal også fremme menneskers ophold på strøggaderne gennem bedre, smukkere og grønnere opholdspladser. Så hastighedsgrænserne for biltrafikken skal ned, der skal skabes flere små byrum med bænke og beplantning, og der skal være plads til handel på gaderne.

Vi vil også gerne gå videre. Det er derfor, vi i de aktuelle forhandlinger om en ny parkeringsstrategi lægger vægt på at få bilerne væk fra byrummet, og det gælder selvfølgelig også strøggaderne.

Som sagt, København skal være en grøn og en sund by, og det bliver vi kun ved at lave klare prioriteringer og vælge retning for byen, og det er vi villige til i SF.

Jakob Næsager (C): I Den Konservative Gruppe er vi meget enige med teknik- og miljøborgmesteren i, at det skal være en grøn og en sund by. Så langt, så godt.

Det glædede mig også, at teknik- og miljøborgmesteren sagde, at SF ønsker bevægelse. Det er vi også enige i. Så langt, så godt. Vi mener dog, at det her forslag er lidt mere sådan Rapanden Rasmus. Der er bevægelse i det, først lidt frem, så lidt tilbage, og så er vi bange for, at det hele går i stå.

Situationen er, at det inspirationskatalog, som det hedder, lægger op til, at trafikken i strøggaderne indsnævres til et busspor. I bussporet skal der samtidig være busstoppesteder. I mange af brogaderne, f.eks. Amagerbrogade kører der tre buslinjer, og alene 5 A kommer hvert tredje til hvert sjette minut. Så når busserne skal stoppe i selve vejsporet, så kan man ikke komme uden om bussen. Det vil sige, at busserne kommer til at sætte hastigheden for, hvor hurtigt man kan komme frem i strøggaderne. Derfor mener vi reelt, det kommer til at gå i stå, når busserne kører så hyppigt i gaden, og stoppestederne skal være i vejsporet.

Vi er i øvrigt også bekymrede for med udrykningskøretøjer, for hvis der kun er et spor i hver retning, og busserne skal køre der og have stoppesteder, så bliver der ikke mulighed for redningskøretøjerne for at bruge strøggaderne til at komme forbi.

Så midlet er vi ikke enige i, og derfor synes vi heller ikke, vi skal sende et inspirationskatalog ud, hvor vi ikke er enige i rigtig mange af inspirationselementerne og vil til sin tid forsøge at plukke ud af de konkrete forslag.

Vi har lavet en protokolbemærkning i Teknik- og Miljøudvalget, hvor vi forsøger at tydeliggøre, hvad det er vi ønsker. Vi synes i langt højere grad, at f.eks. Gammel Kongevej skulle danne inspiration for, hvordan vi lavede strøggader i København, netop sådan, at busstoppestederne blev lagt ved siden

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

af vejsporet, så man fortsat har passage i gaden. Vi ser også gerne af hensyn til handelslivet, at der er mulighed for korttidsparkering i strøggaderne om muligt.

Hvis jeg må have lov at citere fra vores protokolbemærkning, så ønsker vi, at der prioriteres pladser og byrum med mulighed for byliv, handel, torvepladser, træer og mulighed for cykelparkering, da vi mener, at det her lukker trafikken fuldstændig i brogaderne eller strøggaderne. Derfor er vi imod inspirationskataloget, som det er, og derfor agter vi at videreføre vores protokolbemærkning.

Morten Kabell (Ø): Jeg forstår ikke rigtigt, hvad det er i ordet idékatalog, Jakob Næsager og Karin Storgaard ikke forstår. Er det ordet katalog som en oversigt over forskellige muligheder, er det ordet idé, altså ikke vedtagelser, men tanker, planer, muligheder osv., eller er det kombinationen, en oversigt over forskellige muligheder, som man vel kunne fortolke ordet idékatalog, som de to ordførere ikke forstår? For ærligt talt, det er jo det, vi vedtager. Vi vedtager jo ikke i aften, hvad nogle ellers synes, at de skulle gå i lokalaviserne og fortælle amagerkanerne, at lukke Amagerbrogade fuldstændig ned. Vi vedtager ikke at lukke gaden for gennemkørende trafik, vi vedtager ikke at fjerne alt, hvad der er af biler på Amager, hvad man næsten kunne forestille sig, når man læste Amager Bladet flere uger i træk.

Når man går i lokalaviserne, så synes jeg, at minimumskravet bør være, at man faktisk fortæller sandheden og ikke fylder amagerkanerne med åbenlyse usandheder. Det, vi vedtager i aften er et idékatalog, intet andet.

Bo Normander (B): Nu fik Morten Kabell lov til at springe mig over i køen; han sagde noget af det, jeg ville have sagt.

Det Radikale Venstre ser overhovedet ikke de samme skræmmebilleder som de borgerlige partier. Faktisk synes vi også, det er et fantastisk idékatalog.

I forhold til det med den gennemkørende trafik, så ser vi det sådan, at det gælder om at være effektiv og løse transporten smartest muligt. Der er biltrafikken måske ikke den mest effektive transportform, fordi bilerne er dem, der fylder langt mest og transporterer færrest mennesker. Derfor er det bedre at satse noget mere på cykler og busser, altså kollektiv transport.

Det er ikke, fordi jeg skal være den store bilhader, og vi skal selvfølgelig heller ikke fjerne al biltrafik i byen, men det giver rigtig god mening at se på, hvordan vi kan reducere antallet af biler i strøggaderne og så i stedet for fremme cykler og andre, fordi det giver plads til mange flere mennesker i gaderne.

Lars Berg Dueholm (I): Nu er jeg jo ikke tankelæser, men det kunne da godt være, jeg kunne hjælpe Morten Kabell lidt på vej med, hvad det er der måtte være nogle, som ikke har forstået af idéoplægget eller idékataloget.

Det kunne jo være, at man ikke havde lyst til at uddele et dårligt idékatalog. Det kunne være, at et idékatalog skulle omhandle gode ideer. Der vil jeg da gerne tilslutte mig helt og fuldt det, som Jakob Næsager har sagt, og henviser til idékatalogets side 48 – det ser sådan ud, en sort-hvid udgave; der er nogle af os, der har været så heldige at se den i farver også, det bliver den ikke bedre af. Der har man en tegning af, hvordan man forestiller sig, at Amagerbrogades profil kan forløbe med standsning i kørebanen. Det synes vi fra Liberal Alliance og de øvrige borgerlige, liberale partier er en rasende dårlig idé. Vi har ikke lyst til at sende et katalog ud, som har en masse dårlige ideer.

Så det er simpelt hen årsagen til, at kataloget her ikke bør sendes ud. Det bør hjemvises til Teknik- og Miljøudvalget, og så bør de tidslere, der er i det, tages ud. Det vil så også sige, at jeg gerne hermed vil stille forslag om en fornyet behandling i Teknik- og Miljøudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 27. januar 2011**

Jakob Næsager (C): Enhedslistens ordfører spurgte, hvad det var for en del af ordet idékatalog, vi ikke forstod. Vi har tilladt os at tænke det skridt videre, hvad der skal ske med idékataloget. Vi synes, at det indeholder mange gode ideer, men det indeholder også mange rigtig, rigtig, rigtig dårlige ideer. Vi synes, det vil være spild af tid, at vi sender alle de dårlige ideer ud til lokaludvalgene og hvem der ellers skal drøfte idékataloget.

Nu er lokaludvalgene jo ikke beskæftigelsesterapi, så vi synes faktisk, vi skal give dem nogle seriøse og nogle gode ideer, de kunne arbejde videre med, og derfor skåne dem for alle de dårlige ideer. Så derfor synes vi, at forslaget kunne trænge til en aflusning.

I mit første indlæg bragte jeg problemet med redningskøretøjer på bane, at hvis busstoppestederne ligger som perler på en snor i strøggaderne, og man ikke kan komme uden om busstoppestederne, hvad skal der så ske med redningskøretøjerne. Jeg kunne godt tænke mig, at det flertal, der stemmer det her katalog igennem, forholder sig til, hvad med redningskøretøjerne når busstoppestederne skal være i kørebanen.

(Kort bemærkning).

Lars Weiss (A): Jeg ved ikke, om abstraktionsniveauet er for højt for Jakob Næsager. Det er ikke et forslag om, at busstoppestederne skal flyttes ud i kørebanen. Det tager vi overhovedet ikke stilling til her. Det er et idékatalog, der er fremlagt, det er ikke et konkret projekt, det har intet som sådan med Amagerbrogade at gøre, ud over, at Amagerbrogade også er defineret som en strøggade i kommuneplanen. Det er det eneste, det har med Amagerbrogade at gøre.

Jakob Næsager siger så også, kunne vi ikke få en Store Kongensgade-løsning. Jo, alle de elementer, der er i Store Kongensgade, optræder også i idékataloget. Så hellere tone rent flag, som hr. Lars Dueholm gjorde, og sagde, at der er elementer i denne her, vi ikke kan lide, derfor vil vi ikke godkende den. Lad være med at sætte et skræmmebillede op om, hvad vi andre vil gøre i hele byen, når vi har et konkret forslag til en af strøggaderne. Så lad os tage diskussionen der.

(Kort bemærkning).

Signe Goldmann (F): Jeg synes, det er helt fair, at der er nogle, der mener, at det er et katalog over dårlige ideer. Det er helt fair, at man kan have den holdning. Vi har den holdning, at vi synes, det er nogle rigtig, rigtig gode ideer, vi kan tage og plukke af, og så må vi se i de konkrete sager, hvad for nogle vi synes passer bedst til det.

Derfor tror jeg sådan set heller ikke, det er noget, vi kan blive mere eller mindre enige om ved at sende det tilbage til udvalget og tage endnu en snak om det, fordi jeg tror sådan set, vi ender op med endnu en gang, at de samme synes, at de samme ting er nogle dårlige ideer, og det modsatte synspunkt vil gælde for den anden del af forsamlingen. Jeg tror sådan set bare, vi skal erkende, at sådan er det. Derfor kan vi selvfølgelig heller ikke støtte en udvalgshenvisning af det her.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til Morten Kabell. (*Morten Kabell*: Frafalder). Godt. Så er der ikke flere, der har ønsket ordet... (*Afbrydelse*). Nej, det er der ikke. Man skal trykke sig ind, og det ved alle godt. Det kan ikke hjælpe noget, når den har stået tom i lang tid, og man ikke har trykket sig ind, og det har jeg meddelt tidligere på aftenen.

Liberal Alliance stillede forslag om at tilbagevise indstillingen til fornyet behandling i Teknik- og Miljøudvalget.

Forslaget blev forkastet med 36 stemmer imod 13.

For stemte: C, I, O og V.

Imod stemte: A, B, F, Ø og Jaleh Tavakoli (løsgænger)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Indstillingen blev herefter godkendt med 35 stemmer imod 13.

For stemte: A, B, F, Ø og Jaleh Tavakoli (løsgænger).

Imod stemte: C, I, O og V.

Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance videreførte deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance lægger ved udmøntningen af hvidbogen om strøggader vægt på, at strøggaderne fortsat skal være med til at skabe et alsidigt byliv. Det bør derfor prioriteres, at ikke kun busser, men også cyklister og biler kan bruge strøggaderne. Det betyder, at der fortsat skal være gennemkørende trafik i strøggaderne, så der sikres et alsidigt butiksliv. Desuden er parkeringspladser i rimelig nærhed af strøggaderne en forudsætning for, at handlen bevares i strøggaderne og ikke flyttes ud i butikcentre. For at sikre en smidig trafikafvikling og plads til de forskellige trafiktyper, ønsker vi ikke, at byrummet skal anvendes til midterrabatter og heller.

Gennemgående fortov er efter vores opfattelse heller ikke fremmende for en smidig trafikafvikling på strøggaderne. Vi ser gerne, at der prioriteres pladser og byrum med mulighed for byliv, handel og torvepladser, træer og mulighed for cykelparkering."

Venstre tilsluttede sig protokolbemærkningen fra Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance.

=====

16. Differentieret graffiti-bekæmpelse (2010-171484)

Indstilling om,

1. at Teknik- og Miljøborgmesteren på Teknik- og Miljøudvalgets vegne sender et udkast til brev til Kultur- og Fritidsborgmesteren (vedlagte bilag, som revideres) så det understreges, at Teknik- og Miljøudvalget ser positivt på mulighederne for fleksibel afrensning og kunstneriske interventioner på kommunens egne bygninger og anlæg samt med opfordring til Kultur- og Fritidsforvaltningen om at komme med eksempler på, hvor de mener, at der kan udpeges graffiti-venlige miljøer. Det er en forudsætning, at kommunen efter gældende retningslinjer stadig afrenser graffiti hos private, der er tilmeldt ordningen, samt
2. at Teknik- og Miljøforvaltningen iværksætter et etårigt pilotprojekt i 2011 til registrering og undersøgelse af kunstneriske interventioner.
(Teknik- og Miljøudvalget)(Standsningsret)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Karin Storgaard har i Teknik- og Miljøudvalget benyttet sig af sin standsningsret til at få sagen indbragt for Borgerrepræsentationen. Jeg giver derfor ordet til Karin Storgaard.

Karin Storgaard (O): Graffiti er jo faktisk taget et stort problem, og derfor synes jeg, det er helt på sin plads, at det bliver taget op her i Borgerrepræsentationen.

Når vi ser lidt tilbage, konstaterede teknik- og miljøforvaltningen i maj 2009, at mængden af graffiti var steget markant i København. Der blev registreret 14.017 graffitiudtryk. Det var en stigning på 14,7 pct. i forhold til 2008.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

For at afrense bruges der både masser af vand og penge. I 2009 brugte TMF ca. 7 mio. kr. om året og KFU ca. 1,5 mio. om året. Jeg ved godt, at man kan tilmelde sig graffitiafrensning, og så er der noget med, at man selv skal betale, men man kan så diskutere, om det er rimeligt eller ej.

Vi har fået en graffiti-mur ude på Nørrebrogade, men har det hjulpet? Det er altså svært at finde ud af for dem, der benytter sådan en graffiti-mur, hvor det stopper henne, fordi hvis der ikke er plads på graffiti-muren, jamen så går vi hen nogle andre steder, dem er der nok af rundtomkring.

Så sent som i juni 2010 konstaterede Københavns Kommune, at der er sket en stigning i graffiti i forhold til bare et halvt år før, og alligevel opfordrer teknik- og miljøforvaltningen og kultur- og fritidsforvaltningen til at udpege graffiti-venlige miljøer og til at iværksætte et etårigt pilotprojekt. Så vidt jeg husker, har man også tidligere i KFU prøvet at få et etårigt projekt, der blev vedtaget, men der kom vist aldrig noget ud af det, fordi det er lidt svært at få lagt mure til.

Teknik og Miljø og Kultur og Fritid vil udpege særlige elementer, f.eks. tunneler, hvor lavere afrensingsfrekvenser kan accepteres uden at genere private grundejere i umiddelbar nærhed og uden at forøge den almene utryghed. Jeg ved ikke, om forvaltningen nogen sinde kommer i disse tunneler. Jeg går igennem hver dag ude ved Svanemøllen og længere nede på Østerbrogade, og det virker altså ikke særlig trygt med disse overmalede tunneler. Nu tror jeg, at den tunnel, der ligger ude ved Svanemøllen, står DSB for. Den er i hvert fald blevet afrenset lige så hurtigt, som der er blevet malet graffiti på den, og det har hjulpet betydeligt på det; det er kun mindre ting, der kommer nu.

Hvordan skal man skelne mellem kunstnerisk intervention, og hvor går grænsen i forhold til offentlige og private grundejere? Overalt i byen er der stigende graffiti. Er der nogen, der tror, at dette forslag vil nedsætte graffiti?

Københavns Kommune eller Afrensningen her har lavet sådan en fin en, og det er "Ren By". Jeg kan ikke se, hvornår den er lavet, men der står:

"Graffiti avler graffiti. Erfaringer fra hele verden viser, at graffiti avler graffiti. Er der først skrevet eller malet lidt på en facade, kommer der ofte mere ulovlig hærværksgraffiti til."

Det Kriminalpræventive Råd har lavet en folder for et par år siden, og det skriver som forord:

"Hærværk, vandalisme og ødelæggelse. Graffiti i dag udgør et massivt problem. En rundspørge blandt danskerne viser, at graffiti kommer ind på en kedelig fjerdeplads over de ting, der gør befolkningen mest utryg. Hvert år bruger kommuner og virksomheder flere millioner kroner på at fjerne graffiti fra bybilledet."

Helt ærligt, kunne vi ikke bruge de penge bedre. Dansk Folkeparti synes ikke, det er en god idé, og vi vil stemme nej til forslaget, og vi har også en protokolbemærkning, der skal videreføres.

Lise Thorsen (A): Nu er det jo ikke sådan, at vi ønsker at åbne op for, at hele byen bliver malet over af folk, der bare vifter med et flag, hvor der står "Kunstnerisk frihed" på, og så kan de tillade sig hvad som helst. Selvfølgelig er det ikke det, det handler om.

Men jeg synes, vi skal være lidt mere fleksible og lidt mere i pagt med den tid, vi lever i. Graffiti er grimt rigtig mange steder, ja, men det er også en kunstform, som fanger flere mennesker, fordi de ikke skal gå ind på et galleri, og fordi de ikke skal gå ind på et kunstmuseum for at have adgang til den.

Graffiti på Berlinmuren er et af de stærkeste udtryk for kunst i det offentlige rum, jeg kan komme i tanke om. Hvorfor skulle vi ikke støtte den kunstform i København, bare i mindre målestok?

I øvrigt har muren på Nørrebrogade faktisk hjulpet på graffiti i området, så det er blevet samlet. Der kommer folk helt fra Tingbjerg for at bruge den.

Men altså vi taler ikke om de store, frygtelige ting her. Vi taler om et lille pilotprojekt, der løber i 1 år i to bydele. Så tror jeg faktisk ikke, vi kan blive mere forsigtige. Jeg kan ikke se, det er så slemt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 27. januar 2011**

Peter Thiele (F): Jeg er helt enig med Karin Storgaard. Graffiti er et kæmpestort problem i København. Vi har graffiti over det hele stort set, og i teknik- og miljøforvaltningen kæmper de med at få fjernet graffiti.

Det er netop derfor, vi har stillet det her forslag, det er netop derfor, vi nu prøver at sætte ind, hvor vi kan gøre noget, sætter ind, hvor det betyder noget, og som Karin Storgaard også efterlyser, kunne vi ikke bruge pengene bedre. Det er jo netop det spørgsmål, der har ledt os til differentieret graffiti-bekæmpelse. For jo, vi kunne godt bruge pengene meget bedre. Vi kunne sætte ind dér, hvor graffiti er allergrimmest, vi kunne sætte ind, hvor graffiti betyder noget for folk, at der er folk, der tagger på væggene og laver ting, der generelt er rigtig grimme. Og så kan vi se lidt væk et øjeblik i forhold til det, der ser lidt bedre ud, og så tage det, når vi har pengene til det. Det er det for mig og for SF, som differentieret graffiti-bekæmpelse går ud på, at vi tager først og fjerner det, der er grimmest, og venter med det, der godt kan ses som kunstnerisk intervention.

Så denne her sag er egentlig meget enkel: Hvordan skal vi bruge vores kræfter, hvordan skal vi bruge de her millioner? Indtil vi har flere hundrede millioner om året til at fjerne al den graffiti, der er i Danmark og i København, så synes jeg, vi skal bruge vores kræfter på at fjerne graffiti der, hvor den er grimmest.

Så er der spørgsmålet om tunneler, og hvad man kan gøre alle de steder, hvor graffiti kommer igen og igen og igen, for det gør den. Skal vi så sende vores hold derud på en daglig basis for at fjerne graffiti, eller skal vi sige, at det har vi ikke ressourcerne til, det har vi ikke kræfterne til, så er det måske bedre, at vi bare lader dem stå.

Så vi vil stemme for det her forslag, fordi det er at bruge pengene bedst og fjerne det grimme graffiti.

Allan Ahmad (Ø): Jeg kan nogle gange godt lide at tage ud på landet. F.eks. på Lolland kan jeg gå på en landevej, og noget, der kan gøre mig lidt utryg, er sådan den der gyllelugt, der kan være nogle gange. Det er i forhold til, at Karin Storgaard går gennem en tunnel, og så er der graffiti, og så bliver hun utryg. Men hverken gyllen eller graffiti bliver mere forkert af, at vi føler os utrygge, fordi de hører jo med. Gyllelugten hører med til en landevej på Lolland, og graffiti eller gadekunsten hører også med til en storby overalt i hele verden.

Men som Peter Thiele forklarede meget tydeligt, vil vi meget gerne være med til at fjerne den grimme graffiti, den, som ikke giver nogen mening, og det, som bare er der for at være der, og nogle har kedet sig. Vi vil meget hellere prioritere den flotte gadekunst, som farver vores by osv. osv.

Så i forhold til, om graffiti ligger på en fjerdeplads i forhold til det, der skaber utryghed hos folk, kan min hårfarve nogle gange også skabe utryghed hos nogle, men det gør heller ikke, at jeg skulle være den, der skaber mere utryghed. Så bare fordi nogle synes, at gadekunst skaber utryghed, så gør det det ikke til en sandhed.

Vi støtter hundrede procent det her forslag, fordi vi vil meget gerne være med til at prioritere kommunens økonomi.

Katrina Feilberg (B): Det er jo ikke første gang, vi diskuterer graffiti i Borgerrepræsentationen. Det er jo noget, der er tilbagevendende, også fra forrige periode, og jeg ved endda også fra forrige-forrige periode, hvor Karin Storgaards nuværende partifælle Finn Rudaizky bl.a. stillede et forslag om, at man nu skulle til at have en mere differentieret indstilling til bl.a. graffiti ved at lovliggøre muligheden for graffiti. Bare lige for historieskrivningens skyld.

Der var nogle penge, der blev afsat allerede i sidste periode, som bl.a. blev brugt til det gadegalleri, som Karin Storgaard også henviste til. Vi har meget forskellige opfattelser af, hvordan bl.a. det har forløbet. Den evaluering, der var for halvandet år siden, var jo meget positiv både i forhold til brugere

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

og lokaludvalg og borgerne derude, som var meget positive i forhold til, hvordan det forløber. Også for at få det på plads.

I Det Radikale Venstre er vi rigtig glade for det her forslag. Vi ser det som en del af den, man kan sige udvikling, som jeg synes, vi er gået igennem her i Københavns Kommune, fra en fuldstændig nultolerancepolitik over for graffiti til at anerkende, at graffiti rent faktisk er en kulturel udtryksform på lige fod med alle mulige andre udtryksformer. Så vi er faktisk meget glade for det og mener også, at det er en måde, hvor man kan sætte ind med kræfterne på den rigtige måde.

Så vi støtter op omkring det forslag her og håber, at det kan give mulighed for, at vi alle sammen måske kan få en mere kulørt hverdag forstået på den måde, at vi kan få lov til i byrummet at blive mødt med måske nogle alternative ting, som vi ikke normalt ellers var blevet mødt med.

Når det så er sagt, så er det klart, at tags og ulovlige ting, som er på steder, hvor de er til gene, selvfølgelig skal fjernes. Det er klart, at en differentieret indsats er nødvendig. Men det er også meget mere for at sige, at Det Radikale Venstre har selvfølgelig den holdning, som der også er flere partier, der har givet udtryk for, at det selvfølgelig skal være differentieret. De steder, hvor tags er til gene, skal de selvfølgelig fjernes med det samme, men man håber, at man kan finde en balance, som giver mening, hvor man på den ene side imødekommer den her, man kan sige kulturelle udtryksform, men på den anden side også har en nultolerance over for de steder, hvor man ved, at det er til gene.

Borgmester **Pia Allerslev**: Der skal ikke herske nogen tvivl om, at Venstre er imod graffiti. Vi har heller ikke stemt for at bruge flere penge på graffiti væggen ude i Nordvest. Vi synes i det hele taget ikke, at graffiti hører hjemme i bybilledet. Vi synes, det er med til at skabe utryghed, sende nogle forkerte signaler om, hvad det er for en by, vi ønsker os.

Derfor har vi heller ikke lyst til at støtte den del, der handler om graffiti. Det kan aldrig nogen sinde være til gevinst for en by, at man får lov til at lave graffiti. Jeg ved, at man i teknik- og miljøforvaltningen har haft meget, meget svært ved overhovedet at finde gode områder til at lave denne her mere eller mindre lovlige graffiti eller have de her områder, hvor man ikke fjernede graffiti med det samme.

Så er der kommet et forslag om, at det er de kommunale bygninger, der skal holde for. Her bliver jeg også nødt til at meddele, at det kan og vil Venstre ikke stemme for. Man kunne måske til nød sige, at i en enkelt tunnel eller to, hvis man kan finde det, de er alligevel overmalede i forvejen, kunne man så måske tillade det, hvis det skulle være. Men at kommunale bygninger bliver gjort til genstand for graffiti, det kan vi ikke være med til.

Når det så er sagt, så er der også en anden del af det her, hvor jeg fra starten af skal sige, at der bliver der måske lidt delte meninger også i Venstres Gruppe – selv om den ikke er så stor i dag – i forhold til de kunstneriske interventioner og i forhold til det, man populært kalder street art. For de steder, hvor det er reversibelt, de steder, hvor man ret hurtigt kan fjerne noget, eller hvor det ikke går ind og ødelægger privat eller kommunal ejendom, det kunne f.eks. være en lille perleplade, der var hængt op i et træ, det kunne være et lille uskyldigt klistermærke, der var sat på et fodgængerovergangsskilt, så man får et smil, når det bliver grønt, det kunne være nogle andre små tiltag rundt omkring i bybilledet, der gør, at man lige kigger en ekstra gang og ser byrummet på en anden måde, den del har jeg personligt ingen problemer med, at man i et pilotprojekt prøver at dokumentere, prøver at forholde sig til, hvad der er af muligheder der.

Jeg synes, at man skal give lige præcis den del en chance, vel vidende, at det her også i høj grad er et tolkningssspørgsmål, vel vidende, at medarbejderne i teknik- og miljøforvaltningen, der skal passe deres arbejde og sikre, vi har en ren og pæn by, kan få nogle kæmpemæssige udfordringer i forhold til at efterleve det her.

Derfor tror jeg, at det etårige pilotprojekt er et meget godt sted at begynde, et godt sted at se, hvor rummelig vores by er, hvor rummelige vores borgere er, og hvor kedeligt det så måske endda bliver,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 27. januar 2011**

hvis nu det bliver lidt for lovligt, og at de her kunstnere så alligevel ikke rigtigt synes, at det er det, de har lyst til.

Så jeg vil gerne bede om delt afstemning på denne her og allerede nu tilkendegive, at Venstre stemmer imod 1. "at", og at jeg i hvert fald stemmer for 2. "at".

Jakob Næsager (C): I Den Konservative Gruppe er vi for graffiti på ens egen ejendom. Det er nemlig sådan, at vi går ind for den frie ejendomsret, og derfor kan man male alt det graffiti, man har lyst til, på ens egen ejendom. Hvis man maler på andres ejendomme uden folks tilladelse, så er det ulovligt. Vi synes ikke, at de kommunale ejendomme skal males til med graffiti. Vi frygter en forråelse og en forslumning af de kommunale ejendomme, hvis de males over tilfældigt af graffiti.

Jeg var for så vidt glad for SF's bemærkning, at SF anerkender, at der er graffiti alle vegne. Sådan oplever vi det også i Den Konservative Gruppe. Men det at give lov til, at man kan male graffiti enkelte steder, mener vi er udtryk for en naiv logik. Det er jo heller ikke sådan, at fordi man sætter en papirkurv op, så samles alt affald i papirkurven. Man må ikke tro, at fordi man laver en væg, hvor der må males graffiti, så samles al graffiti på den væg. Altså i hvert fald har jeg ikke set den dybere logik i det forslag, der har jeg behov for lidt hjælp.

Derfor må jeg nok sige, at vi fra Den Konservative Gruppe stemmer imod, at der skal gives tilladelse til mulighed for at male graffiti på kommunale ejendomme. Derfor vil vi også gerne videreføre vores protokolbemærkning i tilfælde af, at vi skulle blive stemt ned.

Lise Thorsen (A): Jamen Jakob Næsager, så er det jo godt, at du har mig, så skal jeg hjælpe dig.

Det er ikke så svært at forstå det her. Når vi er færdige med at tale om den kunstneriske del af det, det gjorde vi i første runde, så handler det om noget så pragmatisk, og det er mærkeligt, det altid er mig, der skal herop og sige det, som pengene.

Hvis vi renser mindre, så sparer vi penge, og dem kan vi bruge på noget andet. Vi er her for at passe på borgernes penge, og jeg er glad for at kunne sige, at vi Socialdemokrater tager det ansvar meget alvorligt. Det gør den borgerlige fløj åbenbart ikke, men det må de jo så selv stå til ansvar for.

Det er sådan, det hænger sammen, Jakob Næsager.

Peter Thiele (F): Nu vil jeg bare gå med i koret, der sagde klart og tydeligt, at i SF er vi også imod graffiti, men vi vil også gerne forholde os til realiteterne, vi vil gerne forholde os til, at der er mere graffiti i byen, end vi kan nå at bekæmpe, og derfor vil vi fjerne det, der er allergrimmest, fra byen.

Jeg er glad for støtten fra Venstre til dele af det her forslag, til den kunstneriske intervention, så det måske kan være spændende, hvis vores statuer en enkelt dag får lyserøde skørter på, som var et af de mere spøjse forslag. Og alle de her små ting, der, tror jeg, skaber mere glæde i byen, end man kunne forestille sig, at det gør folk irriterede. Så det er jeg glad for fra Venstres side.

Jakob Næsager spørger, hvordan de her vægge virker, og hvordan det vil virke, hvis vi kan lovliggøre graffiti nogle steder. Jo, nu har vi skraldespande, som virker ret meget på samme måde, at når man har en skraldespand, så putter man sit skrald ned i skraldespanden. Det hjælper faktisk til, at man ikke spreder sit skrald ud over gaderne, at vi har skraldespande. Nu tror jeg, der er nogle af de der graffiti-kunstnere, der måske vil blive lidt kede af at få kaldt deres graffiti for skrald, men jeg tror alligevel, at det er den bedste sammenligning, man kan lave, at når vi samler graffiti og lovliggør den nogle få steder, så vil folk gå derhen, fordi det er da meget sjovere at lave det et sted, hvor man ikke bryder loven.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Jakob Næsager (C): Desværre har jeg ikke helt samme oplevelse som SF's ordfører med hensyn til det med skraldespandene, for mig bekendt så har vi rigtig mange kommunalt ansatte og bruger rigtig mange penge på netop det at rydde op, fordi ikke alt affald lige rammer affaldsspandene.

Hvis det var sådan, at alt affald ramte affaldsspandene, og at al graffiti blev på de kommunale vægge, hvor det var lovligt, så synes jeg, at det var et spændende forslag, der var værd at diskutere. Sådan oplever jeg ikke helt virkeligheden.

Allan Ahmad (Ø): Jeg anser det her forslag rent praktisk som det, kultur- og fritidsborgmesteren ønsker. Det er en meget pragmatisk og meget praktisk tilgang til, hvordan vi skal bekæmpe graffiti. Jeg kan faktisk ikke se ud fra borgmesterens synsvinkel, hvorfor Venstre skulle stemme imod det her forslag.

Så har jeg aftenens andet spørgsmål til Jakob Næsager. Jakob Næsager sagde, at De Konservative går ind for fri ejendomsret. Jeg vil gerne bare lige forstå, hvad "fri ejendomsret" betyder.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet til Karin Storgaard. Næste ordfører er Peter Thiele, som bedes bevæge sig op mod ordførerbordet.

Karin Storgaard (O): Jamen Dansk Folkeparti synes faktisk stadig væk ikke, at det er en god idé, at man skal bruge kommunale bygninger til at lave graffiti på, heller ikke selv om det er med kunstnerisk osv. og heller ikke i tunnelerne. Jeg er ikke bange for at gå i nogen af tunnelerne, men der er altså mange ældre, der synes, det er utrygt at gå nede i tunnelerne, når de er fuldstændig mørke af graffiti på væggene malet oven på hinanden.

Så er det da positivt at høre, at SF og Peter Thiele giver udtryk for, at man er enig i, at der er meget graffiti, og at vi kan bruge pengene bedre. Der er da ikke noget, vi kan være mere enige med Peter Thiele i.

Det her med at fjerne det, der ser værst ud, først, ja, det er måske nok en god idé, men det er jo altså ikke nok, fordi der er bare betydeligt mere.

Jeg ved ikke, når man hører debatten her, om folk går med skyklapper på eller hvad, når de går i byen, eller også skal I måske alle sammen have briller, så I kan se, hvordan det er vores by ser ud efterhånden. Og det har taget til alle vegne, og det er ikke kun ude, hvor jeg bor, det er alle vegne, om det så er Christianshavn eller Indre By eller Nørrebro, alle vegne er der stigende graffiti.

Så siger De Radikale, at man skal fjerne det hurtigt, og det er jo en god idé, men hvem er det, der gør det, hvor får vi de folk, hvornår gør de det, hvad koster det? Det er problemet, og det var der ikke umiddelbart nogen løsning på.

Så siger borgmester Pia Allerslev noget om klistermærker, nogle enkelte rundtomkring. Men så vidt jeg har set i dag i min mailindbakke, så har partierne fået en henvendelse fra kommunen om, at man i forbindelse med valgkampen ikke må bruge klistermærker, det er forbudt, og det skal man så sige videre til sine aktører rundtomkring.

Så vil jeg bare til allersidst endnu en gang henvise til den protokolbemærkning, som De Konservative og Dansk Folkeparti tidligere har afgivet, og den lyder sådan:

"Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti ønsker ikke at åbne for graffiti på kommunale bygninger og anlæg."

Og det gør vi stadig væk ikke.

(Kort bemærkning).

Jakob Næsager (C): Tak for opfordringen fra Enhedslistens ordfører til at definere den private ejendomsret.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 27. januar 2011**

Nu er den private ejendomsret jo en af de frihedsrettigheder, der er beskrevet i grundloven, og den er faktisk temmelig indgående beskrevet i litteraturen, så jeg tror ikke, jeg behøver at komme nærmere ind på, hvordan den private ejendomsret er defineret. Hvis der skulle være behov for et kursus i den private ejendomsret, nu er jeg selv uddannet jurist, så kan jeg godt tilbyde at give et kursus i den private ejendomsret, også vederlagsfrit.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så er det Leslie Arentoft, der har tegnet sig i 2. runde.

Leslie Arentoft (V): Tak for ordet.

Det, som jeg hørte Allan Ahmad komme med, var faktisk den frie ejendomsret og ikke den private ejendomsret, fordi den frie ejendomsret er stik modsat den private ejendomsret. Den frie ejendomsret det er netop der, hvor man ridser tags ind i andre folks ejendom. Det er den frie ejendomsret. Så der er en forskel på den private ejendomsret og den frie ejendomsret. De er hinandens diametrale modsætninger. Vi går da ind for den private ejendomsret, det skal der ikke herske nogen tvivl om, på den borgerlige side. Det gør man så åbenbart ikke på den socialistiske side.

Det leder mig så ind på den socialistiske æstetik. Jeg har det meget svært med den socialistiske æstetik, fordi den har bragt så meget grim kunst til verden, så man tror, det er løgn. Enten er det grimt eller også totalt latterligt at kigge på i dag. Alligevel så vil man fra Socialistisk Folkepartis side fjerne den grimme, men bevare den smukke graffiti. Hvem er det, der skal afgøre det? Er det forvaltningen, der skal ind og sige: Nej, det er nogle spændende farver, her kører vi bare videre. Eller: Det her er vel nok grimt, her tager vi spanden frem og vasker ned? Sådan foregår det faktisk ikke.

Jeg må korrekse Peter Thiele, fordi det er heller ikke det, der ligger i forslaget. Det, der ligger i forslaget, er, at man kigger på byen, og så siger man: Der er visse områder i byen, som vi opgiver, der er visse områder i byen, hvor vi siger, at det er håbløst at gøre noget her, vi har ikke penge til det. Tilfældigvis er Nørrebro, der hvor jeg bor, opgivet, trist igen.

Vi er her for at spare borgernes penge, blev der sagt fra Socialdemokratiets side. Det kan man jo sige om hvad som helst, og med den undskyldning kan man så lukke børnehaver eller lade være med at udbygge vejnettet, vi er her for at spare borgernes penge. Vi bliver da nødt til at kigge på graffiti som et problem for hele byen og ikke undlade at gøre noget ved problematikken på Nørrebro eksempelvis.

Der er så to at-punkter her, og det sidste kan man dårligt være modstander af, så der tror jeg, jeg vil følge min borgmesters eksempel og sige, jamen det vil vi da gerne være med til at undersøge, men det første, nej, nej, nej.

(Kort bemærkning).

Allan Ahmad (Ø): Jeg vil bare takke Leslie Arentoft for, at Leslie Arentoft faktisk gav både mig og Jakob Næsager en lektion i, hvad fri ejendomsret er. Tak for det.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til Peter Thiele i 3. runde.

Peter Thiele (F): For at starte med Jakob Næsager, så kan jeg ikke forstå din logik, og du må meget gerne komme op og hjælpe mig med den. Betyder det ud fra din logik, at hvis ikke vi havde skraldespande i København, så ville vi have mere skrald på gaden, fordi det er den eneste måde, jeg kan tolke det, hvis vi vil lave denne her sammenligning, at så må det betyde, at hver skraldespand er sådan et sted, der samler sig skrald rundt om, og folk smider mere ud, fordi vi anbringer nogle skraldespande.

Nu prøver vi at lave nogle steder, hvor der er lovlig graffiti, hvor man kan gå hen og lave sin graffiti lovligt, for at få mindre ulovlig graffiti. Det tror jeg kan virke lidt ligesom en skraldespand.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Fra Leslie Arentoft kom der jo mange spørgsmål og mange påstande. Jeg tror næsten ikke, vi kan klare at skulle snakke længere tid om dem.

Jeg tror godt, at ansatte i teknik- og miljøforvaltningen kan skille skidt fra kanel, ligesom de fleste af os godt kan se, at det er rigtig grimt, når der er nogle, der skriver deres navn på en eller anden sej måde, et tag. Dem er der rigtig mange af i København, og dem kommer der flere og flere af, mens hvis de laver noget lidt mere kreativt, så kunne man måske gå forbi det og fjerne nogle ekstra tags. Så det tror jeg godt, at vores ansatte kan finde ud af.

Der ønskedes delt afstemning om indstillingens punkter.

Indstillingens 1. at-punkt blev godkendt med 37 stemmer imod 13.

For stemte: A, B, F, Ø og Jaleh Tavakoli (løsgænger).

Imod stemte: C, I, O og V.

Indstillingens 2. at-punkt blev godkendt med 40 stemmer imod 10.

For stemte: A, B, F, V, Ø og Jaleh Tavakoli (løsgænger).

Imod stemte: C, I og O.

Indstillingen blev således godkendt i sin helhed.

Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti videreførte deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti ønsker ikke at åbne for graffiti på kommunale bygninger og anlæg."

=====

17. Københavns Kommunes Handicappolitik (2010-139743)

Indstilling om,

1. at Københavns Kommunes Handicappolitik 2011-2017 godkendes,
2. at de stående udvalg anmodes om at udarbejde handleplaner på udvalgenes ansvarsområder samt de tværgående ansvarsområder, samt
3. at Socialudvalget forelægges de samlede handleplaner for København Kommunes Handicappolitik 2011-2017 forinden budgetforhandlinger for 2012.

Det fremgår af indstillingen, at implementeringen delvist forudsætter, at initiativer tilføres midler i forbindelse med budgetforhandlingerne for 2012. Det forudsættes, at initiativerne finansieres inden for udvalgenes eksisterende budgetrammer, såfremt de ikke nyder fremme i budgetforhandlingerne.

(Socialudvalget)

Jonas Bjørn Jensen (A): Med den handicappolitik, vi skal stemme om i dag, kan København få en handicappolitik, der tager sit udspring i FN's handicapkonvention. Det kan jo for rigtig mange virke som en selvfølge, at de regler, vi laver her i kommunen, de politikker, vi vedtager, tager deres udspring i de FN-regler, der er, hvis der er regler på det område. Men det er faktisk ingen selvfølge, for hvis man kigger ud over landets 98 kommuner, så vil det være progressivt at vedtage sådan en politik. Det er noget, som København bliver rost for rundt omkring i landet. Når handicaporganisationerne skal hive et godt eksempel frem på handicapområdet, så er det faktisk tit København, der bliver hevet frem, og vi bliver tit rost. Det skulle den her handicappolitik gerne være med til at sikre også i fremtiden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Som der står i politikken, så er det en række hensigtserklæringer og en slags værktøjskasse. Det vil selvfølgelig kræve opbakning i de andre stående udvalg, hvis det her skal gå hen og blive en succes, så jeg kan selvfølgelig kun opfordre til, at man i de andre udvalg også tager politikken til sig og ligesom følger op på de hensigtserklæringer, der ligger i politikken. Med de høringssvar, der er kommet, og den generelle opbakning, der er, så det tyder på, at vi kan få en god og progressiv handicappolitik her i København.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til borgmester Mikkel Warming, værsgo.

Borgmester **Mikkel Warming**: Tak for det.

Jeg talte for 2 uger siden med en barndomsven, som jeg ikke har snakket med i 25 år, men kendte en del til i min barndom. Hun har været ude for et meget voldsomt uheld som 20-årig, er blevet lammet fra livet og ned, sidder nu i kørestol og har brug for hjælp til rigtig mange ting.

Hun fortalte, at noget af det værste, hun oplevede, var, at mange ikke tror eller vil medvirke til, at hun på trods af sin funktionsnedsættelse kan få et liv med normale oplevelser, som f.eks. når man spørger en cafejer, om ikke der kan slås to toiletter sammen, så hun kan få den elektriske kørestol derud. I stedet for bliver hun nødt til at tage hjem efter en time og får at vide, at det her sted er for de mange, ikke for de få. Eller at få at vide i lignende situationer, at mennesker med tinnitus jo heller ikke går på diskotek.

Det er et eksempel, groft eksempel selvfølgelig, på, at der stilles barrierer op, fysiske i form af indretning af lokaler, mentalt i form af holdninger, som sammen med den funktionsnedsættelse, man så har, skaber et handicap.

Opgaven med den handicappolitik, vi vedtager i dag, er at beskrive og forpligte os på, hvad vi kan gøre som kommune for at sikre den kompensation for funktionsnedsættelsen, som giver lige muligheder for alle københavnere. Politikken indeholder overordnede målsætninger, principper for kommunens indsats, målsætninger for boliger til mennesker med handicap, uddannelse, beskæftigelse, at byens rum skal være tilgængelige, kultur- og fritidsoplevelser, sundhedsområdet.

Politikken har fokus på udvalgte grupper, som kan være særligt udsatte, bl.a. fordi man kan være i kontakt med flere forskellige forvaltninger i denne her by, f.eks. børn og unge, der både er i uddannelsessystemet, måske i fritidssystemet, daginstitutionerne og i det sociale system osv. Politikken beskriver, hvordan vi skal sikre, at medarbejdere i kommunen har kendskab til handicap, ved, hvad der skal gøres for at sikre lige muligheder, og hvordan vi også som kommune har et ansvar for at rekruttere mennesker med handicap.

Politikken består af en række principper, der skal være styrende i kommunens indsats og service: kompensation, sektoransvarlighed, ligebehandling, solidaritet, inklusion.

Som man kan høre, så handler politikken om alle de områder, hvor kommunen er. Derfor er handicappolitikken blevet til i tæt samarbejde med alle forvaltninger og Handicaprådet, som har afholdt konferencer om handicappolitikken, dialogmøder for borgere med handicap. Pårørende og medarbejdere har bidraget med input til politikken. Den har været i høring i de politiske udvalg og andre steder.

Det, der skal ske nu, det er, at de forskellige politiske udvalg for at realisere målsætningerne skal udarbejde handleplaner med konkrete indsatser. Politikken gælder frem til 2017, og hvert andet år vil udvalgene og Borgerrepræsentationen følge op på, få forelagt en status for implementeringen af, hvad der sker. De initiativer, som man ikke kan klare selv, håber jeg så, vi kan snakke om i forhandlingerne om budgettet for 2012.

For at vende tilbage med min snak med min barndomsven, der nu sidder i kørestol: Anledningen til snakken var selvfølgelig nogle af de problemer, man som københavnere med handicap oplever, også og ikke mindst i samarbejdet med kommunen. Vi kom vidt omkring fra alt for lange sagsbehandlingstider i Handicapcentret, manglende viden om mennesker med handicap i jobcentre og ydelsesservice

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

til konstant irritation over den manglende tilgængelighed i byens offentlige rum, den faktiske umulighed i at tage busserne, og den mangel på respekt, det er udtryk for, når bilister tit og ofte parkerer deres biler på den reserverede handicapparkeringsplads.

Vi har en opgave, en forpligtelse som kommune, som by, som fællesskab, som vi skal løfte bedre, end vi gør i dag. Den her politik er både et redskab og en reminder om den forpligtelse.

Finn Rudaizky (O): Der findes ikke en eneste politiker herinde i Borgerrepræsentationen, som ikke vil gøre mere for de handicappede og så dermed handicappolitikken.

Københavns Kommune har haft et meget langt, et nærmest årelangt og et meget mærkbart efterslæb på hjælp til de handicappede og dermed som konsekvens af det ikke har bevilget penge nok til det, som jeg vil betegne som anstændighed. Derfor har vi alle sammen en meget stor opgave i de kommende år. Jeg synes, at vi på trods af problemerne hidtil er ved at bevæge os lidt væk fra skåltale-scenariet, og vi har også i de seneste år mærkbart foretaget flere gode forbedringer på handicapområdet.

Der er stadig en tradition for at lave den ene handleplan efter den anden her i kommunen, i hvert fald i socialforvaltningen, i relation til handicap, også selv om man godt ved, at gennemførelsen af de mange gode forslag sjældent har fået politikernes bevågenhed i de afsluttende budgetforhandlinger. Men det er som sagt blevet bedre, det er blevet meget bedre. Jeg vil gerne understrege, at Dansk Folkeparti er meget glad for, at der igen kommer øget fokus på de handicappedes forhold og også er meget glad for forslagene til en ny handicappolitik, som ligger her i dag. Vi har muligheden for, som det også blev nævnt af den første taler i dag, at få en opdateret handicappolitik, som skal hvile på FN's handicapkonvention.

Jeg synes, der er grund til at takke for de mange gode høringssvar fra de mange handicaporganisationer og andre, som borgmesteren også beskrev. Men jeg synes måske også, at man skulle give, i hvert fald fra min side, en sjælden tak til politikerne i Socialudvalget, som jeg synes meget seriøst og i rigtig godt samarbejde med socialforvaltningen har præsenteret en rigtig god plan for perioden 2011-2017.

Jeg synes, at vi lige skal have for øje, måske specielt dem, som ikke sidder i Socialudvalget, men hvis entusiasmen hos de politikere, som altså ikke er i Socialudvalget, er på højde med Socialudvalgets intentioner om en væsentligt forbedret handicappolitik, så ser vi i DF frem til væsentligt øgede bevillinger til handicapområdet i de kommende år. Det er meget påkrævet, og det er også en anstændig handling, hvis det sker.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg synes, anledningen til lige at tage ordet endnu en gang for Dansk Folkeparti er passende her. Det, det handler om, er, at vi i vores gruppe har drøftet, om ikke der er behov for, at vi får en mærkningsordning for vores kommunale bygninger i forhold til tilgængelighed for handicappede, hvor egnede bygningerne er, om der er taget hensyn til, at handicappede kan færdes.

Vi ved, at der findes sådanne ordninger og en model til at få mærket vores offentlige bygninger, kommunale bygninger. Derfor vil jeg bebude her, at Dansk Folkeparti har planer om, at det bliver en del af handicappolitikken, og vi vil på et senere tidspunkt fremsætte medlemsforslag om dette.

Jonas Bjørn Jensen (A): Med det budget, der blev vedtaget herinde sidste år, synes jeg, det er meget mærkeligt, at man skal høre på, at vi ikke prioriterer handicapområdet, og at det ikke er noget, som vi vil bruge penge på.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvis det virkelig ligger så nær hjertet hos Dansk Folkeparti, hvorfor er det ikke noget, som de har taget op ved finanslovsforhandlingerne med regeringspartierne og også er noget, de vil sætte fokus på landspolitisk og være med til at give penge til landspolitisk.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Til Carl Christian Ebbesen vil jeg sige, at der findes jo forskellige mærkningsordninger, og det er klart, vi kigger også på, hvad for nogle mærkningsordninger der vil være interessante og hensigtsmæssige at bruge for de offentlige bygninger. Problemet er, at når man har flere forskellige mærkningsordninger, så kan det også skabe lidt forvirring om, hvor man skal gå hen og kigge, og derfor vil det jo være fint, hvis man kunne udvikle én mærkningsordning.

Men igen, som så meget andet, så koster det jo penge. Den mærkningsordning, som er størst, og som er en privatordning, vil man, som det er nu, skulle tage penge fra serviceniveauet og bruge på at lave. Så det er da klart, at hvis Carl Christian Ebbesen har lidt kontakt til partierne på Christiansborg og kunne være med til, at det var noget, man fik nogle penge til her, så vil jeg da meget gerne være med til at kigge på, hvad for en mærkningsordning vi skal bruge. Men inden vi har pengene, så bliver det rigtig, rigtig svært at gøre uden at slække på serviceniveauet på handicapområdet. Jeg kunne godt tænke mig at vide, om det er det, Dansk Folkeparti er interesseret i.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen jeg kan bekræfte, at der findes flere forskellige mærkningsordninger, og det er jo også netop grunden til, at jeg meddeler her som en serviceoplysning, at vi arbejder med det for at prøve at finde den model, som vi fra Dansk Folkepartis side vil foreslå.

Vi har også tjekket lidt omkring økonomien, hvad sådan en ordning eventuelt ville koste. Det er rigtigt, det koster nemlig penge, og det vil jo så skulle indgå i de kommende budgetforhandlinger. Men der er noget, der tyder på, at vi kan komme utrolig langt, for et par millioner kroner vil vi kunne få sådan en fuld ordning. Det er en ramme, som Dansk Folkeparti mener er helt rimelig og vil kunne gøre en stor forskel for mange af de handicapbrugere, som færdes rundt i byen.

I forhold til det her med at prioritere hele handicapområdet så kan jeg i hvert fald starte med at sige som budgetordfører, at i Borgerrepræsentationen har vi hvert eneste år kæmpet med arme og ben for at afsætte mest muligt til dette område. Fordi det er helt rimeligt, at socialområdet bliver løftet i København, det er helt rimeligt, fordi der simpelt hen er nogle mennesker her, som ikke har andre steder at gå hen. Det er jo ikke ligesom os andre, der kan gå ud og tage et ekstra fritidsjob, hvis vi bliver begrænset i vores økonomiske muligheder. Det er altså ikke alle handicappede, der bare kan det.

Nu har Dansk Folkeparti senere, det er måske gået op for Socialdemokratiet, et medlemsforslag på om netop at prøve, om ikke der er mulighed for at skabe nogle job for nogle af de her mennesker.

Men udgangspunktet er, at ja, vi har gjort, hvad vi kunne, og vi har faktisk også anvist finansiering hvert evigt eneste år til at forbedre det her område.

Til sidst vil jeg bare sige, at vi gør jo det samme i Folketinget. Dansk Folkeparti har jo lavet adskillige forbedringer på socialområdet, og det vil vi i øvrigt fortsætte med at gøre.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Det var en kort bemærkning, det blev lidt længere.

(Kort bemærkning).

Jonas Bjørn Jensen (A): Jeg vil sige, at jeg synes simpelt hen ikke, at det bør være en kommunal opgave det her. Jeg tror ikke, det er alle mennesker, der er lige så fokuserede på, hvor kommunegrænsen går, som vi er herinde. Derfor tænker jeg bare, det jo mærkeligt, hvis Københavns Kommune skal have en mærkningsordning, så skal de have en anden mærkningsordning i en anden kommune og en tredje mærkningsordning i en tredje kommune. Det ville jo være fantastisk, hvis man kunne lave en national mærkningsordning med nogle penge fra staten.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen jeg vil så bare endnu en gang bekræfte, at den idé er jo glimrende, og det er jo også derfor, jeg siger, at den kunne jo have været en del af den handicappolitik,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

som står der allerede. Det er det her forslag ikke, og det er bl.a., fordi der er nogle udfordringer i forhold til at finde den rette model, finde pengene til det, og kan man lave noget for hele landet osv. osv.

Det, jeg meddeler her, er, at vi arbejder på sagen, og når vi mener, vi har fundet en løsning, som er fornuftig, så vil vi fremsætte medlemsforslag her i Københavns Kommune, om ikke andet så for at starte her, fordi her kan vi gøre noget. Vi har jo ikke kontrol over, hvad der sker i andre kommuner og i Folketinget, altså vi, der sidder her i Borgerrepræsentationen i hvert fald. Men vi arbejder på modellen. Det er derfor, at jeg nu har meddelt, at det medlemsforslag vil komme i den nærmeste fremtid.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Så skal jeg give ordet til borgmester Mikkel Warming, værsgo.

Borgmester **Mikkel Warming**: – Som selvfølgelig godt vil blande sig i de to helt forskellige diskussioner, Jonas Bjørn og Carl Christian Ebbesen har haft kørende.

I forhold til det med tilgængelighed er der ikke noget forgjort i at måle op, hvor lousy de kommunale bygninger er i forhold til den forpligtelse, vi har til at gøre dem tilgængelige for mennesker med handicap. Det gør dem dog ikke tilgængelige i sig selv, det skal man bare lige huske. En mærkningsordning er jo penge, som måske kunne være brugt til at gøre nogle flere skoler, nogle flere offentlige bygninger tilgængelige.

Det er ikke givet, det er en dårlig idé. Lad os se på forslaget, når det kommer, lad os diskutere det, det har jeg intet imod. Men forpligtelsen til at gøre de kommunale bygninger tilgængelige har vi sådan set i forvejen. Den løfter vi ikke i denne by særlig godt, for nu at sige det diplomatisk.

Den anden diskussion om økonomi: Lad mig sige det på den måde, at der jo ikke er nogen i denne forsamling, der er i tvivl om, håber jeg, at handicapområdet er udsat for et enormt pres, fordi der simpelt hen kommer flere mennesker med handicap i denne her by. Der kommer for tidligt fødte børn, der kommer børn med diagnoser, infantil autisme, personlighedsforstyrrelser osv., i meget stort tal. De, der interesserer sig for specialundervisning, kan også se, at de også fylder godt op der, det er nemlig nogle af de samme børn. Mennesker med handicap lever længere osv. osv. Det sætter handicapområdet under et enormt pres, uanset om det er ventelister til boliger, serviceniveauet på vores bosteder osv. osv. osv. Det pres gælder også på landsplan.

Jeg synes, og det vil jeg godt sige som en, der ikke var med i budgetforliget for 2011, at København har løftet det pres bedre, end man generelt har gjort i landets kommuner i de sidste par år ved faktisk at bevilge nogle af de penge, der var nødvendige – ikke for at forbedre, men for at følge med. Den ros skal man faktisk give sig selv i København, at det har man gjort.

Jeg var i dag i Grenå til et ikke voldsomt ophidsende møde i Kommunernes Landsforenings repræsentantskab, hvor det indledtes med den næsten normale tordentale fra formanden om, at der ikke er penge til noget som helst, fordi der er nulvækst, og regeringen kommer og tager alle overskridelser osv. osv. osv. Men det specialiserede socialområde presser jo på, som de siger, og det er i meget høj grad handicapområdet, der presser på, fordi det ikke kun er i København, vi ser det her pres, det er over hele landet. Derfor er det også en landspolitisk diskussion, hvor nulvækst udført på den måde, det er udført i dag, at der ikke må bruges flere penge, i sin konsekvens på handicapområdet på landsplan er det samme som forringelser, fordi der derved på landsplan vil blive brugt færre penge pr. menneske med handicap, hvis man skal holde udgifterne i ro, når der kommer flere, og når behovene stiger.

Derfor er det også en landspolitisk diskussion i forhold til regeringsaftaler, i forhold til, hvad det faktisk er, man går og giver kommunerne mulighed for. Det er også en kommunal prioritering, det er også en kommunal prioritering. Som jeg sagde før, har man i København i de seneste par år faktisk forsøgt efter en periode, hvor man ikke gjorde det, at følge med det behov, der er. Det skal vi blive bedre til, også så det, for at sige det rent ud, ikke afhænger af, hvad der sker den sidste aften.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Derfor er noget af det vigtigste – jeg kan allerede nu se, at den diskussion er der lagt op til i det indkaldelsescirkulære, Økonomiudvalget skal behandle på tirsdag – at vi skal have en budgetmodel for handicapområdet, hvor man faktisk kan følge og se behovet både i forhold til antal og i forhold til plejetyngde, omsorgstyngde. Det er noget af det, vi skal diskutere, så den automatik, vi har behov for, kommer ind i det, så det, vi skal diskutere hvert år, ikke bliver, hvor mange penge er der behov for for, at det hele ikke brænder sammen, men hvad er det serviceniveau, vi vil have i København, skal det stige, skal det falde.

Hvis man for alvor mener, at vi i København skal være foregangskommune på handicapområdet, skal vi ud over at vedtage politikken i dag og huske de forpligtelser, som ikke kun ligger på det sociale område, men over hele linjen, se at have den budgetmodel, som vil bringe København i front, hvor vi faktisk kan følge med udviklingen og dermed få de reelle politiske diskussioner år efter år i budgetforhandlingerne, nemlig hvilken service vi vil tilbyde. Så kommer vi i front.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

18. Godkendelse af udbudsmateriale til udbud af frivilligt integrationsarbejde 2011-14 (2010-154589)

Indstilling om,

1. at Socialudvalget bemyndiges til at godkende indgåelse af kontrakt vedrørende frivilligt integrationsarbejde i 2011-2014 med den tilbudsgiver, som udvælges på baggrund af udbudsrunderen.

Det forudsætter, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Socialudvalgets budgetramme.

(Socialudvalget og Beskæftigelses- og Integrationsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

19. Deltagelse i Projekt Fritidsguider (2010-137703)

Indstilling om,

1. at Socialforvaltningen deltager i Servicestyrelsens Projekt Fritidsguider, samt

2. at Socialudvalgets indtægts- og udgiftsbudget hæves med henholdsvis 252.500 kr. i 2011 og 247.500 kr. i 2012 på bevillingsområdet "Handicappede" funktion 5.38.52. Det samlede beløb i perioden udgør 500.000 kr. (2010-pl).

Det præciseres, at projektet har en anslået enhedspris på 0,03 mio. kr. pr. borger i projektperioden, idet Servicestyrelsen tildeler Socialforvaltningen 0,5 mio. kr. over en 2-årig periode. Socialforvaltningen forventer i perioden som minimum at få 15 borgere i kontakt med foreningslivet.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Socialudvalgets budgetramme.

(Socialudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

20. Overflytning af Kollektivhuset Bellahøj (2010-164441)

Indstilling fra Økonomiudvalget om,

1. at Kollektivhuset på Bellahøj pr. 1. februar 2011 overflyttes fra Sundheds- og Omsorgsudvalget til Socialudvalget. Kollektivhuset videreføres som et bosted med 50 pladser til borgere med sindslidelse, og 20-28 pladser som selvstændige boliger til hjemløse borgere,

2. at Socialudvalget får overført budget fra Sundheds- og Omsorgsudvalget, der i 2011 udgør 507.833 kr. (2010 p/l), svarende til 11/12-dele af de årlige ejendomsudgifter, og i 2012 og frem udgør 554.000 kr. (2010 p/l), svarende til de årlige ejendomsudgifter. Midlerne overføres fra Sundheds- og Omsorgsudvalgets bevilling Pleje, service og boliger for ældre, efterspørgselsstyret service, funktion 5.32.32.4 til Socialforvaltningen, budgetområde voksne med særlige behov, funktion 5.38.52.1 (service, rammebelagt drift), samt

3. at Socialudvalget får overført budget fra Sundheds- og Omsorgsudvalget, der svarer til det antal pladser i Kollektivhuset, der pr. 1. februar 2011 er tomme eller er optaget af borgere under 65 år med en pladspris pr. år på 187.300 kr. (2010 p/l). Midlerne overføres varigt fra Sundheds- og Omsorgsudvalgets bevilling Pleje, service og boliger for ældre, efterspørgselsstyret service, funktion 5.32.32.1 til Socialudvalgets budgetområde voksne med særlige behov, funktion 5.38.52.1. (service, rammebelagt drift). Sundheds- og Omsorgsudvalget vil fremover løbende afregne til Socialudvalget for de nuværende beboere over 65 år, der bor i Kollektivhuset med en pladspris pr. år på 187.300 kr. (2010 p/l).

Det bemærkes, at Sundheds- og Omsorgsforvaltningen og Socialforvaltningen vil foretage en intern afregning for januar 2011.

Det bemærkes endvidere, at enhedsprisen for de 50 boliger til borgere med sindslidelse på Kollektivhuset er 187.000 kr., og at enhedsprisen for de 20 særpladser og 15 øvrige ACT-pladser er 88.000 kr.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Sundheds- og Omsorgsudvalgets og Socialudvalgets budgetrammer.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget og Socialudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

21. De borgerrettede kvalitetsstandarder 2011 (2010-173563)

Indstilling om,

1. at de borgerrettede kvalitetsstandarder ”Tilbud til ældre - hjemmeboende 2011” og ”Tilbud til ældre i plejebolig 2011” godkendes.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Sundheds- og Omsorgsudvalgets budgetramme.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

22. Ældrerådene fra 1. januar 2011 (2010-152252)

Indstilling om,

1. at der skal udbetales diæter til ældrerådsmedlemmer for deltagelse i 5 møder om året i hvert af de lokale ældreråd.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Sundheds- og Omsorgsudvalgets budgetramme.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Rikke Lauritzen (Ø): I budgettet for 2011 besluttede alle midterpartierne herinde, at det lokale demokrati var blevet for dyrt. Derfor lod man sig inspirere af Christiansborg og skar kraftigt ned på de lokale høringspartnere og hverdagssekspertter.

Et af de steder, hvor der ikke længere er råd til det lokale demokrati, er ældrerådene. Hidtil har der været et ældreråd i hver bydel, det vil sige 12 i alt, og ældrerådsmedlemmerne har haft mulighed for at få diæter for deltagelse i møder i ældrerådene og i formandsgruppen. Fra 1. januar 2013 vil der imidlertid kun være ét ældreråd for hele København.

I denne her indstilling skal vi derover beslutte, at der fremover kun udbetales diæter for deltagelse i 5 møder pr. år i hvert af de lokale ældreråd og ikke til arbejdet i formandsgruppen og i udvalget.

Den første del af beslutningen er taget i Sundheds- og Omsorgsudvalget før jul, men da Enhedslisten for nylig desværre har mistet sin plads i dette udvalg, så har vi ikke haft mulighed for at deltage i diskussionen eller i øvrigt give vores holdning til kende. Jeg har derfor tænkt mig lige at bruge lidt tid på begge besparelser i forbindelse med behandlingen af denne her indstilling. Det er nemlig besparelser, som Enhedslisten ikke kan bakke op om, og så meget desto mere ærgerligt er det også, at vi ikke længere er repræsenteret i det her udvalg. For det betyder tilsyneladende, at der ikke længere er en klar modstand imod de besparelser, som også kommer for kommunens ældre. I hvert fald har samtlige øvrige medlemmer af Sundheds- og Omsorgsudvalget stemt for, at der fremover ikke skal gives diæter for deltagelse i alle møder i forbindelse med ældrerådernes arbejde.

Ældrerådernes primære arbejde er at rådgive kommunalbestyrelsen i ældrepolitiske spørgsmål og at formidle synspunkter mellem borgerne og kommunalbestyrelsen om lokalpolitiske spørgsmål. Sådan står der i indstillingen, og det er sådan set lovteksten.

Den lokale forankring og muligheden for at få diæter til møder i forbindelse med ældrerådsarbejdet er jo dels en kvalificering af den rådgivning, som Borgerrepræsentationen modtager fra hverdagens eksperter, dels en måde at gøre det nemmere og mere attraktivt at deltage i politikudviklingen på ældreområdet på. Begge dele forværres med den her beslutning.

Derfor kan Enhedslisten selvfølgelig ikke tilslutte sig hverken herværende indstilling eller bakke op om den beslutning, som et flertal i Sundheds- og Omsorgsudvalget tog før jul.

Carl Christian Ebbesen (O): Vi ved, at den her kommune har haft et fortrinligt samarbejde med ældrerådene. Vi ved også, at de er inde over utroligt mange sager, har meninger om en hel masse, der har med ældreområdet at gøre, at de er godt lokalt forankret.

Ideen om, at fordi man i en budgetforhandling ønsker at skære ned, nu ønsker at sige, at nu kan man ikke få dækket sine udgifter i forbindelse med møder, synes vi i Dansk Folkeparti er meget, meget problematisk. Vi har også i udvalget tilkendegivet det synspunkt, at vi er uenige i indstillingen og stemmer imod den.

Vores protokolbemærkning har været, at man simpelt hen med den her vedtagelse skærer for kraftigt i ældrerådene, og at man fremover kommer til at mangle den lokale forankring og viden. Det synes vi er meget, meget bekymrende. Derfor endnu en opfordring til at tænke sig godt og grundigt om og stemme imod den her indstilling.

Borgmester Ninna Thomsen: Jeg vil gerne som det første sige, at jeg som borgmester har været rigtig glad for samarbejdet med de københavnske ældreråd. Ældrerådene er som altid virkelig, virkelig konstruktive i den beslutning, vi skal træffe, men sådan set også, når beslutningen så er eksekveret, i forhold til, hvordan det så skal implementeres. Det synes jeg er meget givende og rigtig, rigtig konstruktivt i det daglige arbejde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

I budgettet i år var det som i så mange andre år behårdede prioriteter. For SF og for mig var det også en behård prioritering af kernevelfærden. Det var et blik ned over alle de tiltag, vi havde i kommunen, hvor vi kunne se, kunne vi gøre det billigere, kunne vi gøre det anderledes, kunne vi tilpasse os, hvordan vilkårene var i landets øvrige kommuner, således også var her.

Jeg vil gerne sige tak til Rikke Lauritzen for den fortsatte interesse i sundheds- og omsorgsområdet, selv om I har mistet jeres plads.

Jeg vil også sige, at jeg synes også, der er nogle overvejelser i forhold til, hvordan demokratiet skal indrettes i denne sag. Som jeg ser det, skal ankerpunktet i det lokale demokrati her i København i høj grad være lokaludvalgene. Jeg synes ikke, at vi skal gå i retning af, at vi alle steder lokalt i bydele- ne har lokale børneråd, lokale forældreråd, lokale ældreråd, lokale udsætteråd osv. osv. eller lokale handicapråd. Jeg synes faktisk, at det giver mening, at de interesseråd, vi har i kommunen, er centrale, og at lokaludvalgene er der, hvor man samler lokalt de forskellige interesser.

Så er der de indspark, som ældrerådene så giver. Som det blev sagt, så er ældrerådernes primære raison d'être de høringssvar. Der er det sådan, at ældrerådene i København ikke afgiver lokale høringssvar, men faktisk altid kun afgiver et centralt høringssvar.

På den baggrund synes jeg faktisk godt, man kan forsvare, at der kun holdes 5 møder lokalt frem til, at der bliver en ny organisering af ældrerådene, fordi det netop er høringssvarene, der altid afgives centralt. De fleste af de beslutninger, vi træffer, bliver også truffet ud fra bydækkende overvejelser frem for lokalspecifikke overvejelser.

Jakob Hougaard (A): Det er en replik fra Socialdemokraterne til Dansk Folkeparti, som er ude her og angribe beslutningen og har det her fokus på det lokale, som er repræsenteret i de lokale ældreråd.

Der er det rigtigt, som borgmester Ninna Thomsen siger, at vi jo har lokaludvalgene, som Socialdemokraterne også har bakket op om og også i budgetforhandlingerne har været med til at bakke op om videre, hvilket Dansk Folkeparti jo ikke har.

Lokaludvalgene er en ramme lokalt for at samle den lokale debat inden for en lang række områder, som borgmester Ninna Thomsen også er inde på, og der skal man også kunne have perspektivet for de ældre. Det giver mening for de ældre at diskutere deres lokalområde i forhold til mange andre områder end lige det at være ældre, og det sker i lokaludvalgene.

Så når Dansk Folkeparti er oppe her og klage over den her beslutning, jamen så kunne det også godt være, at Dansk Folkeparti skulle begynde at bakke lidt op om lokaludvalgene, når man nu taler om lokaldemokrati.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg vil bare lige takke Socialdemokraternes Jakob Hougaard for at komme med et inspirerende indspark.

Men det, der egentlig bragte mig på talerstolen, var noget andet. Det er helt grundlæggende, at vi har et SF og SF-borgmester Ninna Thomsen, jeg har efterhånden oplevet det ved flere lejligheder, og det er blevet oftere og oftere og mere og mere, der i aviser, debatindlæg og i offentligheden siger, at de går ind for nærdemokrati, men i BR går de ind for centralisme. De mener også, at ældrerådene er konstruktive og arbejdsomme og dygtige, men herinde synes de så, at de skal centraliseres, og at de lokale skal nedlægges.

Så hører vi også SF sige, at grunden til det er en behård økonomisk prioritering. Jeg kan i hvert fald konstatere, når jeg læser budgetforslaget igennem, at det har så været en prioritering imellem 1,7 mio. kr. til ældrerådene og en kommunal brinttankstation til 8 brintbiler i København. Jeg vil bare konstatere, at hvis man mener, at det er det, der er behård økonomisk prioritering, så vil jeg til enhver tid vælge ældrerådene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Rikke Lauritzen (Ø): Jamen jeg vil sådan set give både borgmesteren og den socialdemokratiske ordfører ret i, at lokaludvalgene er vigtige for os i vores arbejde, når det kommer til lokale spørgsmål. Men jeg har bare også den holdning, at når det kommer til nogle ganske særlige, specielle grupper med nogle helt specielle behov, så er vi nødt til at have andet og mere end lokaludvalgene. Det er jo derfor, vi også har et Handicapråd, det er derfor, vi har et særligt Udsatteråd, og det er derfor, vi har ældrerådene.

Det er jo sådan, at uanset hvor velmenende vi 55 borgerrepræsentanter er, så er det bare et begrænset udsyn, vi har nogle gange. Når man ikke lige er inde i alle detaljer i alle grupper af samfundet, så har man ofte nogle blinde pletter i forhold til lige at få alle detaljer med. Uanset hvor dygtige de 55 medlemmer af Borgerrepræsentationen er, så vil jeg altså vove at påstå, at det ikke er alle situationer i forhold til mennesker med handicap, i forhold til særligt udsatte grupper eller i forhold til ældre, vi lige kan tage højde for. Det er i virkeligheden også sådan noget, som man tit siger i forhold til køn, at det er vigtigt, det er derfor, vi laver mainstreamarbejde og ligestillingsvurderinger, at det ikke altid er, at man kan få alle blinde pletter med i sit arbejde som politiker, når man sidder og gennemgår en indstilling.

Således også med ældrepolitikken. Jeg synes ikke, at det kan løftes i et lokaludvalg, der sidder med det mere generelle udsyn på det lokale arbejde. Derfor har jeg været glad for, at vi har ældreråd indtil videre og har haft det lokalt. Det er derfor, jeg også er glad for Handicaprådet og Udsatterådet.

Borgmester Ninna Thomsen: Jeg vil ikke åbne hele budgetdiskussionen og tage brintbiler osv. ind i min tale. Den lader jeg ligge trods opfordringer nede fra salen.

Jeg synes faktisk ikke, der er en modstrid i det, jeg siger. Jeg synes faktisk, det giver mening at sige, at det lokale anker i demokratiet er lokaludvalgene. Der skal vi ikke ind og have alle mulige særinteresser, der må man samle interesserne i bydelene i lokaludvalgene.

På den måde synes jeg faktisk, det giver rigtig god mening at gøre, som vi gør. Det gør selvfølgelig ikke, at vi ikke mister noget, for det tror jeg også, vi gør. I forhold til høringssvarene, som jeg som sagt mener er grunden til, at ældrerådene er der, tror jeg ikke, vi mister noget, men jeg tror, vi mister noget på mange af de andre gode tiltag, som ældrerådene laver, møder, debatarrangementer, spisearrangementer osv. Det er tiltag, som har givet glæde, og som også har inddraget og gjort, at man har lyttet til ældre borgere på en anden måde. Jeg vil sige, at det er ting, som ligger ud over den begrundelse, der i virkeligheden er den primære for ældrerådene. Så på den måde synes jeg godt, at vi kan forsvare det.

Jeg var lidt i tvivl om, hvad det var jeg hørte Rikke Lauritzen sige, men jeg vil i hvert fald sige, at SF har ingen intentioner om at droppe hverken Udsatteråd, ældreråd, Handicapråd eller noget, men jeg regner heller ikke med, at Enhedslisten og Rikke Lauritzen er fortalere for, at der skal være 10 handicapråd i byen. Jeg mener heller aldrig, jeg har hørt Enhedslisten sige, at selv om vi har nok så mange etniske minoriteter i København, ønsker man at have 10 integrationsråd i byen. Men det vil jeg gerne høre svar på, hvis det er den vej, Enhedslisten ønsker at gå.

Indstillingen blev godkendt med 34 stemmer imod 11.

Før stemte: A, B, C, F, I og Jaleh Tavakoli (løsgænger).

Imod stemte: O, V og Ø.

Dansk Folkeparti videreførte sin protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"Dansk Folkeparti mener, at man med denne vedtagelse skærer for kraftigt i ældrerådene, og at man fremover kommer til at mangle den lokale forankring og viden."

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 27. januar 2011**

23. Ombygning af plejecentrene Hasselbo og Hørgården (2010-175416)

Indstilling om,

1. at anlægsbevilling på 10,1 mio. kr. til gennemførelse af bygningsmæssige tilpasninger på plejehjemmene Hasselbo og Hørgården godkendes. Udgiften afholdes i 2011. Der anvises dækning for udgiften på Sundheds- og Omsorgsudvalgets anlægsbudget, funktion 5.32.32.3, bevilling Pleje, service og boliger for ældre, Anlæg.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Sundheds- og Omsorgsudvalgets budgetramme.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====**24. Opsigelse af driftsoverenskomst med Dagmargården (2010-175384)**

Indstilling om,

1. at driftsoverenskomsten med den selvejende institution Dagmargårdens Plejehjem opsiges med virkning fra august 2011.

Det forudsætter, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Sundheds- og Omsorgsudvalgets budgetrammer.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Borgmester **Ninna Thomsen**: Vi skal med den her beslutning lukke Dagmargårdens Plejehjem eller opsigelse driftsoverenskomsten med Dagmargårdens Plejehjem. Det er en følge af, at demografien på ældreområdet er faldende. Så på den måde er der en form for demografiautomatik i beslutningen. På den måde er det på den ene side et tryk på en knap udløst af et faldende ældretal i København. Men sådan er virkeligheden selvfølgelig ikke.

Det her handler ikke kun om, at Dagmargården lukkes, men mere om, hvad det betyder for de mennesker, det påvirker, beboerne på plejehjemmet, medarbejderne og de pårørende. Det er dybt beklageligt, at mange ældre mister deres bolig med den her beslutning, det er hårdt for den enkelte, og det er hårdt for det personale, som nyder at arbejde på plejehjemmet, som hver dag går på arbejde og synes, at deres plejehjem er noget særligt, at deres plejehjem og deres arbejdsplads er unik.

Jeg ved, at der er kæmpet hårdt for bevarelsen af Dagmargården, og det har skabt stor opmærksomhed. Jeg vil også sige, at jeg tror, det har berørt rigtig mange udvalgsmedlemmer at være ude og besøge Dagmargården, men også at få foretræde af pårørende og medarbejdere på udvalgsrådet.

Med den dalende ældrebefolkning er vi tvunget til at tilpasse plejeboligkapaciteten. Plejehjemmet ligger i et lokalområde, faktisk i det lokalområde i byen, der har den største dækningsgrad af plejeboliger i forhold til antallet af ældre.

Samtidig vil jeg sige, at lukningen er et led i moderniseringen af plejeboligerne, fordi man har en politisk ambition om at hæve standarden for beboernes hjem og medarbejdernes arbejdsvilkår. Der er vurderingen, at Dagmargården ikke kan ombygges til moderne 2-rums-boliger, da der ikke kan etableres minimum 50 plejeboliger, og det gør det svært at træffe en anden beslutning økonomisk.

Så er der selve flytningen af beboerne, og så er der forholdene for personalet. Der vil jeg sige, at fremadrettet har beboerne selv lov til at vælge, hvor de vil flyttes hen, så den nye plejebolig kan passe til de ønsker, de har. Vil de gerne leve deres liv videre på et lille plejehjem, på et stort plejehjem, på et bynært plejehjem eller på et plejehjem i mere grønne omgivelser. Der vil jeg sige, at det er mit klare

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

indtryk, at forvaltningen har stor erfaring med at tage hånd om flytning og vil gøre alt for at organisere de bedst mulige flytteforløb for beboerne.

Samtidig har vi for de ansatte rigtig gode erfaring med clearingordninger, og der er gode muligheder i byen for at få genansat medarbejderne i sundheds- og omsorgsforvaltningerne.

Så vil jeg til slut sige, at vi gerne vil videreføre vores protokolbemærkning.

Anette Holst Christensen (A): Socialdemokraterne kan i vid udstrækning tilslutte sig borgmester Ninna Thomsens kommentarer. Vi synes ikke, det er vores stjernedisciplin at have lyst til at lukke plejehjem, men vi påtager os det ansvar, der ligger i at skabe en kapacitet, der passer til niveauet af beboere, og også at den kapacitet, vi har, faktisk modsvarer, hvad man må kunne kræve af et plejehjem nu til dags.

Vi synes, at det er en rigtig, rigtig god ide, som det indgår i modernitetsplanen, at vi får 2-rumsboliger, at vi bruger en tid med nedgang i antallet af potentielle beboere på plejehjemmene til at få moderniseret hele vores boligmasse. Selvfølgelig betyder det indimellem, at vi er nødt til at træffe nogle beslutninger, som forhåbentlig på sigt vil være en overgangsperiode både for beboere og for personale, og at personalet igen vil finde sig til rette som medarbejdere i vores kommune, og at beboerne vil blive glade for de nye steder, de kommer hen.

Selvfølgelig er det aldrig rart at skulle flytte arbejdsplads eller flytte bolig, men vi synes, når vi stiller tingene op over for hinanden, og med de aftaler, vi har lavet og forhåbentlig med det resultat, vi får for alle ældre i København, at det er den rigtige løsning at vælge, som vi gør.

Vi er ganske enige i, at Nørrebro med sin dækningsgrad af plejeboliger – det kunne have været sådan, at i en anden bydel ville der have været grunde til at beholde et plejehjem – er dækket rigtig godt ind.

Så vi tilslutter os beslutningen, og vi vil også fortsætte vores protokolbemærkning.

Dernæst vil vi faktisk gerne spørge Dansk Folkeparti, som jo stemte imod beslutningen, hvad de vil sætte i stedet for moderniseringsplanen, hvordan de forestiller sig moderniseringsplanen skal se ud ved at stemme imod her. Er der andre plejehjem, der skal lukkes, vil man spare andre steder, f.eks. sætte prisen op på ældremaden? Vi vil meget gerne høre, hvad konsekvensen af Dansk Folkepartis stemmen imod det her forslag er.

Rikke Lauritzen (Ø): I forrige periode, det vil sige for godt 6 år siden, godkendte det daværende Sundheds- og Omsorgsudvalg 17 principper for modernisering af plejeboliger. Antallet af ældre i København var, hvad flere også har været inde på her i aften, faldende, og det var en rigtig god mulighed for at få moderniseret den efterhånden utidssvarende ældreboligmasse i kommunen. Det var en god beslutning, denne forsamling forgængere tog dengang, og det er stadig en god beslutning, som Enhedslisten igennem alle årene har bakket op om og også fremover har tænkt sig at bakke op om.

Principperne er med denne her indstilling, hvor det besluttes at nedlægge den selvejende institution Dagmargårdens Plejehjem på Nørrebro, atter i brug. Ifølge de objektive kriterier, som bl.a. handler om plejehjemmets fysiske tilstand, boligernes størrelse og indretning, personalets arbejdsvilkår osv., så har forvaltningen udpeget Dagmargården til lukning.

Det er der efter Enhedslistens holdning for så vidt ikke noget galt med, bortset fra, at det altid er trist for beboere, ansatte og pårørende, når et velkendt og trygt sted skal lukke og beboere og ansatte skal flytte et andet sted hen. Lignende beslutninger har Borgerrepræsentationen gennem årene efterhånden taget en hel del gange i forbindelse med kommunens moderniseringsplan for ældreområdet.

Problemet med denne her indstilling er imidlertid, som flere hørings svar også påpeger, at der for blot et par år siden fra forvaltningens side tilsyneladende er blevet givet en forsikring om, at Dagmargården de næste 10-15 år vil kunne fortsætte uden risiko for lukning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Eftersom Enhedslisten ikke længere er repræsenteret i Sundheds- og Omsorgsudvalget, så har vi ikke rigtig kunne deltage i udvalgsbehandlingen af denne sag. Men ud fra det foreliggende kan vi læse, at det måske ikke så meget var udtryk for en garanti, som at man på daværende tidspunkt regnede med, at det var tilfældet.

Men uanset hvad, så har man altså på Dagmargården fået det indtryk, at man var sikret et godt stykke tid ud i fremtiden, og har selvfølgelig stolet på, at det også var tilfældet.

Efter Enhedslistens mening er det en rigtig, rigtig dum situation. I forvejen er lukning af vores institutioner en rigtig svær proces, og det er også sådan, at en lidt klodset formulering, som af dem, man taler med, bliver regnet for en garanti, ikke just er med til at gøre en i forvejen svær og utryk situation nemmere. Derfor kan Enhedslisten ikke, som størstedelen af udvalget ellers har gjort, bakke op om denne indstilling, og i stedet undlader vi at stemme.

Carl Christian Ebbesen (O): Til indledning så vil jeg pointere, at Dansk Folkeparti har været med til at beslutte, at der over årene skal iværksættes modernisering af kommunens plejehjem. Men efter vores vurdering så er det et fejlgreb, når man går ind og opsiger en driftsoverenskomst med det selvejende plejehjem Dagmargården.

Dansk Folkeparti mener, at vi her har et meget specielt plejehjem, der qua sin indretning på flere etager kan rumme de omkring 52 ældre med demenssygdomme, psykisk ustabilitet og alkoholdelemente, de små skærmede enheder, som er af stor betydning for de her beboere, og som i øvrigt også speci- alløge i almen medicin Anders Weber Egholm har prist i høje toner.

Vores udvalgsmedlem Birthe Skaarup har været ude og besøge plejehjemmet, selvfølgelig på opfordring fra personalet derude, og det skyldes, at den beskrivelse, der er i indstillingen, ikke kunne genkendes overhovedet. Det her med manglende vedligeholdelse, dårlige køkkener, elevatorer og belægning og dårlige adgangsforhold, der var beskrevet, intet kunne være mere forkert. Plejehjemmet fremstår som et rigtig pænt og velordnet hjem for 52 beboere med et personale, der helt har hjertet på rette sted. Stedet oser simpelt hen af hygge og medmenneskelighed og medmenneskelig omsorg. Et plejehjem, hvor beboerne er fordelt på 5 etager med et fint køkken i stuen og på øverste etage aktivitetsrum og en dejlig opholdsstue samt en stor terrasse med udsigt ud over hele området.

Det er slående, at beboerne samler sig på hver etage i en fælles opholdsstue med køkken, fordi de kan lide at være sammen. Her bliver maden tilberedt og serveret, mens det store køkken i stuetagen står for selve madleveringen. Det var begge gange en rigtig god oplevelse at besøge plejehjemmet. Birthe Skaarup fik et fantastisk godt indtryk af stedet. Derfor var det en provokation at læse, at Dagmargården var et fysisk dårligt plejehjem. Dansk Folkeparti ville ønske, at samtlige BR-medlemmer ville bevæge sig derud og selv danne sig et indtryk af forholdene derude.

Det er rigtigt, at der kun er 1-rums-boliger, og at der kun er enkelte meget store badeværelser. De bliver i øvrigt brugt af kørestolsbrugere. Hvis man spurgte personalet, så er det overhovedet ikke noget problem med de mindre badeværelser, som jo i øvrigt slet ikke er så små overhovedet. Alt er pænt og velholdt, der er hjertevarme og omsorg, personalet har et lavt sygefravær, omkring 3 pct.; det tror jeg, der er mange af de øvrige plejehjem, der ville misunde.

Herudover vil vi gerne i DF, at vores ældre får nogle gode forhold, men at alle med djævlens vold og magt skal have 2-rums-boliger, var altså kun en hensigtserklæring fra Folketingets side. Dagmargården kunne efter vor mening stå som et unikt tilbud fra kommunens side til de borgere, der har behov for et sådant tilbud, som Dagmargården kan tilbyde. Beboerne består af demente, psykisk syge, alkoholdelemente, og det er deres hjem, man nu vil splitte op.

Når der tales om demografien, så skal det tilføjes, at flere af beboerne ikke kun kommer fra selve området.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Desuden ligger der en tilkendegivelse fra kommunen om, at Dagmargårdens egnethed til fortsat drift lå langt ude i fremtiden. Derfor har det været noget af en bombe for personalet, beboerne og de pårørende, at man nu skal splitte plejehjemmet op. Det er simpelt hen synd og skam.

Kan jeg få lov at overføre taletid?

Alle BR-medlemmer har fået en mail fra de pårørende, der stadig håber på et mirakel, nemlig at plejehjemmet kan reddes. Men samtidig kommer de også med en løsningsmodel og et ønske om at flytte hele plejehjemmet til Fælledgården, når det står færdigrenoveret i 2012.

Dansk Folkeparti kan naturligvis ikke stemme for en opsigelse af driftsoverenskomsten med Dagmargården her og nu, og vi håber, at Borgerrepræsentationen vil besinde sig. Vi skal have plads til særlige målgrupper som dem, der bor på Dagmargården, et plejehjem, der er lig Thyra Franks medmenneskelige måde at drive plejehjem på. Det kunne nemlig stå som et særlig unikt tilbud fra Københavns Kommunes side.

Jeg tror, jeg venter, jeg har vist brugt min tid.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Det er rigtigt.

Katrina Feilberg (B): Det er lidt svært at komme efter sådan en meget, jeg vil sige følelsesladet tale og fortælling fra Dansk Folkeparti om forholdene på Dagmargården. Jeg tror sådan set ikke, at der er nogen partier her, der kan være uenige i, at selvfølgelig skal vores plejehjem have gode forhold, ligesom der er på Dagmargården, plus at der forhåbentlig også er hyggeligt på andre plejehjem end lige præcis Dagmargården. Jeg tror sådan set ikke, at Dagmargården er specielt unik i denne her situation, men at vi også har nogle helt særlige forhold og hyggelige forhold, hvis man skal bruge den terminologi, på vores plejehjem.

Det Radikale Venstre ser selvfølgelig også bare med nogle andre øjne på det her, nemlig at vi har et ansvar i forhold til den demografi, vi har i øjeblikket i København, hvor vores ældretal er faldende. Det gælder også på Nørrebro. Så vi bliver nødt til at lave denne her tilpasning, som desværre betyder, og det er virkelig også med beklagelse, at det her skal gå ud over nogle beboere og nogle pårørende og selvfølgelig også personalet på Dagmargården, men at vi selvfølgelig bliver nødt til at tage det ansvar på os og så sige: Jamen de skal tilpasses. Og vi har lagt nogle kriterier ned for, hvad det er, og hvordan vi tilpasser. Der er Dagmargården i forhold til det her med 2-rums-boliger, som også Socialdemokraterne var inde på, et moderniseringsbehov, vi må sådan set tage på os, at det er den model, vi har lagt ned, der er Dagmargården, kan man sige, i farezonen, og det var også derfor, vi traf den beslutning.

Så vi står sådan set ved det, men vi vil godt være med til at understrege, at vi godt ved, at det her har stor betydning for de beboere, der bor derude, og de pårørende og personalet. Det ansvar tager vi selvfølgelig også på os og har fuld erkendelse af, at det her ikke er en sjov beslutning. Det er heller ikke sjovt som politiker at være med til at træffe den beslutning, men vi ved, at det er en nødvendighed. Derfor kan vi også støtte den indstilling, der ligger.

Susan Hedlund (A): Nu vil jeg jo ikke gentage, hvad vores ordfører sagde, men jeg vil bare sige, at vi i hvert fald gerne vil være åbne for en diskussion om de her ting. Men vi bliver bare nødt til at spørge Dansk Folkeparti, hvor man har tænkt sig at finde de her penge, så man kan få det her til at nå sammen. Altså for at få anvist en mulighed for at fastholde den del af det, så bliver man også nødt til at pege på, jamen hvad er det så, vi skal i stedet for.

Vi synes i hvert fald, at det er vigtigt, at man fastholder moderniseringsplanen. Jeg tror, at Dansk Folkeparti også var inde på på et tidligere tidspunkt, at det var vedtaget i Folketinget. Men så vidt jeg ved, så var det engang sidst i 90'erne, man vedtog plejeboligplanen i Københavns Kommune, hvor man gerne ville have nogle gode boliger til vores ældre medborgere.

Tak.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 27. januar 2011**

Susanne Møller (C): De Konservative støtter forslaget. Vi ved udmærket, at det er ulykkeligt for beboere og pårørende. Det har været i Sundhedsudvalget, og jeg har været med Birthe Skaarup ude og besøge plejehjemmet. Det er svært, og det er rigtigt, det er et rigtig, rigtig hyggeligt plejehjem. Men vi må også sige, at vi skal nedlægge nogle pladser, og der er sat nogle objektive kriterier op, som vi skal gå efter. Det er rigtigt, at det var pænt, men badeværelserne var meget små, rummene var meget små. Jeg synes at fremadrettet må vi sikre nogle bedre plejeboliger for vores ældre.

Det er forståeligt, at de, der bor der nu, er rigtig glade for det. Sådan er det altid. Det er så vores opgave at sikre, at der, hvor de flytter hen, får de det mindst lige så godt.

Så vi vil godt have videreført protokolbemærkningen. Og så skal vi huske alle sammen, at opgaven er selvfølgelig at sikre, at der er nærhed, og at der er kvalitet på alle vores plejehjem.

Trine Schaltz (F): Det sidste, Susanne Møller sagde, er jeg selvfølgelig helt enig i, der skal være godt på alle vores plejehjem i København.

Jeg har også besøgt Dagmargården, og jeg er fuldstændig enig i, at det er et dejligt plejehjem, der er pænt og nydeligt, men det ændrer nok ikke på, at det, der ligger bagved, og som skulle til for, at det kunne ombygges, ikke helt kan lade sig gøre.

Det er beklageligt, at man har troet, at Dagmargården var fredet. Det er klart, det gør det lidt sværere. Der er ingen tvivl om, at uanset hvilket plejehjem vi vil foreslå skal blive lukket, så er det rigtig svært for nogle.

Dansk Folkeparti foreslog, at vi udsatte beslutningen for at se, om der var noget andet, vi kunne gøre. Vi har i SF ikke nogen tro på, at der er noget andet, der vil kunne lade sig gøre, end at lukke et andet plejehjem, som vil være lige så fortvivlet. Derfor er det en rigtig dårlig idé at trække tiden ud, for noget af det, der er allersværest lige nu for de ældre mennesker, der bor på plejehjemmet, det er ventetiden. Vi ved, at når først man har fundet et sted, der er godt for den enkelte, så vil de faktisk få det godt igen. Men når man trækker tiden ud, når man giver dem håb om, at noget andet er muligt, så gør man det rigtig, rigtig svært.

Så mit store ønske er, at vi tager beslutningen nu, at personale og pårørende bakker op om de ældre og fortæller dem, at det faktisk er muligt at bo andre steder og få det godt, frem for at de skal trække pinen ud og gøre det rigtig svært på denne her måde.

Jaleh Tavakoli (U): Nå men jeg kan også bakke op om beslutningen om at lukke det. Det er aldrig sjovt at lukke plejehjem, men hvis vi gerne vil have nye, moderne boliger til ældre, så bliver vi nødt til også at flytte dem på et tidspunkt. Der er rigtig mange ældre mennesker, der har haft det rigtig, rigtig dårligt med at blive flyttet, det er ikke kun folk fra Dagmargården.

Sidst jeg var i udvalget for at snakke om det her, så blev jeg så rørt, at jeg næsten begyndte at tude, fordi det var virkelig, virkelig hårdt at få at vide af alle de pårørende, hvor hårdt det var for dem og for deres pårørende. Men samtidig måtte jeg huske mig selv på, at det altså oftest er de meget, meget ressourcerstærke mennesker, der kan stille sig frem og lave foretræde for et udvalg og for politikere. At der selvfølgelig også er mange, mange andre af de forskellige plejehjem, der skal lukkes og er blevet lukket, hvor der har været folk, der har lidt under den her beslutning. Sådan er det, det er svært at flytte, det er måske sværere, når man er ældre, men hvis vi skal have nogle bedre boliger, så bliver vi nødt til at tage denne her beslutning. Derfor har jeg stemt ja.

Heidi Wang (I): Det er faktisk min jomfrutale for Liberal Alliance.

Jeg ville meget gerne fortælle noget positivt, glad og optimistisk, men det kan jeg desværre ikke i forbindelse med den her sag. Ordførere for andre partier har fortalt, hvorfor vi gør, som vi gør.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Men det, som Liberal Alliance ønsker og har tillid til, det er vores forvaltningsfolk. Vi ved, at vores forvaltning har stor erfaring med at tage hånd om flytteprocessen fra andre plejehjem. Jeg er overbevist om, at forvaltningen også vil gøre det godt denne her gang.

Så vil jeg sige til Carl Christian fra Dansk Folkeparti, at efter din tale føler jeg mig virkelig som et skidt menneske, men det er jeg ikke. Vi har alle sammen forældre, og vi vil meget nødig se også vores egen far og mor stå i den her situation. Men det er ikke sjovt at være politiker, når man skal prioritere, det har alle sådan set været igennem.

Men igen vil jeg gentage, at vi ønsker, at hele processen for flytningen skal være skånsom, forsigtig og omsorgsfuld.

Og så vil vi tilslutte os protokolbemærkningen fra de andre partier.

Borgmester Ninna Thomsen: Det bliver ikke sidste gang i denne valgperiode, faktisk bliver det ikke sidste gang frem mod år 2022, at vi kommer til at træffe sådan en beslutning. Moderniseringsplanen løber langt ud i årene og godt for det.

Men jeg bliver nødt til at spørge Dansk Folkepartis Carl Christian Ebbesen, om det nu er slut med at modernisere og sikre et generelt kvalitetsløft for byens ældre. Er det nu slut med at sikre arbejdsmiljøet for de mange hårdtarbejdende SOSU'ere, som Dansk Folkeparti jo ellers ofte har sympati for? For som Carl Christian Ebbesen udtrykker det, så var kvalitetsløftet for de ældre borgere åbenbart kun en hensigtserklæring.

Som jeg ser det, så var det sådan set ikke kun en hensigtserklæring at sikre, at man går fra at give de ældre små klubværelser, når de slutter deres alderdom, til at give dem reelle lejligheder, at man går til at have gode, rummelige arbejdsforhold. Badeværelserne på Dagmargården er små, de er så små, at det er svært at få rullestole ind, rollatorer ind. Det kan godt være, der ikke er konkrete arbejdsskader, men samtidig er det den generelle arbejdsmiljøvurdering, at der skal være gode arbejdsforhold, at der skal være rummelige badeværelser for, at medarbejderne også kan have et godt arbejdsmiljø.

Så det vil jeg meget gerne have en kommentar til fra Dansk Folkeparti: Er det slut med modernisering, er det slut med kvalitetsløftet til Københavns ældre borgere? For hvis det er det, så synes jeg om noget, at det er interessant holdning fra Dansk Folkeparti.

Når det er sagt, så bakker jeg selvfølgelig op om de tanker og de ting, der blev sagt af henholdsvis Det Radikale Venstre, Socialdemokraterne og Konservative her fra talerstolen.

Jeg vil også gerne gentage, at jeg synes, Dagmargården er et rigtig dejligt plejehjem. Det er båret af engagement, det er båret af medarbejdere, som hver dag synes, at deres plejehjem er unikt. Jeg synes også, at Dagmargården er et unikt plejehjem i København.

Men jeg vil også sige, at jeg møder hver eneste gang, jeg er ude og besøge plejehjem, unikke plejehjem. Hver eneste gang, jeg kommer ud, så får jeg at vide, at det her det er Københavns svar på Frederiksbergs Lotte. Der er så meget stolthed, der er så mange gode ældreliv rundtomkring, der er forskellige ældreliv, fordi vi har mange forskellige plejehjem, og sådan skal det selvfølgelig også være. Dagmargården har også fået gode tilsyn.

Men jeg bliver også nødt til igen at spørge Dansk Folkeparti, om man ikke længere mener, at man skal træffe beslutningerne om modernisering på baggrund af de 17 principper. Skal de 17 principper, skal bygningsgennemgangene foretaget af professionelle fagfolk erstattes af politikernes gåen rundt på gangene og deres egen vurdering? Skal vi droppe 2-rums-boligerne, skal vi droppe arbejdsmiljøet?

Så vil jeg også sige, det er blevet sagt flere gange, at på Dagmargården er der en særlig social profil, der er en særlig alderssammensætning, der er også en særlig etnisk profil. Jeg har sådan set været ret meget nede i statistikkerne for at se, er det noget særligt, for hvis det var noget særligt, så synes jeg, der var grund til at stoppe op. Men de tilbagemeldinger, jeg har fået tilbage, det statistiske materiale, som jeg har fået tilbage, siger altså klart, at hverken alderssammensætningen, den sociale profil eller den etniske profil på Dagmargården adskiller sig i væsentlighed fra den profil, vi har på Københavns

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

andre plejehjem. Så på den måde er det ikke unikt. Jeg vil også sige, at vi vil fortsat også på Nørrebro have små plejehjem. Vi vil også fortsat have plejehjem, der er i bynært miljø på Nørrebro og i tilstødende bydele.

Så er der spørgsmålet om Fælledgården. Fælledgården står færdig i 2012. Skulle den løsning realiseres, ville det koste os 34 mio. kr., fordi vi ikke demografiregulerer. Jeg bliver nødt til at spørge, som Socialdemokraterne også har spurgt Dansk Folkeparti om, hvor Dansk Folkeparti vil finde de 34 mio. kr. For selv om det er en nok så svær beslutning, og det er jeg sådan set fuldstændig enig i, på den måde er der ingen kynisme i det fra min side, bliver vi nødt til som politikere og som ansvarlige politikere hele tiden at vende hver en krone. Jeg kan ikke som ansvarlig borgmester sidde med 34 mio. kr. og lade dem soldes op i, at vi ikke tør demografiregulere, hvis ældretallet falder. Så Dansk Folkeparti, jeg vil gerne vide, hvor I vil finde de 34 mio. kr.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg må sige, jeg er endnu en gang imponeret over at høre sådan en lang remse af vrøvl. Jeg er sjældent blevet provokeret så meget af en tale af en borgmester her i Københavns Borgerrepræsentation. Jeg synes, det er beskæmmende at høre en SF-borgmester gå ned og lukke et imponerende plejehjem i København, hvor der stort set ikke er sygefravær, hvor der bliver talt om arbejdsmiljø, at Dansk Folkeparti ikke vil være med til at forbedre arbejdsmiljøet.

Helt ærligt, det her handler om, at hvis man har et plejehjem, der har så lavt sygefravær, så er det jo et helt klokkeklart kendetegn på, at der er et godt arbejdsmiljø. Så at bruge det som argument imod Dansk Folkepartis modstand mod at lukke Dagmargården, finder jeg direkte forkasteligt.

Jeg vil så i forhold til, om Dansk Folkeparti så vil fortsætte moderniseringsplanen, sige, at vi står ved, at det faktisk grundlæggende er en rigtig, rigtig god måde at håndtere vores demografiudvikling i København på. Dansk Folkeparti har faktisk, jeg tror i 11 ud af de 12 plejehjem, der er lukket, bakket op. Der er kun ét tidligere, hvor vi har været kritiske, men ellers har vi bakket op, fordi det har været sundt fornuft. Men så kommer der så en religion fra oven, at der er 17 kriterier, der nu danner grundlag for, i hvilken rækkefølge de her plejehjem skal lukkes, og derfor er man så kommet til Dagmargården nu, har man fundet ud af.

Men det, der er hele kernen i det her, det har Ninna Thomsen og de øvrige partier, der tilsyneladende vil lukke det her, overhovedet ikke forholdt sig til, er, at den kontrol, den inspiration, altså den vurdering af de her 17 kriterier omkring egnethed, der kunne jeg godt tænke mig at spørge borgmesteren, jamen hvornår har Ninna Thomsen været ude og foretage den vurdering, hvornår har Ninna Thomsens forvaltning været ude og foretage vurderingen af kvaliteten af det her plejehjem? Jeg har fået oplyst, at det er meget, meget længe siden. Det er ikke bare måneder, men år siden, at man har foretaget den her vurdering, og der er sket adskillige renoveringer siden den gennemgang af plejehjemet. Det negligerer man fuldstændig og det preller fuldstændig af på SF-borgmester Ninna Thomsen. Jeg er frygtelig ked af det.

Så bliver jeg også spurgt om, hvad er alternativet. Jamen alternativet er jo at kigge på de andre plejehjem, der er i rækkefølgen, fordi det her er jo ikke det eneste plejehjem, der bliver lukket i København, der bliver flere i fremtiden, det ved vi jo godt, demografien er faldende. Derfor handler det jo netop om at sige, jamen hvad er det næste i rækken.

I øvrigt, hvis det er sådan, at man står og mangler inspiration, var det, man kunne gøre nu, jo at stemme imod, og så står vi og mangler nogle penge for at kunne foretage det, som personalet selv foreslår, nemlig at man samlet set kunne flytte over på Fælledgården, når det står færdigt i slutningen af 2012. Men det vil jo indebære, at den udskydelse koster nogle penge. Der vil jeg bare sige til Ninna Thomsen, Socialdemokratiet var også oppe og spørge om alternativerne, at jeg håber på, at man kan finde inspiration i det budgetforslag, som Dansk Folkeparti og Venstre fremlagde som alternativ til jeres besparelsesbudgetforslag. Der er masser af inspiration og også endda en pulje, der kan finansiere en udskydelse af den her beslutning, så man kan komme samlet over på Fælledgården.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 27. januar 2011**

(Kort bemærkning).

Anette Holst Christensen (A): Det bliver en meget kort bemærkning. Altså jeg synes, det er for nemt, at vi som ansvarlige politikere skal stå lige præcis med ansvaret, og så skal vi samtidig se på Dansk Folkepartis forslag og finde ud af, hvordan vi kan gennemføre det. Jeg synes nok, man må bede om, at Dansk Folkeparti kommer og fortæller helt nøjagtigt, hvad de vil gøre i stedet for, hvis det er sådan, at Dagmargården skal videreføres.

Jakob Hougaard (A): Jeg synes heller ikke, at Dansk Folkepartis Carl Christian Ebbesens bemærkninger her skulle stå som det sidste, der blev sagt i den her sag i Borgerrepræsentationen.

Dansk Folkeparti mangler her i virkeligheden vilje til at fortælle lidt om de konsekvenser, som deres politik vil have. De svar, der kom fra Carl Christian Ebbesen, var meget løse. Det var sådan noget med, at man må kigge på andre plejehjem. Der var vist også noget med nogle forslag fra Dansk Folkeparti i en anden sammenhæng til budgettet, som måske kan inddrages. Det er meget ukonkret, og det er mange penge, som i givet fald skal findes, hvis man vælger at bevare det her og alle andre plejehjem, som Birthe Skaarup er ude og besøge, og som hun fatter sympati for.

Jeg synes, der er et ord, man skal huske her, som er blevet brugt, blød kynisme. Blød fordi Dansk Folkeparti siger alle de rigtige ting, empatiske ting til beboerne og personalet derude. De vil gerne imødekomme det, de synes også, det er for galt, og det er de andre, der er onde. Samtidig er det kynisk, fordi politikerne her i Borgerrepræsentationen godt ved, hvad det er for konsekvenser økonomisk, det vil have, godt ved, at der er en regning, der skal samles op, og at andre kommer til at skulle bære den regning. Skal det være alle andre ældre, skal det være en stigende pris på ældreplejen? Lad os høre, hvilke plejehjem der så skal lukkes. Det må Dansk Folkeparti så kunne komme ud og fortælle os, men det hører vi jo ikke nogen svar på.

Det er ærlig talt lidt ringe her i Borgerrepræsentationen, at Dansk Folkeparti ikke har mandsmod nok til at stå ved nogle beslutninger, som kan være lidt upopulære. Nu har vi lige haft genopretningsplanen på Christiansborg. Der synes jeg da godt, man kunne se Dansk Folkeparti tage nogle upopulære beslutninger, og måske myrder de også efterlønnen her snart, det er også en mulighed. Men her i Borgerrepræsentationen har vi altså et meget vattet Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Ja, det er helt typisk, at man bliver grov i tonen, når man løber tør for argumenter. Sikke noget, vi nu hører her fra socialdemokratisk side. Hvis man endelig vil bringe diskussioner fra Christiansborg ind i sagen her, så tror jeg, det havde været bedre for oplysningen, at hr. Jakob Hougaard måske kunne fortælle, hvordan man vil finansiere de 31 mia. kr., der mangler i jeres økonomiske plan.

Det, jeg vil sige her, det er, at den her beslutning lægger også lidt til grund, at når man generelt får kigget på, hvad for plejehjem der skal lukkes, så kan jeg bare konstatere, at der helt grundlæggende er for mange af de selvejende plejehjem, der er med i puljen. Jeg kunne godt tænke mig at spørge Nina Thomsen: Hvad er det næste, der er på listen? Vi ved, at det kommer. Hvorfor kan vi ikke allerede bringe det i spil på nuværende tidspunkt for at foretage en vurdering af, om det kan lukkes, i stedet for at foretage lukningen af Dagmargården.

Jeg må indrømme, at når man har noget, der er unikt, og når man har noget, der fungerer, så er det jo fuldstændig galimatias, at fordi man har 17 kriterier, står det som guddommeligt i denne her kommune og som noget, man ikke kan tage hensyn til som politiker. Det er det, jeg står for. Jeg står faktisk for hjerterum frem for mursten. Jeg har lidt en fornemmelse af, at de 17 kriterier om murstenene står over hjerterum, og det er derfor, man absolut vil banke den her beslutning igennem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Igen i forhold til finansieringen må jeg bare endnu en gang gentage, at Dansk Folkeparti har fremlagt et samlet budgetforslag for kommunens økonomi. Heri var der en ureserveret pulje, altså en ubrugt pulje, hvoraf man kan blive inspireret til at finansiere en forhindring af lukningen af det her plejehjem.

Borgmester Ninna Thomsen: I forhold til, hvordan bygningerne ser ud, og i forhold til, hvordan de er og vurderingen af dem, og kan de ombygges eller ej, vil jeg sige, at lukningen er primært i forhold til, at man vurderer, at Dagmargården ikke kan ombygges, så det er der, den primære vurdering er. Der er gennemført to analyser af ombygningsmulighederne vedrørende Dagmargården, og der er det forvaltningens entydige vurdering, at bygningen ikke kan ombygges til moderne plejeboliger.

Så på den måde kommer det ikke til at være den sidste beslutning, vi træffer, hvor det sådan set er bygninger, der godt kan stå og godt kan bibeholdes, som de er, i en længere periode, men de vil ikke kunne ombygges til moderne plejeboliger. Det er netop det kvalitetsløft, som vi i SF har for øje, og som flertallet af udvalget har for øje, vi gerne vil give til de ældre borgere i København.

Det er rigtigt, på den helt korte bane er det her en stor indgriben i en masse menneskers liv, men det ændrer ikke ved, at det på den lange bane er den rigtige beslutning, det er den rigtige vej at gå at følge de 17 principper og ikke lade 1-rums-boliger stå til fordel for 2-rums-boliger.

Hvad forestiller Dansk Folkeparti sig? At vi i stedet for at vælge 1-rums-plejehjemmene skal gå ud og vælge plejehjem, der er ombygget, fordi de måske har en mere hyggelig atmosfære, der giver hjerterum? Det er jo ikke forsvarlig politik.

Så bliver det hævdet fra Dansk Folkepartis side, at man nærmest entydigt har fokuseret på at lukke selvejende plejehjem. Dertil vil jeg sige, at det er der ikke noget om. Jeg har ikke tallene her, men jeg vil sige, at det har jeg sådan set undersøgt, og det blev også tilkendegivet på udvalgsrådet: Er der en sammenhæng, vil vi kun ud og lukke de selvejende, men vil vi bevare alle de kommunale? Den sammenhæng er der på ingen måde.

Så vil jeg også sige, at det er sådan set også en myte, at det her plejehjem skulle være unikt i forhold til sygefravær. Det passer ganske enkelt ikke. Dagmargården havde 16,9 kalendersygedage pr. fastansat medarbejder i 2010. Gennemsnittet for plejehjemmene på Nørrebro-Bispebjerg var 18,1. Så igen er det altså forkert.

Så er jeg glad for, at Dansk Folkeparti åbenbart har en uforbrugt pulje i deres budgetforslag på 34 mio. kr. Det vil jeg sådan set undlade at gøre mig alt for lystig over. På den måde vil jeg i hvert fald sige, at hvis man havde sådan en uforbrugt pulje, så ville jeg da have skyndt mig at bruge den til noget. Det synes jeg sådan set var til gavn. På den måde var der da nok af forslag, man kunne anvende og bruge til velfærdsforbedringer selv her i Københavns Kommune. Så jeg synes, det er lidt underligt, hvis man sådan har 34 mio. kr. liggende på kistebunden bare for det syns skyld, at der skulle komme et plejehjem op, som man ikke ønskede at lukke.

Så foreslår Dansk Folkeparti også, at vi sådan set skal være på forkant. Jeg synes, jeg hørte, Carl Christian Ebbesen sige, at vi sådan set skulle begynde at lægge lister ud for, hvem vi vil lukke fremover. Man kunne forestille sig, at vi ville lægge lister ud over, hvilke plejehjem ville være lukningstruede de næste 5 år.

Jeg vil gerne sige, at det vil jeg på ingen måde være med til. Det vil give stor utryghed, og det vil da om noget brændemærke de plejehjem. Tænk at skulle leve som beboer og vide, at man stod til lukning. Tror Dansk Folkeparti, der er nogen beboere, der vil lade sig indskrive på et plejehjem, der står på en brændemærket liste for de næste 5 år? Det tvivler jeg på, og det synes jeg ikke vil være forsvarligt.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 27. januar 2011**

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg vil lige sige til diskussionen om det her med 1- og 2-rumsboliger, at hvis det handler om helt traditionelle plejehjem, så er der sådan set ræson i, at det er 2-rumsboliger, men lige præcis fordi det her er et plejehjem, hvor hovedparten af beboerne er demente og alkoholdemente, så kan det faktisk være en fordel med 1-rumsboliger. Det er jo også en af grundene til, at det faktisk fungerer, at vi har et plejehjem, der fungerer her, det fungerer rigtig godt.

Men det, der egentlig bragte mig op, det var, fordi Ninna Thomsen tilsyneladende ikke ville fortælle mig og forsamlingen og tilhørerne her, hvornår man har været ude og foretage vurderingen efter de her 17 kriterier. Mig bekendt er det foretaget for meget, meget lang tid siden, ikke bare måneder, men år siden.

Jeg er også blevet oplyst, at der har været foretaget renoveringer efter den gennemgang af plejehjemmet derude, og at hvis man skulle foretage den samme vurdering i dag, så ville det ikke være det her, der står først for at skulle lukkes.

Borgmester Ninna Thomsen: Det kan jo blive en lang debat, hvis Dansk Folkeparti og SF gentagne gange skal gå op på den her talerstol og sige, at den anden person ikke vil svare på spørgsmålene. På den måde hørte jeg heller ikke Dansk Folkeparti svare på spørgsmålene, som jeg stillede, bl.a. om, hvorvidt Dansk Folkeparti virkelig mente, at man skulle lave en 5-års-liste og lægge ud for, hvilke plejehjem der skulle lukkes, og hvorvidt det ville være hensigtsmæssigt eller ej.

Jeg har ikke datoerne for, hvornår forvaltningen har været ude, men det vil jeg gerne svare skriftligt på efterfølgende til Dansk Folkeparti.

Men som sagt, selv om det har været 1 år eller 2 siden, man var ude, så ændrer det jo ikke ved det grundlæggende, hvordan bygningen ser ud. Som jeg sagde lige før, så er beslutningen primært truffet, fordi plejehjemmet ikke vurderes at kunne ombygges, man vil simpelt hen have for få boliger. Det vil ikke være økonomisk forsvarligt, det vil ikke give en god drift, hvis man skulle lave 2-rumsboliger på Dagmargården og efterfølgende drift, det er et forholdsvis lille plejehjem. På den måde vil det sådan set ikke ændre sig. Det kan godt være, man har repareret noget, man har malet væggene, men det ændrer grundlæggende set ikke ved, at de arealmæssige mure står. Der er ikke plads til at lave et stort plejehjem med 2-rumsboliger på Dagmargården. Det var der ikke for 2 år siden, og det er der heller ikke i dag.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Der er ikke flere runder. Derfor bliver det her også den sidste korte bemærkning til Carl Christian Ebbesen, værsgo.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Det er ærgerligt, så bliver den jo ikke kort, hvis det er den sidste.

Jeg vil gerne lige svare på det her med bygningsstandarden. Altså jeg kigger jo bare i sagen, og der står:

"Dagmargården er blandt de fysisk dårligste plejehjem i Københavns Kommune. Vedligeholdelsesstandarden af bygningen vil i de kommende år kræve, at der investeres betydelige beløb i ejendommen. Den dårlige vedligeholdelsesstand omfatter badeværelser, køkkener, adgangsforhold, elevatorer, gulvbelægning samt elektriske installationer m.v."

Det, der er min påstand, er, at sådan har det måske været, da kommunen har været ude, da Ninna Thomsens folk har været ude, da forvaltningen har været ude og kigge på det. Men sådan er det ikke længere. Det er sådan set både stødende og forargende, at vi sidder og træffer beslutning om noget, hvor der har været foretaget en renovering.

Så for at svare på det her med, om Dansk Folkeparti finder det hensigtsmæssigt med 5-års-lister over plejehjem, der skal lukkes: Næh, det gør vi ikke. Det, der sådan set var udgangspunktet, det var, at jeg sådan set kritiserede eller bad borgmesteren om at kigge på, hvad det er for et der er det næste i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

rækken, fordi det ved Ninna Thomsen godt, det ved Ninna Thomsens forvaltning godt. Derfor vil det jo være oplagt at sige, at hvis man støder på et plejehjem her, hvor der er hjerterum, så kunne det jo godt være, at man skulle lade det have lov til at fortsætte et år til halvandet endnu, sådan at man samlet kunne flytte det over i Fælledgården, som de selv har ønsket, og så måske tage hul på næste runde.

Som jeg egentlig har sagt tidligere, har Dansk Folkeparti jo viljen til at finde løsninger og vej, det har vi altid haft. Vi har støttet 11 ud af de 12 lukninger. Så er der den trettende, der er på banen her, og den vil vi så ikke støtte, men vi arbejder normalt altid konstruktivt på at prøve at finde løsninger, når der er behov for det.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Jeg havde i virkeligheden varslet, at der ikke ville blive givet flere korte bemærkninger, men... (*Afbrydelse*). På 2. næstformands bemærkning tror jeg, jeg vil holde fast i det. Tak for det. Der er ikke flere indtegnede.

Indstillingen blev godkendt med 37 stemmer imod 4. 5 undlod.

For stemte: A, B, C, F, I, V og Jaleh Tavakoli (løsgænger).

Imod stemte: O.

Følgende undlod at stemme: Ø.

Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Jaleh Tavakoli videreførte deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Jaleh Tavakoli godkendte indstillingen, idet der lægges vægt på, at afviklingen er et led i moderniseringsplanen, at der er andre gode tilbud til de særlige målgrupper, der i dag bor på Dagmargården, og at flytteprocesserne gennemføres så skånsomt som muligt og med respekt for beboernes og personalets ønsker og behov."

Dansk Folkeparti videreførte sin protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"Dansk Folkeparti mener ikke, at det er korrekt at lukke Dagmargården, idet det fremstår som et yderst velfungerende selvejende plejehjem med beboere med specielle diagnoser som psykiske lidelser, demens og alkoholdemens. Beboerne er opdelt i små grupper, hvor et veluddannet personale netop giver dem den faglighed og sociale omsorg, der er så vigtig. Plejehjemmet er velholdt og fremstår som et unikt tilbud, som Københavns Kommune netop kunne anvende som et særligt tilbud til en gruppe borgere, der har behov for små skærmede enheder."

25. Anlægsbevilling til tidlig opstart af 20 børnegrupper i midlertidige pavilloner (2010-164913)

Indstilling om,

1. at der gives en anlægsbevilling på 5.900.000 kr. til tidlig opstart af den kommende 15 gruppers daginstitution i Ragnhildgade. Pavillonen med 10 børnegrupper opsættes i Rovsingsgade 63, Østerbro. Anlægsbevillingen finansieres i 2011 på Børne- og Ungdomsudvalgets bevilling Anlæg, funktion 5.25.14.3 integrerede institutioner og fordeles med 200.000 kr. på Børne- og Ungdomsudvalgets bevilling anlæg funktion 5.25.14.3, og med 5.700.000 kr. på Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling, Københavns Ejendomme, funktion 5.25.14.3, samt

2. at der gives en anlægsbevilling på 6.300.000 kr. til tidlig opstart af den kommende 10 gruppers daginstitution på Sundholmsvej. Pavillonen med 10 børnegrupper opsættes i Njalsgade 103. Anlægsbevillingen finansieres i 2011 på Børne- og Ungdomsudvalgets bevilling Anlæg, funktion 5.25.14.3 integrerede institutioner og fordeles med 200.000 kr. på Børne- og Ungdomsudvalgets bevilling anlæg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

funktion 5.25.14.3, og med 6.100.000 kr. på Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling, Københavns Ejendomme, funktion 5.25.14.3.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Børne- og Ungdomsudvalget budgetramme.

(Børne- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

26. Forslag til ændringer til bilag 6 i Styrelsesvedtægten for Folkeskolen i Københavns Kommune (2009-178428)

Indstilling om,

1. at forslag til ændringer til bilag 6 i Styrelsesvedtægten for folkeskolen i Københavns Kommune godkendes, samt

2. at der pr. 01.08.2011 nedlægges en observationsklasse på Bavnehøj Skole (OBS) samt at ressourcerne omlægges til mere inkluderende indsatser i Området Vesterbro/Kgs. Enghave.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Børne- og Ungdomsudvalgets budgetramme.

(Børne- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

27. Copenhagen Volunteers - Fremtidig organisering (2010-143694)

Indstilling om

1. at Copenhagen Volunteers fortsat er organiseret under Kultur- og Fritidsudvalget,

2. at der i 2011, 2012 og 2013 overføres 1 mio. kr. (p/l 2011) årligt til Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling Kultur og Fritid, funktion 03.38.70.1 - Fælles formål til drift af Copenhagen Volunteers, samt

3. at der anvises kasse-mæssig dækning for de 1 mio. kr. i henholdsvis 2011, 2012 og 2013 på Beskæftigelses- og Integrationsudvalgets ramme Integrationsindsats, funktion 6.45.51 Administration.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Kultur- og Fritidsudvalget budgetramme.

(Beskæftigelses- og Integrationsudvalget og Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

28. Årsberetning Intern Revision for Regnskabsåret 2009 (2011-2030)

Indstilling om,

1. at Intern Revisions årsberetning for 2009 godkendes.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Revisionsudvalgets budgetramme.

(Revisionsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

29. Forespørgsel til Socialborgmesteren om erhvervs mulighederne for psykisk syge med arbejdsevne i behold (2011-8323)

Socialborgmesteren bedes redegøre for, hvad der gøres for at hjælpe psykisk syge borgere med arbejdsevnen i behold i beskæftigelse.

(Stillet af Dansk Folkeparti)

Finn Rudaizky (O): Måske vil nogle undre sig en lille smule over, at vi fra Dansk Folkepartis side her beder socialborgmesteren om at redegøre for erhvervs mulighederne for de psykisk syge med arbejdsevnen i behold. Jeg vil godt have lov til at understrege, at vi ved i Dansk Folkeparti udmærket, at der arbejdes med et forsøg på oprettelse af en job- og vidensformidling til borgere med sindslidelser. Det synes vi for øvrigt er meget positivt. Men når vi rejser forespørgslen, så skyldes det bl.a., at vi ønsker at fastholde et meget skarpt fokus på erhvervs mulighederne eller rettere mangelen på erhvervs muligheder for denne her gruppe borgere.

Jeg hørte, at i går var beskæftigelsesminister Inger Støjberg ude og sige, at selv om man kun kunne arbejde ganske få timer som fleksjobber, så skulle denne arbejdsevne anvendes. Så var der kritikere, der svarede, at de gerne ville se, hvem på arbejdsmarkedet der ville bruge disse psykisk syge i et få timers job. Men selvfølgelig kan det lade sig gøre, hvis viljen er til stede.

Det, som vi ønsker oplyst, er, hvad man gør fra Københavns Kommunes side her og nu, hvilken strategi man arbejder efter. For øvrigt er det slet ikke sikkert, at man kan få Arbejdsmarkedsstyrelsen til at være med til at realisere det projektønske, som Borgerrepræsentationen besluttede den 13. januar 2011.

Det er derfor, vi skal have en strategi her og nu. Derfor spørger vi: Hvad er socialborgmesterens strategi, hvad gør andre kommuner, kan vi lære noget af andre kommuner? Så må man vel sige, at det er vel fakta, at det må koste rigtig meget i tabt arbejdsindsats for kommunen, når der slet ikke gøres noget, eller hvis der ikke gøres tilstrækkelig meget. Hvad koster det egentlig i psykisk ustabilitet, når den psykisk syge blot skal sidde derhjemme uden arbejde.

Det er bl.a. de spørgsmål, som Dansk Folkeparti synes, det er relevant at få besvaret, og vi vil egentlig også gerne høre, hvis socialborgmesteren har mod til det, om socialborgmesteren er enig i, at indsatsen bør være meget større, end den er for tiden.

Borgmester Mikkel Warming: Jeg takker for forespørgslen og vil gerne svare på det, der faktisk står i forespørgslen, fordi det har jeg forberedt mig på, mens de mange ekstra spørgsmål, Finn Rudaizky kom med nu, er lidt sværere at nå. Bl.a. hvad der sker i andre kommuner er lidt svært sådan lige på stående fod, når man ikke har varslet det i forespørgslen, at svare på, må jeg sige.

Jeg vil godt starte med at berolige Finn Rudaizky. Som der også blev orienteret skriftligt om på Socialudvalgets møde i går, det lå på bordet ved mødets begyndelse, så har kommunen fået penge til dette job- og videnformidlingsprojekt, ikke helt så mange, som man havde ønsket sig, men man fik nok til, at projektet kan køre. Så det kan Finn Rudaizky være helt rolig for.

Som sagt takker jeg for forespørgslen, fordi det giver mulighed for at debattere indsatsen for at hjælpe psykisk syge til et mere selvhjulpent liv, for det er en af kommunens, socialforvaltningens fornemste opgaver at hjælpe mennesker, der har en sindslidelse, til at leve et mere selvhjulpent liv. Derfor arbejder socialforvaltningen på baggrund af det, man kalder en recovery-orienteret tilgang, til det enkelte menneske. Recovery betyder en antagelse om, at det er muligt at komme sig helt eller delvis,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

også selv om man har fået en alvorlig sygdom. Som supplement til den her recovery-orienterede tilgang, så arbejder man også med, og det har vi også godkendt i Socialudvalget, at øge flowet på vores bocentre, så det enkelte menneske hjælpes til at leve et mere selvhjulpent liv i egen bolig.

Det er helt klart, at en afgørende faktor, når et menneske med en sindslidelse skal fastholde livet i egen bolig, er en eller anden form for beskæftigelse, eller en anden form for aktivering. Fordi det giver et enkelte menneske meningsfyldt indhold i tilværelsen, det styrker selvværdet og livsglæden, det skaber netværk, når man er i en eller anden form for beskæftigelse eller aktivering.

Nu er det så tiden, hvor jeg lige skal løfte pegefingeren og sige, at det er vigtigt, når vi fortsætter debatten her i dag om det her emne, at huske på, at socialforvaltningen har ansvaret for den sociale indsats over for borgere med sindslidelse, hvorimod det er beskæftigelsesforvaltningen, der har ansvaret for beskæftigelsesforanstaltninger over for mennesker i det hele taget, også mennesker med sindslidelse. Fordi kompetencen til at træffe afgørelser omkring beskæftigelsesforanstaltninger er placeret i beskæftigelsesforvaltningen.

Derfor er jeg også glad for, at beskæftigelsesborgmesteren vil deltage i debatten med et indlæg, der bl.a. taler om den indsats, man laver i beskæftigelsesforvaltningen. De to forvaltninger samarbejder derfor og har en fælles strategi for de mennesker, som er fælles, fordi de har sociale problemer ud over et ledighedsproblem. Det er borgere, det er mennesker, som har match i det, man kalder 2 eller 3 i den her 1-2-3-opdeling, man har i vore dage.

Strategien skal bl.a. sikre et mere koordineret, prioriteret samarbejde mellem de to forvaltninger, bl.a. ved, at man udarbejder sociale handleplaner, som skal sikre, at den sociale indsats og beskæftigelsesindsatsen sker på baggrund af et helhedssyn på det enkelte menneske. Der er ca. 2.000 københavnere med sindslidelse, som er omfattet af denne her fælles strategi.

I Socialudvalget og i socialforvaltningen har vi for 2010 faktisk netop sat øget fokus på det emne, beskæftigelse af mennesker med psykisk sygdom. Det kommer til udtryk i flere sammenhænge, f.eks. socialøkonomiske virksomheder, hvor Økonomiudvalget jo sidste år godkendte en strategi, som indebærer, at kommunen skal oprette og hjælpe med at etablere en række socialøkonomiske virksomheder i København. Den type virksomheder har det ofte som et fast defineret mål at ansætte mennesker, der af forskellige årsager har udfordringer, som det hedder i moderne kommunaldansk, med at komme ind på arbejdsmarkedet, herunder mennesker med sindslidelser.

Så har vi i Socialudvalget og i Beskæftigelsesudvalget her i januar måned jo godkendt et medlemsforslag om, at de to forvaltninger BIF og SOC, for at blive i kommunalforkortelserne, skal lave et forslag til en yderligere forstærket og øget koordineret indsats i forhold til nogle af de mest udsatte kontanthjælpsmodtagere, forslag som skal indgå i budgetforhandlingerne for 2012.

Nogle af de mest udsatte kontanthjælpsmodtagere er typisk mennesker med en sindslidelse, fordi vi ved, at de mennesker, der ofte har misbrug, rigtig mange af dem, mellem 33 og 50 pct., vil typisk også, afhængigt af, om det er den ene eller den anden form for misbrug, være i kontakt med det psykiatriske system.

Så har vi i de pejlemærker, målsætninger, Socialudvalget har vedtaget for de kommende års arbejde, et pejlemærke, en målsætning om, at der skal flere mennesker med sindslidelse i beskæftigelse, i en eller anden form for aktivering. Målsætningen er, at antallet af mennesker med sindslidelser, der kommer i beskæftigelse eller anden form for aktivering, ved udgangen af 2013 er øget med 10 pct. i forhold til 2010. En indsats, som, hvis den skal lykkes, skal ske i tæt samarbejde med beskæftigelsesforvaltningen.

Så er vi også nødt til, når vi snakker om psykiatrien, når vi snakker om mennesker med psykisk sygdom, at forholde os en lille smule til nogle af de meget grundlæggende udfordringer, vi har. Det sætter sit præg på indsatsen for at få mennesker med psykisk sygdom i beskæftigelse. Det handler om det pres, det at der kommer flere mennesker med psykiske lidelser, giver, og det faktum, at mennesker

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

med psykiske lidelser i dag, dem, vi har med at gøre som kommune, er mere syge i dag end for 15 år siden.

Vi ved, at koncentrationen af mennesker med psykisk sygdom er større i hovedstadsområdet end i resten af Danmark. Vi ved, at der i København alene bor ca. en fjerdedel af alle landets psykisk syge. Det handler om storbyens tiltrækningskraft og om muligheden for at kunne gemme sig i byens skygger. Tallet stiger, i takt med at indbyggertallet stiger.

Det betyder, at socialpsykiatrien, det som kommunen står for, jo ikke alene oplever et øget pres på grund af en stigning i antallet, men også fordi pleje- og støttebehovet stiger i øjeblikket, bl.a. fordi de psykiatriske patienter bliver udskrevet tidligere fra hospitalerne, end de gjorde før. Jeg tror, Finn Rudaizky godt er klar over i sin egenskab af medlem af Regionsrådet, at lige præcis der er der noget, som faktisk betyder, at de mennesker, der i dag er på vores bocentre, de mennesker, der i dag er uden for hospitalerne, er mere syge i dag, end de var for 15 år siden.

Det er jo paradoksalt og trist, kan man sige, at i tider, hvor vi alle sammen er enige om vigtigheden af at lave en indsats for at få folk ud i et meningsfyldt fællesskab, beskæftigelse nogle timer, flere timer, andre former for aktivering, også er det tidspunkt, hvor den psykiatriske behandlingssituation så gør, at det er sværere i dag, end det var for 15 år siden, hvor man måske ikke var så fokuseret på det. Jeg skal lige understrege, at hverken stigningen i antal psykisk syge eller pleje- og omsorgstygden reguleres i budgettet, bare lige for en god ordens skyld.

Jeg deler til fulde forespørgernes ønske om, at psykisk syge med arbejdsevne kan bruge de evner, de har, for at få så selvhjulpent et liv som overhovedet muligt. Det er en opgave, som jeg også er enig i, at vi skal løfte endnu mere i dag, og den forudsætter et meget stærkt samarbejde mellem først og fremmest beskæftigelsesforvaltningen og socialforvaltningen, men for så vidt også et fælles stærkt fokus på mennesker med sindslidelser i hele kommunen.

Borgmester Anna Mee Allerslev: Tak til socialborgmester Mikkel Warming for en meget grundig redegørelse. Jeg vil også lige svare kort, da spørgsmålet sådan set også ligger inden for mit område.

Det er vigtigt for mig at sige, at i BIF har vi kun et formål, og det er at få de ledige i job og uddannelse hurtigt, meningsfuldt og effektivt. Vi ønsker, at flest mulige borgere får mulighed for at blive selvforsørgende. Desværre er det jo sådan, at i kølvandet på finanskrisen så er køen af ledige blevet stadig større. I takt med det så er det endnu vigtigere, at vi får ydet en målrettet service.

Jeg er også enig i, at der skal være plads til at yde en specialiseret service. Derfor er jeg glad for, at BIF og SOC har en fælles strategi for fællesborgerne med sociale problemer ud over ledighed. Som socialborgmester Mikkel Warming sagde, så anslår socialforvaltningen, at ca. 2.000 borgere med sindslidelser er omfattet af strategien. Helt firkantet kan man sige, at hvor SOC laver en social indsats for, at borgernes liv hænger bedre sammen, vejleder BIF om vejen til selvforsørgelse. Det vil fortsat være vigtigt, ligesom det er vigtigt, at strategien er koordineret.

Sindslidende borgere under 65 år er ofte i kontakt med mange forskellige aktører på én gang. Det er både kommunen, arbejdsgiver, psykiatrien, lægen osv. Alene borgernes kontakt med kommunen under et forløb vil ofte betyde, at borgerne er i kontakt med mere end én forvaltning samtidig. Det stiller udfordringer til forvaltningerne.

Jobcenter København har derfor også sagt ja til at deltage i et projekt, som socialforvaltningen har rejst midler til og er ejer af. Men vi skal også passe på ikke at opfinde for mange metoder på én gang. En mulig fællesløsning er, at den indarbejdes i det fælles BIF-SOC-samarbejde, som allerede eksisterer. Ligesom socialborgmester Mikkel Warming ser jeg også forslaget som en naturlig del af medlemsforslaget om en forstærket indsats over for de mest udsatte kontanthjælpsmodtagere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Socialudvalget og Beskæftigelses- og Integrationsudvalget har for nylig godkendt et medlemsforslag om, at BIF og SOC skal udarbejde et forslag til en øget koordineret indsats i forhold til de mest udsatte kontanthjælpsmodtagere.

Jeg håber, det også har redegjort for spørgsmålet.

Forespørgslen blev besvaret.

=====

30. Medlemsforslag om stop for samarbejde med selskaber, der tjener penge på de israelske bosættelser i Palæstina (2011-5653)

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Økonomiforvaltningen at undersøge muligheden for, at Københavns Kommune stopper samarbejdet med G4S, samt
2. at Borgerrepræsentationen pålægger Økonomiforvaltningen at komme med forslag til, hvordan Københavns Kommunes etiske indkøbspolitik kan bringes på højde med kommunens etiske investeringspolitik i forhold til at indarbejde krav om overholdelse af menneskerettigheder, folkeretten, anerkendte normer og FN konventioner.

(Stillet af Enhedslisten)

Borgmester **Mikkel Warming**: Det er vigtigt, hvordan fællesskabets penge bruges. Vi har et ansvar som medlemmer af denne forsamling for, hvordan de penge, vi varetager, bruges, selvfølgelig for ikke at bruge pengene forkert, betale for meget, et ansvar for at sikre, at pengene prioriteres så rigtigt som muligt i overensstemmelse med de politiske prioriteringer, vi i øvrigt vedtager. Og vi har et ansvar for, hvad fællesskabets penge bruges til, der også handler om, hvad er det for nogle varer, vi køber, hvad er det for nogle firmaer, vi køber dem af, for det betyder noget, når København handler ind.

Som en af de, hvis ikke den største indkøber i dette land, har kommunen, har vi en pligt til at overveje, hvordan pengene bruges. Det er vi heldigvis ret enige om. Derfor er der vedtaget en etisk indkøbspolitik i denne forsamling, og heri slår vi fast, at det er vigtigt bl.a., at firmaer, kommunen køber varer hos, overholder f.eks. de internationale arbejdstagerrettigheder. Der mangler dog de elementer, vi har tilføjet i investeringspolitikken, nemlig at de firmaer, vi handler med, skal overholde menneskerettighederne og de internationale konventioner.

Derfor er den ene del af medlemsforslaget, at vi ønsker at pålægge økonomiforvaltningen at komme med forslag til, hvordan Københavns Kommunes etiske indkøbspolitik kan bringes på højde med den etiske investeringspolitik i forhold til at indarbejde krav om overholdelse af menneskerettigheder, folkeretten, anerkendte normer og FN-konventioner.

Forslagets anden del tager så fat i en konkret sag med et konkret firma, som kommunen handler med. Talrige FN-resolutioner har slået fast, at Vestbredden og Østjerusalem er besat område. Alligevel fortsætter man med at udvide bosættelserne. Det er i dag en af de største selvstændige forhindringer for fredsforhandlingerne, hvilket også har fået den danske regering, USA og det internationale samfund til at reagere.

Den 23. september sidste år vedtog Borgerrepræsentationen, at Københavns etiske investeringspolitik baseres på danske og internationale love, på anerkendte normer og FN-konventioner og gælder også for selskaber, der opererer i internationale brændpunkter eksempelvis i de besatte områder i Palæstina.

Den 21. november 2010 kunne Berlingske Tidende så berette, at sikkerhedsfirmaet G4S havde genoptaget deres virke i israelske bosættelser, hvorfra de ellers havde trukket sig ud i 2002 efter skarp international kritik, bl.a. fra daværende udenrigsminister Per Stig Møller. Man kunne også læse i Ber-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

lingske Tidende, at G4S bl.a. tjener penge på at levere sikkerhedsudstyr til checkpoints, der er en del af muren, der blev dømt ulovlig af Den Internationale Domstol i 2004, at de leverer bevæbnede vagter til butikker og banker i bosættelserne og udstyr til fængsler i Israel og på Vestbredden, der anklages for dels at have politiske fanger, dels for at anvende tortur. Det viser dokumentation indsamlet både af Berlingske selv og af det uafhængige researchcenter DanWatch, der overvåger virksomheders opførsel.

København har en fælles indkøbsaftale med G4S på alarmområdet, som i dag omfatter installation af automatiske indbrudsalarmanlæg, AIA-anlæg. Vi har tidligere haft aftaler, når det gælder vagtudrykning og en kontrolcentral. Udgifterne, som kommunen har haft til G4S, er for 2009 opgjort til 17,5 mio. kr. Det forventes, at udgifterne i 2010 bliver lavere, fordi opgaver omkring kontrolcentral og udrykning er overgået til nye leverandører.

Vi foreslår at pålægge økonomiforvaltningen at undersøge muligheden for, at Københavns Kommune stopper samarbejdet med G4S. Vi synes, det er vigtigt, hvad vi bruger fællesskabets penge til, og hvad de bliver brugt til, for vi har et ansvar. Uanset, som det handlede om under et tidligere punkt i dag om kinesisk granit i Købmagergade, eller det handler om vagtselskabers opførsel rundt omkring i verden, så har vi et ansvar. Vi ønsker at få det løftet og undersøge vores muligheder.

Lars Weiss (A): Socialdemokraterne stemmer for forslaget, da en undersøgelse af problematikken generelt vil være relevant for kommunen. Det er vigtigt at få fastlagt, hvilke juridiske muligheder der er i en sag, hvor et firma har vundet et udbud og eventuelt er involveret i aktiviteter, som kan krænke kommunens etiske politikker.

Det er imidlertid også vigtigt for os, at vi som kommune både ved investeringer og ved indkøb bygger vores vurderinger på objektive og internationalt anerkendte principper, som det også er muligt for en kommune at varetage, uden at vi i denne her sag fører udenrigspolitik.

Vi skal naturligvis leve op til de forventninger, københavnere har til, at deres penge bruges etisk forsvarligt, men også til forventningerne om, at samarbejdspartnerne, som kommunen har, behandles fair og lige. I forlængelse af det kan jeg sige, at vi som Socialdemokrater også støtter, at der ses på indkøbspolitikken.

Neil Stenbæk Bloem (F): SF's holdning til de ulovlige bosættelser er klokkeklar. Når vi stemmer for Enhedslistens forslag om stop for samarbejde med selskaber, der tjener penge på ulovlige israelske bosættelser i Palæstina, så er det, fordi vi på ingen måde accepterer de ulovlige bosættelser på Vestbredden og derfor finder det forkasteligt indirekte at støtte dem via firmaer, som leverer ydelser og/eller materiel til bosættelserne.

Det er også, fordi vi mener, at Københavns Kommune altid bør repræsentere en uangribelig integritet og være foregangskommune for resten af landet i forhold til, hvilke foretagender vi vælger at støtte både direkte og indirekte. Det er også, fordi vi mener, at det skal være selvfølgelig, at FN-konventioner overholdes, og at der aldrig skal kunne sættes spørgsmålstegn ved Københavns interesser i den henseende.

Derfor bakker vi fuldt op om, at indkøbspolitikken på samme måde som investeringspolitikken skal baseres på danske og internationale love og på anerkendte normer og FN-konventioner.

SF stemmer for dette medlemsforslag, og vi ser meget frem til at se økonomiforvaltningens forslag til, hvordan vi kan bringe Københavns Kommunes etiske indkøbspolitik op på højde med kommunens etiske investeringspolitik.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Jeg skal minde om, at vi i salen ikke behandler udenrigspolitiske spørgsmål, men alene holder os til det, der har med Københavns Kommunes interesser at gøre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Katrina Feilberg (B): I Det Radikale Venstre ligger det os rigtig meget på sinde, at vi har en indkøbspolitik og en investeringspolitik, der kan lægge maksimalt pres på vores leverandører og få dem til at agere ud fra de værdier, som vi har fastsat.

Vi finder det konkrete forslag lidt kompliceret, men selvfølgelig ret meget relevant. Vi er en kommune, og vi har en række forpligtelser både over for lovgivningen og over for borgere, men vi er også en stor kunde for mange af vores samarbejdspartnere. I Det Radikale Venstre mener vi selvfølgelig, at vi bør søge indflydelse der, hvor vi kan, på kvaliteten af de varer og tjenesteydelser, vi får, og måden, de er fremkommet på.

I forhold til det konkrete medlemsforslag finder vi det lidt problematisk det her med, at forslagsstillerne vil bede os om at tage stilling til et helt konkret firma og Københavns Kommunes involvering med det her firma for herefter at tage stilling til, hvordan kommunens etiske indkøbspolitik kan forbedres eller ændres.

I Det Radikale Venstre så vi sådan set gerne, at vi gik et skridt tilbage, eller sagt på en anden måde, vi vil sådan set gerne støtte det 2. "at" og vi synes, det er rigtig fint, at vi beder økonomiforvaltningen og Økonomiudvalget om at gå vores indkøbspolitik igennem. Den vurdering og drøftelse bør selvfølgelig også helt grundlæggende inddrage, hvilke aktører og hvilke standarder vi lægger til grund for vores vurderinger af, om vi finder nogen egnede til at levere varer og tjenesteydelser til København.

På den baggrund, når man sådan har haft den mere principielle diskussion og set, hvor er det vores snit for en eventuel ny indkøbspolitik skal være, så kan man jo så gå ind og tage stilling til de her konkrete firmaer, om de fortsat skal være leverandører til Københavns Kommune. Så man kan sige: Først en gennemgang og opdatering af vores indkøbspolitik og derefter en stillingtagen til de konkrete firmaer. Derfor vil vi undlade at stemme til første punkt og stemme for det 2. "at". Vi har så også en protokolbemærkning i den sammenhæng, der hedder:

"Det ligger Det Radikale Venstre meget på sinde, at vi har en indkøbspolitik og en investeringspolitik, der kan lægge pres på vores leverandører til at agere ud fra vores værdier. Men vi mener i forhold til det konkrete forslag, at det er problematisk at gå ind i en konkret vurdering af et enkelt firma, uden at Økonomiudvalget har haft en principiel drøftelse af kommunens indkøbspolitik og opgradering af denne, som forslaget lægger op til i sit 2. "at". Det Radikale Venstre ønsker den principielle diskussion først, og derefter stillingtagen til det enkelte firma."

Carl Christian Ebbesen (O): Vi ved jo godt, at stod det til Enhedslisten, jeg kunne måske sige det kommunistiske Enhedslisten, så skulle alt kommunaliseres og nationaliseres, alt privat initiativ skal fjernes og slås ned, revolutionen skal hellere starte i dag end i morgen. Ja, synspunkterne kender vi, samfundsomvæltende og revolutionerende, præcis som de altid har været.

Men Enhedslisten ved godt, at det kan man ikke få flertal for, så derfor har man tillagt sig en ny strategi, der går på at finde ethvert privat firma, som gør noget ondt i Enhedslistens øjne. Der kan jeg så bare konstatere, at det forslag, vi tilsyneladende skal behandle i dag, handler om Enhedslistens vanlige hetz mod Israel og jøderne.

Der må jeg så bare sige, at Dansk Folkepartis synspunkt i denne sag er, at diskussionen om, om selskaber er lovlige og agerer lovligt, det er nu engang et anliggende for Folketinget og udenrigspolitikken, som tilrettelægges i Folketinget og ikke her i Københavns Kommune.

Jeg mener, vi har én væsentlig opgave. Det er, at når vi går ud og bruger skatteborgernes penge, så skal vi sikre, at de bruges på den bedst mulige kvalitet inden for den prisramme, vi nu engang har afsat til at købe det produkt, som vi skal have.

Jeg kan bare sige, at det forslag, der er her, vil vi blankt afvise fra Dansk Folkepartis side. Vi vil overhovedet ikke ind på den diskussion, fordi det ikke er en diskussion, der hører til i den her sal. Udenrigspolitik foregår i Folketinget og ikke her i Borgerrepræsentationen i Københavns Kommune.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Det er usaglige kriterier, man bringer op. Hvis man ønsker at kritisere enkelte private firmaer, så synes jeg, Enhedslisten skulle gå til sin folketingsgruppe og bede den om at tage diskussionen der.

Mogens Lønborg (C): Så skal vi til det igen. Endnu en gang sætter Enhedslisten en antiisraelsk dagsorden. I den helt store verden er der masser af onde ting. Hver gang falder Enhedslistens øjne på det eneste demokrati, vi har i Mellemøsten, nemlig Israel.

Lad det være sagt med det samme: Bosættelsespolitikken er aldeles uacceptabel, og som der også står i jeres forslag – det er en af de få ting, der er fornuftige – refereres der bl.a. til Per Stig Møller, og jeg kan ikke være mere enig. Det er fornuftig politik at sætte sig imod bosættelserne.

Men så er vi også inde i udenrigspolitikken, og det er jo, som Carl Christian Ebbesen så rigtigt har sagt det, ikke lige denne her sal. Altså nok føler vi, at vi er noget betydningsfulde her i København, men vi er altså ikke det nationale parlament, må jeg lige minde Enhedslisten om. Så det er ikke her, vi skal tage diskussionen. Vi har også af min næstformandskollega fået at vide, at vi slet må snakke udenrigspolitik. Det er nu lidt svært, når Enhedslisten sådan set nærmest tvinger os til det.

Men det er altså fantastisk ensidigt hver gang for Enhedslisten at få lige præcis øje på Israel. Jamen hvad med alle de andre rædselsfulde diktaturer i Mellemøsten. Ja, vi ser i disse dage befolkningerne gøre oprør mod dem. Vi ser aldrig nogen sinde Enhedslisten optaget at finde ud af, om det her sikkerhedsfirma måske har lavet noget til diktaturet i Egypten eller Saudiarabien eller Syrien eller Iran eller nogle af de forfærdelige steder, vi har i den her verden nede i Mellemøsten, hvor der ikke overhovedet er demokrati, hvor befolkningerne brutalt undertrykkes. Det hører vi intet om.

Men det er jo lidt symptomatisk for den her venstrefløj. Jeg spadserede i dag i nærheden af, hvor jeg bor, og jeg gik forbi et ellers meget smukt hus, som hedder "Maos Lyst". Jeg gik og gjorde mig nogle tanker om, hvordan venstrefløjen flokkedes om verdenshistoriens største folkemorder. Det er Mao. Det er dokumenteret, at der ikke er nogen, der har myrdet så mange af sine egne mennesker som Mao. Og man forgylde Mao, man forguede Mao. Stalin – ja, SF har stadig ... (*Afbrydelse*). Ja, I kan ikke lide at høre det, det ved jeg godt, men det må I nu en gang imellem finde jer i, når I stiller os over for de her elendige dagsordener gang på gang, hvor vi skal boykotte Israel og alt muligt andet.

Så var det Sovjetunionen og alle de der forfærdelige kommunistregimer, som venstrefløjen har støttet. Jeg bliver nødt til bare at sige: Kan I ikke få lidt balance ...

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Må jeg ikke bare mindeligt bede om, at vi holder os til sagen og ikke til alt muligt andet.

Mogens Lønborg (C): Ja, hr. mødeleder. Men det er jo bare så symptomatisk, og det er det, der gør, at man ikke kan tage Enhedslistens forslag alvorligt.

Vi skal ikke som Konservative spændes for den vogn endnu en gang at sende et antiisraelsk signal her fra denne sal, så selvfølgelig stemmer vi imod dette her forslag.

Og jeg kunne godt tænke mig på et eller andet tidspunkt at finde ud af, om det ifølge forretningsordenen eller den kommunale styrelseslov overhovedet er muligt, at vi skal have den her slags diskussioner gang på gang, for de er så udenrigspolitisk orienterede.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Det tror jeg ikke, at de behøver at være, hvis man holder sig til forslaget, som det er stillet, men det kan jeg høre kan være svært.

Jaleh Tavakoli (U): Jeg synes, det er et rigtig godt forslag, der kommer fra Enhedslisten. Det er rigtigt, at vi er lokalpolitikere, og vi skal ikke blande os i udenrigspolitik som sådan, men jeg synes, det er en forsimpning af den verden, som vi lever i. Vi lever i en globaliseret verden, hvor tingene

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

hænger sammen. Ja, vi har efterhånden flere besøg fra Borgerrepræsentationen i Kina end i Frederiksberg.

Vi lever i en globaliseret verden, hvor vi bliver nødt til at forholde os til, hvad det er for nogle firmaer, vi har vores penge i, hvad det er for nogle firmaer, vi samarbejder med, og hvad det er for nogle mennesker, der er bag forskellige moskeer; det synes jeg også, man skal forholde sig til. Jeg synes, man skal forholde sig til det Kina, man besøger rigtig mange gange efterhånden. Der foregår rigtig mange menneskerettighedskrænkende ting i Kina, der foregår mange menneskerettighedskrænkende ting i Israel, og der foregår også rigtig mange menneskerettighedskrænkende ting i Gazastriben, selv om Israel ikke har magten der.

Jeg synes, vi bliver nødt til som politikere også at forholde os til den verden, vi lever i, fordi uanset om vi er lokalpolitikere, så lever vi altså i en verden, hvor vi skal forholde os til udenrigspolitiske ting, ikke mindst når vi besøger Kina, ikke mindst når vi har en moské på Vibevej, der administreres af præstestyret og andet.

Tak for ordet.

Lars Berg Dueholm (I): Nu skal jeg ikke sådan bevæge mig ind i et sprængfarligt emne som Palæstinapolitik, og jeg tror også, jeg kan sige, at Liberal Alliance ikke har nogen Palæstinapolitik. Vi bliver jo ofte beskyldt for kun at kunne tale om fire ting: højere, lavere, mere, mindre. I kan gå ind på vores hjemmeside, liberalalliance.dk, og se det.

Men jeg kunne ikke lade være med lige at drille et øjeblik, nu er det også næstsidsste punkt på dagsordenen. Jeg vil lige læse et kort citat op:

"Konservatismens forudsætning synes stadig at være liberalisten Adam Smith med nogen tilsætning af statskonservatisme, som Christmas Møller og Aksel Møller formulerede den i 1930'erne. Konservatismen bør lære af de dårlige erfaringer med liberalismen og vende sig mod Mao og kollektivismen efter ny inspiration."

Det er tidligere udenrigsminister Per Stig Møller, der har sagt det.

Lars Aslan Rasmussen (A): Jeg kan kun snakke for Socialdemokraterne selvfølgelig, men det var Carl Christian, der var ude og sige, at venstrefløjen fortsatte sin hetz mod Israel og jøder. Om det ikke kan dokumenteres nogen steder, at det er en hetz mod jøder eller en fortsættelse, at det er noget, som er en generel opfattelse, så er det i hvert fald forkert.

Så vil jeg sige til Mogens Lønborg, at jeg er fuldstændig enig i, at der er masser af lande, der er meget værre end Israel, specielt de lande, der ligger tæt på. Hvis Mogens Lønborg kender noget til firmaer, der handler med Iran eller sådan noget, så synes jeg da også, vi skal debattere det. Det kan blive nogle gode aftener, vi kunne få herinde. Men helt klart er der da lande, der er værre, men hvis man har kendskab til noget, så skal man endelig fremlægge det.

Borgmester Mikkel Warming: Først vil jeg sige, at det Per Stig Møller-citat, vi lige fik fra Liberal Alliances forkæmper herinde, giver jo en god forklaring på ledelseskulturen i Det Konservative Folkeparti over de sidste 10-15 år, vil jeg sige, hvis forbilledet har været formand Mao.

Men ellers vil jeg på vegne af de ca. 11 pct. af københavnere, der vil en revolutionær omvæltning og trampe alt privat initiativ under fode, væsentligt flere procent end Dansk Folkeparti i øvrigt her i København, bare lige konstatere, at vi faktisk mener det alvorligt, at vi har et ansvar for, hvad vi bruger vores penge til.

Det har vi også været enige om indtil nu. Det er derfor, vi har en etisk indkøbspolitik, hvor vi bl.a. siger, at vi ikke vil købe ind hos firmaer, der f.eks. overtræder de internationale arbejdstagerrettigheder. Det var bl.a. derfor, at vores ordfører Morten Kabell tidligere i dag gjorde rigtig meget ud af at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

prøve at få garantier fra miljø- og teknikborgmesteren for, at den granit, der skal bruges i Købmagergade, faktisk ikke bliver produceret under umenneskelige forhold, fordi vi faktisk mener det alvorligt.

Det er ikke en hetz mod nogen bestemt. Det er, fordi vi mener de ting, vi siger, alvorligt, at vi har et ansvar som kommune, som fællesskab. I og med at vi har vedtaget, at vi har et ansvar og har en etisk indkøbspolitik, så har vi også besluttet, at det ikke er lige meget. Det kan man så vælge at kalde udenrigspolitik. Det er det ikke. Det er at sige, at vi ved, det betyder noget, hvor vi handler, og vi ønsker, at de firmaer, de indkøb, vi gør, jamen det skal gøres hos firmaer, der også overholder menneskerettighederne, folkeretten, anerkendte normer og FN-konventioner.

Det kan man så være uenig i, men at kalde det hetz at gå ind for menneskerettigheder og for, at vores indkøbspolitik skal afspejle respekten for menneskerettighederne, er lidt svært.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Så skal jeg give ordet til Lars Berg Dueholm for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lars Berg Dueholm (I): – Denne gang uden citater. Jeg vil derimod spørge forslagsstillerne, om der er andre lande, man kunne forestille sig, vi skulle lave sådan en blackliste over. Sådan ud fra the top of my head kunne jeg forestille mig lande som Cuba eksempelvis, hvor dissidenter bliver fængslet. Så jeg vil da høre forslagsstillerne, om vi sådan kan mødes på midten, havde jeg nær sagt, og lave en blackliste, eller en rød liste, skal vi måske hellere kalde den, over menneskefjendske systemer rundt omkring i verden, som ikke respekterer selv de mest almindelige basale menneskerettigheder som eksempelvis privat ejendomsret.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: Hvis denne kommune, jeg følger Liberal Alliances vandring 180 grader, handler, køber varer hos firmaer, der bidrager til overtrædelse af menneskerettighederne i lande som Cuba, så skal vi også lade være at købe ind hos dem.

Neil Stenbæk Bloem (F): Nu har jeg hørt det argument efterhånden et par gange, også i forbindelse med sidste års diskussion af vores etiske investeringspolitik. Så jeg skal lige benytte denne lejlighed til at opklare en lille misforståelse.

Der er nogle, der siger, at disse diskussioner er overflødige og blander københavnernes ind i internationale anliggender, men det er netop i de tilfælde, hvor denne forsamling skødesløst og passivt ser til, mens københavnernes penge bliver brugt på investeringer og indkøbsaftaler med firmaer, der bevidst, ikke angiveligt, forbryder sig mod internationale love og menneskerettigheder, at vi faktisk inddrager københavnernes i en international konflikt. Det mener SF bare ikke er i orden.

Men måske de herrer Mogens Lønborg og Carl Christian Ebbesen vil fortælle, hvorfor det er fuldstændig acceptabelt at investere i virksomheder, der er i konflikt med menneskerettigheder og internationale love.

Mogens Lønborg (C): Som det er blevet sagt, så er det sådan, at det er Borgerrepræsentationen, der vedtager kommunens etiske investeringspolitik – så vidt, så godt. Så er det ikke Borgerrepræsentationen, som skal implementere den her etiske investeringspolitik. Det er sådan set forvaltningen, der skal gøre det.

Så er det altså bare, at vi har Enhedslisten, som springer op gang på gang, når man tilfældigvis lige et bestemt sted på den her klode, nemlig nede i Israel, på Vestbredden, finder nogle firmaer, som man mener overtræder. Så har vi Enhedslisten, som så stiller forslag her, ikke om en ny etisk investeringspolitik, hvilket jo er Borgerrepræsentationens opgave, men begynder så at sige at blande sig i,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

hvad der er forvaltningens opgave, nemlig at sørge for, at Københavns Kommune så lever op til den politik.

Vi kan få rigtig mange debatter. Lars Berg Dueholm var jo også inde på, at der er en uendelig række af forfærdelige undertrykkende regimer i denne verden, nogle står Enhedslisten nærmere end andre rent ideologisk, men vi får aldrig fra Enhedslisten noget bud på, om der lige er et sikkerhedsfirmaovre i Cuba, vi måske skulle blackliste.

Altså jeg synes bare, Enhedslisten har sin egen dagsorden, og Enhedslisten skal jo ikke gå ind og overtage økonomiforvaltningens rolle. Jeg ser gerne, at økonomiforvaltningen er dem, der sørger for, at vi overholder vores etiske investeringspolitik, og jeg synes, vi skal vise dem den tillid, at det gør de. Og så skal Enhedslisten ikke komme her og belemre os den ene gang efter den anden med et bestemt sted i denne verden. Havde I så bare en gang imellem taget fat i nogle andre ting. Lars Berg var inde på at lave sådan lidt af en deal, men det tror jeg ikke, når det kommer til stykket, Enhedslisten vil være parat til.

(Kort bemærkning).

Signe Færch (Ø): Nu er det jo en meget lang dagsorden, vi har fået sendt ud, og derfor kan jeg godt forstå, hvis der er sket det, som jeg tror, der er, nemlig at Mogens Lønborg er faldet i søvn, da han læste dagsordenen, et sted mellem 1. og 2. "at" i det her forslag.

Fordi når man hører Mogens Lønborg fra talerstolen, så er det, som om du ikke har læst det 2. "at". Det handler netop ikke om, at Enhedslisten kun tager fat i en eller anden konkret sag, og det her handler overhovedet ikke om noget antiisraelsk. Det handler om, at vi gerne vil have en etisk indkøbspolitik, som sørger for, at vi overholder menneskerettighederne, når vi bruger københavnernes penge til at købe ind eller købe ydelser.

Hvis du læser 2. "at", så står der sådan set meget klart, at det her handler om menneskerettigheder. Og det handler selvfølgelig så også om, når vi har kendskab til et konkret firma, som vi ved er med til at bryde menneskerettighederne, men det handler også om alle mulige andre menneskerettighedskrænkelser, som vi ikke mener, at københavnernes penge skal bruges til at støtte.

Lige nu er det sådan, at vi handler, hvad enten vi har en etisk indkøbspolitik eller ej, og det er præcis lige så meget udenrigspolitik at bruge københavnernes penge til at støtte menneskerettighedskrænkelser, som det er udenrigspolitik at sige, at det vil vi ikke være med til at støtte. Spørgsmålet er bare: Vil vi være med til at støtte menneskerettighedskrænkelser, eller vil vi ikke.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg må altså sige, at nu har jeg hørt både borgmester Mikkel Warming og Enhedslistens Signe Færch gå herop og prædike om menneskerettigheder. Når jeg tænker på, hvad for en baggrund Enhedslistens politik udspringer af, så lyder det altså frygtelig hult i mine ører, at man står her og er hellig, hvad menneskerettigheder angår. Der må jeg virkelig beklage.

I forhold til ... Ved du hvad, jeg kommer op igen.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Men så skal man nok overveje at tegne sig noget snart, vil jeg sige. Vi har nu fem indtegnede til korte bemærkninger i 2. runde. Hvis ikke de holder sig strengt til dagsordenens tema, så vil jeg lukke for de korte bemærkninger lige om lidt. Men jeg skal give ordet til Lars Berg Dueholm, værsgo.

(Kort bemærkning).

Lars Berg Dueholm (I): Takker Borgerrepræsentationens 1. næstformand for ordet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Enhedslisten er jo sådan en liste, det er jo ikke noget parti, forstår jeg, som er god til sådan at være godgørende på andres vegne, og her vil man jo så gerne sørge for, at borgernes penge bliver brugt ordentligt.

Uden at der nu skal gå Det Konservative Folkeparti i det, så kunne man jo godt spørge Enhedslisten, om man dermed så i virkeligheden også mente vedrørende de penge, man selv rendte rundt enten i denne partiliste eller rent som privatpersoner og brugte, skulle følge de samme strenge etiske regler, som man nu lægger op til, at kommunen skal følge.

Altså hvis borgmester Mikkel Warming nu havde behov for at få en alarm hjemme hos sig, om han så synes, at man bør vælge G4S som alarmleverandør, eller hvad søren de nu efterhånden leverer i Danmark. Fordi man kunne jo spørge om sådan et kommunistisk diktatur som Cuba eksempelvis, hvor de altså fængsler og torturer dissidenter, og det kan man smile ad eller lade være, men det gør de faktisk. De træder den private ejendomsret under føde hver eneste dag, og de har et klasesamfund, som siger sparto, idet der er dem, der har adgang til amerikanske dollars, og dem, der ikke har. Så jeg kunne godt tænke mig at spørge, om man synes, det er et styre, man bør støtte, herunder ved at tage på turistrejser og lægge pengene i den statsdrevne turistindustri.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Jeg må bede om, at man holder sig til sagen. Jeg havde meget svært ved at høre, hvad der i det sidste indlæg konkret havde med sagen at gøre. Men jeg skal give ordet til Mogens Lønborg for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Mogens Lønborg (C): Det er til Signe Færch. Jeg kan i hvert fald berolige Signe Færch med, at selvfølgelig har jeg læst det her forslag, ikke med stor iver, men jeg har læst det.

Det, jeg godt kunne tænke mig at spørge Enhedslisten om, når man nu har valgt her at være sådan fortrop for økonomiforvaltningen, altså sådan gå ud på eget initiativ og sige, hov, her har vi noget i verden, der ikke er så godt: Kan vi så forlade os på, at Enhedslisten vil prøve sådan at være afbalanceret og sådan have det globale syn på, sådan så vi også, når det er alle mulige andre steder i verden, vil få forslag fra Enhedslisten, hvis vores indkøbspolitik og vores investeringspolitik ikke er så etisk, som den burde være?

Vil Enhedslisten her fra talerstolen love os, at man vil prøve at være lige så nidkær over for alle andre, nu har Lars Berg Dueholm nævnt Cuba, og ja, I kender jo selv striben af rædselsregimer, hvor menneskerettighederne bliver overtrådt hver evig eneste dag, vil Enhedslisten komme herop og fortælle, om man er parat til at påtage sig den opgave at hjælpe økonomiforvaltningen. For det gør man altså meget, meget intenst, når det gælder Israel og bosættelserne. Vil man det fra Enhedslistens side, eller er det kun det her lille sted på kloden, som man har tænkt sig at snakke menneskerettigheder om?

Jaleh Tavakoli (U): Jeg kom lige i tanker om noget. Nogle af os fra Borgerrepræsentationen var jo på den her tur til London, hvor vi bl.a. besøgte Nokia og Siemens. Jeg kunne hele den tid, vi var hos Nokia og Siemens, simpelt hen ikke koncentrere mig så meget om, hvad det var ham her manden fortalte os om samarbejdet mellem Nokia og universiteterne og det, vi skulle lære fra Københavns side, fordi jeg blev ved med at tænke på, at Nokia faktisk har solgt internet- og mobiltelefonovervågningsudstyr til regimet i Iran, således at man kunne overvåge aktivister og politiske dissidenter i Iran.

På samme måde kunne jeg godt tænke mig at få undersøgt, hvor meget Nokia og Siemens har samarbejdet med København, hvor meget vi af vores skatte kroner bruger på Nokia og Siemens. Det synes jeg er interessant. Jeg håber selvfølgelig, at alle de, der stemmer ja i dag, ligesom jeg vil gøre, fordi jeg synes, det er enormt vigtigt at få afdækket de her forskellige firmaer, som er med til og har interesser i menneskerettighedskrænkende virksomhed, og på den måde straffe dem, også vil stemme ja, hvis vi finder ud af, at Københavns Kommune har penge i virksomhederne Nokia og Siemens.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: Ud over, at jeg godt kunne se perspektivet i, at Enhedslisten overtog økonomiforvaltningens opgaver her i København, hvad vi er blevet beskyldt for et par gange, at vi sådan set gjorde, så vil jeg bare sige, at det er en lille bitte smule rablende diskussion, for vi hører de borgerlige være imod, at menneskerettigheder skal være et kriterium i vores indkøbspolitik. Hvis I var for, ville I stemme for forslaget. Men vi hører jer være imod, vi hører de borgerlige være imod menneskerettigheder som et kriterium.

Jeg forstår ikke hvorfor, andet end at man åbenbart har en lidt differentieret holdning til menneskerettigheder. Det må være forklaringen. Hvordan kan man ellers snerre, som kun en Mogens Lønborg kan det, når han er allermest oppe og køre på en talerstol, sådan: menneskerettigheder.

Jeg forstår ikke de borgerlige i denne her sag. Hvis I mener, og det påstår I jo at I gør, at menneskerettigheder er helt centrale, så stem dog sammen med os andre for at gøre det til et meget vigtigt kriterium i vores indkøbspolitik, for det er det, forslaget går ud på, 2. "at". Sværere kan det vel dårligt være, medmindre man mener, at hos dem, man nu har forelsket sig i, er det ligegyldigt. Sådan har vi det ikke.

Det er derfor, at vi gang på gang, når det gælder investeringspolitik, og når det gælder indkøbspolitik, ikke kun stiller et enkelt forslag, men også prøver generelt at stramme politikkerne op ved at få bl.a. menneskerettigheder, overholdelse af internationale konventioner osv. ind i indkøbspolitikkerne, netop gøre det generelt. Men vi møder hver gang enorm modstand fra de borgerlige partier herinde, som åbenbart ikke ønsker, at menneskerettigheder skal være et kriterium, hverken når vi investerer eller køber ind. Det synes jeg er hykleri.

(Kort bemærkning).

Signe Færch (Ø): Jeg undrer mig meget over, hvad det er for nogle menneskerettighedskrænkelser, jeg har i min politiske baggrund, hvad Carl Christian Ebbesen påstår fra den her talerstol.

Jeg synes generelt, det er meget surt at være medforslagsstiller på et forslag, som handler om at implementere menneskerettigheder i en indkøbspolitik, hvorefter vi bliver beskyldt for ikke at gå ind for menneskerettigheder, ikke at ønske at efterleve menneskerettigheder. Altså hvis man er bekymret for, om Enhedslisten ikke går ind for menneskerettigheder, så må man da i den grad stemme for den her indstilling. Alt andet ville da være meget, meget underligt.

Mogens Lønborg spørger, om vi overtager økonomiforvaltningens rolle. Jeg mener, det er fuldstændig inden for vores mandat som politikere, at når vi får kendskab til et konkret firma, som vi ved er med til at gennemføre menneskerettighedskrænkelser og opbygge infrastruktur, som krænker menneskerettighederne i de ulovlige besættelser i Palæstina, så gør vi opmærksom på det, det er klart.

Er det kun, når det drejer sig om de ulovlige bosættelser? Nej, det er det ikke. Et godt eksempel er jo, at vi tidligere på dagsordenen i dag rejste spørgsmålet om den kinesiske granit, der skal bruges i Købmagergade, for at sikre, at man også her overholder de rettigheder for de arbejdere, som skal grave den her granit op.

Så det her handler generelt om: Ønsker vi en indkøbspolitik, som overholder menneskerettigheder, eller gør vi ikke? Det er fuldstændig uforståeligt for mig, hvis man kan stemme imod det.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Jeg skal give ordet til Carl Christian Ebbesen og sige, at vi havde stoppet for korte bemærkninger.

Carl Christian Ebbesen (O): Nu skal jeg bare lige rette Enhedslistens Signe Færch om, hvad det var for en baggrund Signe Færch havde. Ja, det kan jeg ikke udtale mig om. Jeg udtalte mig alene om Enhedslistens historiske baggrund og hvad Enhedslisten er dannet ud af, og hvad det var for nogle

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 27. januar 2011**

sympatier med regimer, som Signe Færchs forgængere og hendes partis historie tog udgangspunkt i. Der må jeg sige, at det lyder meget, meget hult, når man stiller sig herop og taler om menneskerettigheder. Der var noget, der gik fuldstændig ravende galt i den baggrund, som Enhedslisten er dannet ud af.

Det, jeg så ville gå på talerstolen for også før, det var i forhold til, at jeg stadig savner lidt svar på, om ikke borgmester Mikkel Warming kan bekræfte det, jeg sagde først, nemlig at det, der er Enhedslistens formål, det er, at alt privat initiativ skal fjernes og slås ned, og at revolutionen hellere skal starte i dag end i morgen. Og også, at man godt ved, at det er der så ikke flertal for, og derfor bruger man så den anden strategi. Det er nemlig at sætte nogle etiske kriterier op for ditten og datten, hvis formål bare er hele tiden at stramme og stramme og stramme og stramme, indtil man opnår det, man nemlig gerne vil, at alt bliver kommunaliseret, at det ikke er muligt at handle med nogen private overhovedet, og at man så får nationaliseret, kommunaliseret alle virksomheder, og at ethvert privat initiativ bliver slået fuldstændig ned.

Når jeg så alligevel har lyst til at fortsætte den her diskussion, så er det netop det 2. "at" i forslaget, det er nemlig diskussionen om det her med den etiske investeringspolitik. Når jeg tænker på, hvor meget bøvl vi havde med at få den vedtaget, så er det jo typisk et meget godt eksempel på præcis den samme strategi. Det er, at kommunen har noget likviditet i overskud, den skal man have placeret bedst muligt, hvorefter Enhedslisten starter præcis den samme trummerum i den her diskussion og siger, jamen så synes vi, det er forkert at investere i nogle, der laver noget medicin, som ikke måske er helt, som det skal være. Det er også forkert at tjene penge på våben, og det er i øvrigt forkert at have profit i det hele taget, så alle virksomheder, der har profit, har vi også problemer med osv. osv., få strammet så meget, man overhovedet kan.

Det er præcis den samme diskussion, vi nu skal have med indkøbspolitikken, kan jeg forstå. Så starter man stille og roligt igen med at få lagt de her bånd og kriterier ned i forhold til de virksomheder, vi skal handle med.

Jeg spørger sådan set og beder bare borgmester Mikkel Warming om at komme herop og bekræfte, at det er præcis det, det handler om.

I øvrigt er jeg jo ked af, at vedrørende den investeringspolitik, som vi jo havde en diskussion om, var Enhedslisten og Dansk Folkeparti faktisk enige om, at det var meget bedre at placere pengene i statsobligationer, for så kom vi ud over den her diskussion, og så fik vi netop flyttet hele diskussionen om udenrigspolitikken ind i Folketinget, hvor den hører til, hvor man ville låne sine penge ud, og hvor man i øvrigt ville lave sine investeringer. Det lod man staten om, og så kunne vi passe vores herinde, nemlig at sikre, at skatteborgerne får den bedste kvalitet til den bedste pris.

Jaleh Tavakoli (U): Jeg vil rigtig gerne høre de partier, som stemmer for, og især Enhedslisten, hvorvidt man, hvis man finder ud af, at københavnernes penge går til firmaer som Nokia og Siemens, er klar til også at afslutte forbindelser og aftaler og investeringer i firmaer som Nokia og Siemens.

Heidi Wang (I): Der blev nævnt meget om kinesere og menneskerettigheder. Derfor må jeg komme op og fortælle lidt om, hvordan jeg ser på den her sag eller i det hele taget, hvordan Liberal Alliance ser på denne her sag.

Alle ved godt, at Kinas præsident, Hu Jintao, lige har besøgt USA. Han tog en kæmpe stor pose penge med, 45 mia. US dollars, og han skabte med ét 238.000 job. Der var ingen amerikanere, der sagde: Vi ikke vil have de her penge, fordi I har menneskerettighedsproblemer i Kina.

Når det så er sagt, så vil jeg også sige, at min yndlingsøkonom, strateg og politisk leder hed Deng Xiaoping. Han har sådan en parlør, der siger, at det er lige meget, om katten er sort eller hvid, bare den fanger mus. I den her forbindelse synes jeg, at Enhedslisten har en god kat her. Det er det 2. "at", der går ud på, at Københavns Kommune skal lave forslag til en etisk indkøbspolitik. Det er meget, meget

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

vigtigt, lige meget om man er kineser eller ikkekineser, at overholdelse af menneskerettigheder, folkeretten eller respekt for FN-konventioner burde være en vigtig del af vores verden.

Derfor vil Liberal Alliance tilslutte sig det 2. "at", og vi vil meget gerne se forslag og se, hvad det fører til. Vi er positive og åbne over for det 2. "at".

Lars Berg Dueholm (I): Vi er jo en lille gruppe, så vi må sørge for at komme herop begge to.

I forhold til det, Heidi siger, så kan man jo igen spørge forslagsstillerne – nu vil vi se forslaget, jeg tror, det bliver rigtig spændende at se nemlig, jeg tror, det kommer til at afmontere muligheden – hvor grænsen går for forslagsstillerne.

Hvis der ikke i et land gennemføres hemmelige og frie valg, kan man så støtte statsejede virksomheder i et sådant land, kan man handle med kinesiske statsejede virksomheder eksempelvis? Det synes jeg da er et interessant spørgsmål at stille forslagsstillerne, fordi det jo er sådan, at langt de fleste investeringer i Kina, som jeg forstår det, skal have en kinesisk medinvestor.

På samme måde, som pengene til moskeen på Vibevej, uden at vi skal åbne den boks også, måske nok kommer fra det iranske præstestyre og knap så meget fra almindelige, private iranere, så kunne man måske også forestille sig, at sådan helt private kinesiske midler, arh mon ikke også der er lidt stat inde over det her. Det er altså en stat, som torturerer og slår folk ihjel og putter dem i lejre, og hvad de nu ellers gør. Senest kan vi bare se på Nobels fredsprismodtager.

Så igen, forslagsstillere: Kan man forestille sig, at vi ikke kan handle med Kina overhovedet?

Mogens Lønborg (C): Det ville være så fremmede for dialogen og debatten, hvis man, når man stiller et spørgsmål til Enhedslisten, så også får et svar. Jeg har herfra spurgt, og jeg har siddet og ventet spændt på, om man ville svare: Vil Enhedslisten være parat til at brede optikken ud og kigge rundt overalt for at se, hvor det er man overtræder nogle menneskerettigheder?

Nu har vi lige hørt om Nokia, og hvis det er rigtigt i forhold til Iran, jamen så synes jeg, vi skulle samle alle Nokiatelefonerne sammen her i aften og smide dem ned i en skraldespand, fordi så må vi jo bandlyse det firma, hvis det, som vi har hørt her, har et så tæt samarbejde med det rædselsfulde regime, som de har i Iran. Vi hører bare ikke Enhedslisten tage det op.

Jeg skal lige hjælpe Signe Færch lidt, for Signe Færch var heroppe og sige, at hun forstod ikke de borgerlige. Det er altså ikke svært, når man læser forslaget: "Talrige FN-resolutioner har slået fast, at Vestbredden og Østjerusalem ..." Og så kører den ellers med hele problematikken nede i Mellemøsten, og så begynder man ellers at regne ud, hvor mange penge osv. det er. Det er jo kun den problematik, man tager op.

At der så står noget bredt som sådan et figenblad oppe i det 2. "at", det ændrer jo ikke ved, at det signal, der bliver sendt, og det, medierne vil interessere sig for i forhold til den her sag, det er jo, at nu har Borgerrepræsentationen i København sendt et signal, der er imod Israel. Det er jo kernen i det, og det er også derfor, Enhedslisten går så vildt ind i sådan en sag her.

Men jeg vil så gerne høre Enhedslisten svare på, om man er lige så parat til at kigge på menneskerettighedsovertrædelser alle mulige andre steder. Og lad mig bare spørge direkte: Hvad med Cuba? Vi kan bare starte der.

Borgmester Mikkel Warming: Det bliver noget syret at komme herop, og jeg ved ikke, det bliver næsten syttende gang, sådan føles det, at skulle prøve at fortælle, hvad der ligger i det 2. "at" i forslaget, som handler om, at vi gerne vil stramme den etiske indkøbspolitik op, så bl.a. overholdelse af menneskerettigheder indgår som generelt krav. Dermed synes jeg efterhånden, at jeg har svaret for tredje eller fjerde gang alle de borgerlige ordførere, der har været heroppe på stribe.

Men det var jo ikke helt det, det handlede om, fordi Dansk Folkeparti slap jo katten ud af sækken, nemlig at de mener sådan set ikke, at der skal være en etisk indkøbspolitik. De mener sådan set bare, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

man skal gå efter den bedst mulige pris hver gang, og så kan alle andre overvejelser bare kyles ad Pommern til.

Kan man overhovedet handle med Kina? var der en af de andre liberalister, der var oppe og sige. Altså pointen er, hvem var det, der tidligere i dag prøvede at få teknik- og miljøborgmesterens garanti for, at den kinesiske granit, som skal bruges i Købmagergade, er produceret under anstændige forhold? Det var ikke Liberal Alliance, det var ikke Det Konservative Folkeparti, det var ikke Dansk Folkeparti. Det var Enhedslisten, fordi vi mener det faktisk alvorligt, at vi skal passe på med, hvordan vi bruger de penge, vi har, og til hvad.

Jeg kan ikke forstå, eller rettere, jeg kan godt forstå, hvorfor man ikke vil forstå det, fordi de borgerlige er ved at tale sig hen i det hjørne, at man i sit indtrængende ønske om ikke at ville anerkende, at der finder menneskerettighedskrænkelser sted på den besatte Vestbred, er nået dertil, at man er imod menneskerettigheder som et kriterium. Det synes jeg et eller andet sted burde give anledning til overvejelser i den borgerlige lejr.

Vi mener det her både konkret og generelt. Derfor har vi lavet forslaget, så der er et konkret forslag med et konkret firma, vi har fået kendskab til, og et generelt forslag, der handler om at gøre vores etiske indkøbspolitik mere finmasket, så menneskerettigheder, internationale konventioner indgår i det generelt. Vi er ikke på jagt efter lande; vi vil være sikre på, at de penge, vi bruger i Københavns Kommune, ikke går til at krænke menneskerettigheder. Derfor foreslår vi det i politikken.

Og dermed har jeg igen for tredje eller fjerde gang svaret de borgerlige ordførere på det spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Lars Berg Dueholm (I): Det er helt utroligt, så meget man kan undlade at svare på spørgsmål for tredje eller fjerde gang, kan jeg jo sige til borgmester Mikkel Warming. Fordi jeg spurgte ganske konkret: Mener forslagsstillerne, at man kan handle med kinesiske selskaber, som er helt eller delvis, direkte eller indirekte ejet af den kinesiske stat?

Når man bryder granit, så er det åbenbart vigtigt, om de, der nu bryder granitten, har et støvværn på eller ej. Det vigtige er ikke, om pengene går ned i den kinesiske lomme og finansierer kinesiske fængsler, hvori man smider borgerlige liberale dissidenter.

Så igen forslagsstillere, I bliver nødt til at svare konkret, og det kan I så gøre for første gang.

(Kort bemærkning).

Jaleh Tavakoli (U): Jeg vil gøre det rigtig, rigtig kort. Jeg synes bare ikke, borgmester Mikkel Warming svarede på mit spørgsmål om, at hvis det nu er blevet bevist, at Nokia og Siemens har solgt overvågningsudstyr til Iran til både internet og mobil, er man så parat til, ja at det får samme konsekvens som med G4S.

Leslie Arentoft (V): Jeg er rystet. Indtil jeg hørte herude i Snapstinget, at der rent faktisk var et flertal for det her forslag, så troede jeg, det var en joke. Jeg troede, det ville gå, som det altid går i den her slags diskussioner, at Enhedslisten selvfølgelig bliver isoleret på deres egen lille latterlige ø.

Men jeg har forståelsen af, at både SF og Socialdemokratiet vil støtte det forslag, der ligger her, og så er det, at jeg, undskyld jeg siger det, er nødt til at gå op og sige, hvad er det, konsekvensen af det her er: Stop for samarbejde med selskaber, der tjener penge på Israels bosættelser. Hvad mener de med "samarbejde"? Jamen der mener de jo indkøb. Hvad er det for virksomheder, vi har samarbejde med? Vi har næsten ikke noget samarbejde med nogen som helst virksomheder. I mener indkøb. Godt, så stop for indkøb hos selskaber, og der mener de virksomheder, der tjener penge på Israels bosættelser.

Vil det sige, at hvis man opdager en eller anden Danfosstermostat siddende i en eller anden bosættelse i Ramallah, eller hvor det nu måtte være på Vestbredden, så nægter Københavns Kommune

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

faktisk at indkøbe fra Danfoss? Så har vi et kæmpeproblem. Eller Velux, hvis der dukker et eller andet vindue op gennem en grossist fra Israel, som videresælger til en eller anden entreprenør, som laver noget på Vestbredden eller i Gaza eller whatever, skal vi så som kommune ophøre med at indkøbe fra deres side? Nej, selvfølgelig skal vi ikke det.

Tænk jer dog om, tænk på rækkevidden af det her. Lad være med at give Enhedslisten... de plejer altid at stå isoleret på den her latterlige ø. Hvor har I deponeret jeres hjerne? Det er så én ting.

Og så hører jeg altså også ting. Jeg troede, det var en joke, altså jeg troede, det var en joke, så jeg skrev sådan lidt løst ned, og derfor har jeg ikke rigtig tjek på mit talepapir her. Men jeg hører mange åndssvage ting altså, hvor skal jeg tage fat. Jo, Signe Færch, ulovlig besættelse. Hvad er det for en ulovlig besættelse, vi taler om? Vi taler om en besættelse, der fra 1948 af bestod i, at Syrien ...

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Må jeg ikke bede om, at vi holder os til dagsordenen.

Leslie Arentoft (V): Det er så i orden, men jeg refererer også bare til en udtalelse, der hedder en ulovlig besættelse. Da den fik lov til at stå, så må modsvaret vel også have lov til at bestå.

Den ulovlige besættelse bestod rent faktisk i, at det var arabiske stater, som modsagde FN's beslutning om en delingsplan. Det blev der gjort op med i 6-dageskrigen i 1967. Derfor har vi ingenmandsland i dag. De har besat et område, som palæstinenserne ikke vil have. De sagde nej i 1948, de sagde også nej i 1999. Hvem er det, der har besat hvad? De vil ikke have det her land, de nægter at have det her land.

Så jeg kan ikke forstå, hvordan man fra Socialdemokratiets side og fra SF's side er havnet på det punkt, hvor man for første gang i den historie, hvor jeg har været med til det her, køber det her tåbelige synspunkt. Kender I konsekvenserne ...

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Der er ikke mere taletid, desværre.

Borgmester **Mikkel Warming**: Vi er oppe i 7. eller 8. gang. Dette er også et forslag, der handler generelt om at få strammet op på kommunens indkøbspolitik, så at overtrædelse af internationale konventioner og menneskerettigheder indgår i den. Hvis de firmaer, der er nævnt af den stribe borgerlige ordførere af forskellig art, der har været oppe, indgår i det, så selvfølgelig.

Der ønskedes separat afstemning om medlemsforslagets enkelte punkter.

Forslagets 1. at-punkt blev vedtaget med 27 stemmer imod 12. 4 undlod.

For stemte: A, F, Ø og Jaleh Tavakoli (løsgænger).

Imod stemte: C, I, O og V.

Følgende undlod at stemme: B.

Forslagets 2. at-punkt blev vedtaget med 33 stemmer imod 10.

For stemte: A, B, F, I, Ø og Jaleh Tavakoli (løsgænger).

Imod stemte: C, O og V.

Forslaget i sin helhed blev vedtaget med 31 stemmer imod 12.

For stemte: A, B, F, Ø og Jaleh Tavakoli (løsgænger).

Imod stemte: C, I, O og V.

Det Radikale Venstre afgav følgende protokolbemærkning:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

"Det ligger det Radikale Venstre meget på sinde, at vi har en indkøbspolitik og en investeringspolitik, der kan lægge pres på vores leverandører til at agere ud fra vore værdier. Men vi mener i forhold til det konkrete forslag, at det er problematisk at gå ind i en konkret vurdering af et enkelt firma, uden at Økonomiudvalget har haft en principiel drøftelse af kommunens indkøbspolitik og opgradering af denne, som forslaget lægger op til i sit 2. at. Det Radikale Venstre ønsker den principielle diskussion først og derefter stillingtagen til det enkelte firma."

=====

31. Medlemsforslag om butiksliv i København (2011-8468)

Det foreslås,

1. at Økonomiforvaltningen i samarbejde med Teknik- og Miljøforvaltningen foretager en analyse af butikslivet i København med henblik på at afdække, hvorfor butikkerne i strøg- og brogaderne så hyppigt skifter ejer, og hvorfor så mange butikker er lukkede,
2. at det indgår i analysen, hvad etablering af store butikcentre, herunder hyper- og megacentre, betyder for butikslivet i strøg- og brogaderne,
3. at analysere, hvad udflytningen af butikker ud af Københavns Kommune har af betydning for beskæftigelsen i København
4. at analysere, hvad det betyder for sikkerheden i København, hvis handlen og kunderne i stigende grad affolker gaderummene til fordel for butikcentrene, samt
5. at der fremlægges forslag til, hvordan der kan sikres et levende byliv i strøg- og brogaderne ved at sikre et alsidigt butiksliv

(Stillet af Det Konservative Folkeparti)

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Da det er et medlemsforslag, skal jeg give ordet til en repræsentant for forslagsstillerne, Det Konservative Folkeparti, og det er Jakob Næsager, værsgo.

Jakob Næsager (C): Under det forrige punkt var man, for at bruge et Olsenbanden-udtryk, lige ved at være bange for, at vi kunne bringe verdensfreden i fare. Vi springer lidt i emnerne, men dog bliver ved det med handel, for vi lever trods alt i et kapitalistisk-liberalt samfund.

Vi har fremsat det her forslag om butiksliv i København, fordi vi oplever, at flere og flere af butikkerne på Københavns strøggader lider butiksdøden, og at forretningslivet bliver mere og mere ensidigt. I samme takt bliver mange af strøggaderne overtaget af store kæder med ens butikker, og det gør egentlig strøggaderne og butikslivet i København mere og mere kedeligt. Vi synes, det er en trist udvikling.

For at sikre, at det ikke er utilsigtede effekter af planforslag her fra salen eller fra udvalgene, så ønsker vi en analyse af butikstrukturen i København og af analyserne af de planbeslutninger, der bliver truffet her på Rådhuset, så vi får en øget viden om, hvilke effekter det får, når vi træffer beslutninger af planmæssig karakter her i salen. Der er ikke så meget politik i det, men vi håber meget, at der er tilslutning til, at vi får lavet sådan en analyse af konsekvenserne af de planbeslutninger, vi træffer.

Vi er fra konservativ side bekymrede for, om det bliver et for ensidigt butiksliv, vi får i København, og vi er også interesserede i at kende konsekvenserne af, hvad der sker hvis butikkerne i højere grad bliver koncentreret i centre uden for byen. Det kan også have betydning for sikkerheden i København, hvis butikslivet dør ud, og der færdes færre og færre på strøggaderne. Jeg har forstået, at jo større populationen er i strøggaderne, jo mere sikkert er det at færdes.

Så vi håber på, at der er tilslutning til en teknisk-administrativ analyse af butiks- og planbeslutningerne her i kommunen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Lars Weiss (A): Vi giver for så vidt Jakob Næsager ret i, at det er vigtigt at imødekomme butikernes ønsker i forhold til den fysiske udformning af vores strøggader og ikke mindst i forhold til de ændringer i butiksstrukturen, der kan følge af regeringens forslag om at bløde op i planloven i forhold til at etablere de såkaldte hypermarkeder.

Det er temaer i forhold til det her med strøggaderne, som blev ganske grundigt behandlet under punkt 15 på dagsordenen med hvidbogen om strøggaderne, der også imødekommer en del af de elementer, som står i medlemsforslaget.

Tilsvarende blev der i forbindelse med kommuneplanen for 2009 gennemført en analyse af detailhandelen i København, så til en vis grad er vi dækket ganske godt ind på det her felt, også taget in mente, at vi i København har en besluttet politik om at prøve at minimere de eksterne konsulentudgifter, vi køber ude i byen.

Vi vil på vegne af flere forskellige partier foreslå, at forslaget udvalghenvises til videre behandling i Økonomiudvalget med inddragelse af Teknik- og Miljøudvalget.

Morten Kabell (Ø): Det siges, at selv blind høne kan finde et korn, og som sådan kan jeg da kun sige, at jeg er da glad for, at vi er glade for i Enhedslisten, at Det Konservative Folkeparti nu er blandt dem, som erkender, at ja, det har faktisk nogle konsekvenser, hvad vi tillader fra politisk side for det butiksliv, vi har i byen. Det er ikke noget nyt, og man må da også ærligt erkende, at der findes masser af forskning, der findes masser af undersøgelser på, at bygger man malls, bygger man megacentre, ja, så er konsekvensen, at det lokale butiksliv dør ud, at det får sværere vilkår, og at byudviklingen på den måde afgørende ændres.

Det er ikke noget nyt. Vi har haft debatten endog mange gange i Borgerrepræsentationen. Det skal selvfølgelig ikke lægges Jakob Næsager til last, men man kunne måske godt, før man stiller et sådant medlemsforslag, lige selv kigge på, hvad der ligger af mange årtiers forskning på byudviklingsområdet, på butiksudviklingsområdet, inden man mener, at nu skal økonomiforvaltningen gå i gang med at opfinde den dybe tallerken. Den er jo opfundet, så man må sige, at det gør selvfølgelig forvaltningens arbejde ganske nemt, men alligevel.

Se på Sverige, kan jeg kun opfordre Jakob Næsager og Det Konservative Folkeparti til. Se på Sverige, hvor man i mange år har haft en udvikling, hvor man har tilladt opbygningen af megacentre og malls i udkanten af byerne, og hvor bymidterne ganske ofte er ganske tomme for butiksliv. Det er en udvikling, som jo ud over den utryghed, som Jakob Næsager også nævner, gør, at der ingen grund er til at tage ind til centrum af rigtig mange svenske byer, fordi der ikke foregår noget derinde. Butiksliv, handelsliv, rigtig meget af bylivet foregår ude omkring, og det foregår i butikcentre, som ganske langsomt, men dog støt og roligt har drænet bymidterne for liv.

Man kan også vælge et mere lokalt eksempel. Se Ørestad, hvor en eklatant fejlplacering af et storcenter ved navn Fields, som Det Konservative Folkeparti jo medvirkede til, har resulteret i, at det er ekstremt svært at få opbygget et lokalt butiksliv, lokale butiksmiljøer i Ørestad, en ting, der ikke just har bidraget til at skabe mere liv ude i den bydel i København.

Men bedre sent end aldrig. Fra Enhedslistens side er vi da glade for, at Det Konservative Folkeparti nu er på vej til at indse det, vi andre har sagt i årevis, og som forskningen i øvrigt også har sagt i årevis. Så som sådan kan vi da sagtens støtte medlemsforslaget, som det ligger, det nærmere sig en banalitet, men det er for den sags skyld også fint nok, som Lars Weiss foreslår det, at udvalghenvise det.

Som sagt vil det få både Økonomiudvalgets arbejde med et henvist medlemsforslag og for den sags skyld også forvaltningens arbejde til at være ganske nemt og enkelt. Så kan det også ses i den generelle sammenhæng, hvor det hører hjemme, nemlig i form af kommuneplanen og den kommuneplanrevision, vi jo står over for.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Jeg skal bede om, at der bliver en lille smule roligt i salen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 27. januar 2011

Bo Normander (B): I Det Radikale Venstre synes vi også, at det er et udmærket forslag. Det er faktisk et glimrende forslag, som De Konservative kommer med. Vi deler Jakob Næsagers bekymring over de problemer og de udfordringer, som butikslivet har i strøggaderne.

Der vil jeg så sige, at det jo er klart, at når man bygger et megacentre, som Fields jo sådan set er, i Ørestaden, så vil det jo trække kunder væk fra byen, og det trækker f.eks. kunder væk fra Amagerbrogade. Folk køber kun deres komfur eller en ny reol eller hvad det nu er kun én gang og ét sted, og de kunder, der så havner i storcentre, køber det så der i stedet for i vores strøggader.

Jeg synes selvfølgelig også, det er ret ejendommeligt, at forslaget kommer fra De Konservative, fordi når man ser på den regering, vi har nu, så arbejder De Konservative jo ihærdigt for, at vi skal have endnu flere storcentre og megacentre. Det er netop det, der er med til at ødelægge udviklingen i byerne.

Men altså vi synes sådan set, det er et godt forslag, som kommer her. Der er sandsynligvis mange forskellige årsager, ikke kun megacentre eller storcentre, men også andre årsager til, at der kan være problemer for butikslivet i strøggaderne. Så det kan vi helt sikkert blive klogere på, og vi er med på, at det så ryger videre i Økonomiudvalget.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg har det ambivalent med det her forslag, fordi jeg har lidt fornemmelsen af, hvorfor det bliver stillet. Det er, fordi man kender konklusionen på forhånd. Konklusionen kender vi jo godt. Det er, fordi der mangler parkeringspladser, det er, fordi der mangler adgangsforhold. Hvis folk skal handle ind ved at køre ind på cykel eller bruge bussen eller metro, jamen så kan man jo ikke køre på cyklen med store indkøbsposer, det lader sig jo ikke gøre. Så gør man netop lige præcis det, at man kører ud af København, til Rødovre Centrum i stedet for eller tager nogle af de andre steder i omegnskommunerne, hvor der er nogle ordentlige parkeringsforhold. Så handler man jo ind der og bruger sin tid der.

Så jeg har lidt forslagsstillerne mistænkt for, at de kender konklusionen på forhånd, og at det så kan være et argument for at prøve at overbevise venstrefløjens her i København, der har gjort alt for at mase biler og parkeringspladser og alt muligt andet ud af byen.

Jeg synes, man skal tænke sig godt og grundigt om og så sørge for, at vi får et butiksliv og nogle arbejdspladser herinde i København, og også, at man anerkender, at det medfører både trafik og et behov for, at folk kan parkere herinde i byen. Derfor ser jeg selvfølgelig frem til de kommende parkeringsforligsforhandlinger, som forhåbentlig munder ud i, at vi får skaffet de nødvendige flere parkeringspladser, der også kan være med til at fremme bylivet og handelslivet herinde i centrum.

Lars Berg Dueholm (I): Lad mig først og fremmest sige, at vi synes, det er hensigtsmæssigt med en udvalgshenvisning af medlemsforslaget; så kan vi jo se på de tidligere forslag, der ligger.

Dernæst synes jeg sådan set også, at forslaget her er en glimrende lejlighed til at se forskellen i højre side af salen her mellem Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti. Jeg mener ikke, det er min opgave som politiker at detailregulere, hvilke butikker der skal åbne på hvilke strøggader. Jeg forstår på forslagsstillerne, at de synes, det er sørgeligt, at en butik er en del af en kæde, mens de tilsyneladende mener, at der er en klar fordel i, at det er en individuelt ejet butik.

Der må jeg bare sige, at det har ikke min fjerneste interesse, om det er en Paradis-iskiosk, der ligger der, eller om det er en almindelig iskiosk. Det har ikke min fjerneste interesse, om der ligger en Hugo Boss-butik, eller der ligger en Poul Hansen Hjemmeskrædderi. Altså det har ærligt talt ikke nogen betydning, og det er ikke noget, som vi som politikere skal sidde og fintænke på.

I virkeligheden kan man høre argumentationen, som er årsagen til, at man efter 10 år med en borgerlig regering – og jeg siger borgerlig, ikke borgerlig-liberal – endnu ikke har fået afskaffet lukkeloven. Det er jo de her gammelkonservative dyder om, at man ved bedst, hvornår folk skal handle, hvad

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 27. januar 2011**

de i øvrigt skal købe ind, og hvordan det skal foregå, i stedet for at lade det være op til ganske almindelige danskere og københavnere, for det ønsker vi fra Liberal Alliances side.

Jakob Næsager (C): Jeg vil gerne kvittere over for alle de øvrige partier i Borgerrepræsentationen for, at alle partier efter visse mellemregninger er kommet frem til, at det ville være godt at få undersøgt butikslivet og butiksstrukturen i København og hvilke konsekvenser de planmæssige beslutninger har for butikslivet.

Til Enhedslistens ordfører vil jeg blot kvittere for meldingen om den blinde høne, at ikke enhver hane, der galer, melder ny dag. Dertil kan jeg så knytte den kommentar, at selv om vi har en analyse fra 2009, så har der, som det er de fleste bekendt, været en temmelig omfattende finanskrisen, og den har været verdensomspændende, så det kunne være, at det havde betydning for butikslivet og butiks-sammensætningen, butiksstrukturen i København. En 2 år gammel analyse efter århundredets finanskrisen giver jeg ikke meget for.

Derfor glæder jeg mig over, at der nu er tilslutning til, at vi får en ny og grundig analyse af forholdene. Som Socialdemokratiets ordfører var inde på, så synes jeg, det er helt fint, at den foretages in house, altså i vores egne forvaltninger her i huset.

Så tak for opbakningen.

Et forslag om at henvise medlemsforslaget til Økonomiudvalget med inddragelse af Teknik- og Miljøudvalget fra Socialdemokraterne, Enhedslisten, Det Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti blev vedtaget uden afstemning.

Mødet sluttede kl. 21.53.